

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๖๖ วันอังคารที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

๕ บาท

ประธานองค์การ
พุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลก
ม.จ.ทกปิ๊งมูนเพ็ศมัย ติศกุล
ไอ้ยวสมันนี่ ไม่ใช่พระ

วาระสุดท้ายของลอรี่
บาทักมูม อันตราย

น่าทึ่ง! เขาบอก
สำเร็จแล้วหรือยัง?

ป่ากรอ

หนังสือพิมพ์ จักรีส 42 อักษร เอ็ม เอ เอฟ. ชั้น 3 ถนนสุรวงศ์ กท.5

.....รัฐมนตรีต่างประเทศไทยคนก่อน และคนใหม่คงจะเป็นคนนี้ด้วย จะเดินทางไป
นิวยอร์ก... ด้วย เหตุผลว่าจะไปปราศรัยที่สหประชาชาติ... เหตุสำคัญอีกเหตุผลหนึ่งก็คือ...
เดินทางไปพบคามินักหมายกับคณะผู้แทนของเวียตนาม และของคณะผู้แทนของเขมรที่นั่น...

.....คลอกออกมาได้ครึ่งหนึ่งแล้ว ว่าด้วยความตกลงในรายละเอียดระหว่างไทยกับ
สหรัฐ เรื่องรามสูร... ความเสี่ยงจากถนนวิฑู แจ้งว่า รายงานของฝ่ายทหารไทยนั้น เสนอ
ร่างการตกลงยาวเหยียด... ใคร เป็นคนออกมติให้ไทยร่างตามใจท่าน... ทายถูกกันใจไหม

.....วันก่อนฟังวิทยุปลุกระดมมวลชน "บทลาวเสียเอกราช"... ฟังแล้วแข็ง... บทความ
บอกว่า ... เวียดนามบังคับให้ลาวลาวนอนกับชาชวณ... ข้างไม่รู้หรืออย่างไรว่า ลาวมี
กฎหมายห้ามลาวแต่งงานกับชาวต่างประเทศ... บทสามบอกว่า ชนักรลาวมีรูปโฮจิมินห์... บั๊กโฮเอ๋ย... หนังสือพิมพ์ที่คัดออกจ้อ เหลียงที่ปล่อยข่าวนี้ เป็นฉบับแรก เขาแกข่าวไป
นานแล้วว่าไม่จริง หนังสือพิมพ์ฉบับนั้น เขาก็ยอมรับว่าถูกหลอก... จะทำ "แมล็คโประปะกันคา"
กันทั้งที ก็ปล่อยโก่นาออกมาตัวเมื่อเริ่ม... สงสัยคนทำ คกวิชานี้มา แค้ไคว้อื่น... อายเขา
นา.....

.....รายงานรัฐสภาสหรัฐานั้น มีอะไรก็หลงอยู่มาก... ยกตัวอย่างเช่น รายงาน
ของกระทรวงกลาโหมสหรัฐถึงรัฐสภา มีรายงานขอเงินในข้างตอนว่า... ขณะนี้มีเจ้าหน้าที่
ทหารสหรัฐอยู่ในเอเชียอาคเนย์ 1,200 คน... อันแน่... คุณฮาเท็ม บันยารจูน...
ตอบไคว้ใหม่ที่ไคว... ใส่เสื้อสีอะไร... ตอบไคว้ช่วยบอกด้วย... ตอบไม่ไคว้บอกด้วย
... จะตอบให้.....

ทาน รัฐมนตรีต่างประเทศไทย / เรื่องรามสูร / "บทลาวเสียเอกราช" / รายงาน
ของกระทรวงกลาโหมสหรัฐ /

บรรณาธิการบริหาร
 บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา
 พันศักดิ์ วิญญรัตน์

กองบรรณาธิการ
 คดี คดีรัตน์

รัศมี เฝ้าเหลืองทอง
 จานงค์ ภควรวุฒิ
 ยวดี ธนาพิทยา
 ปันตดา เลิศลาอ่ำไพ
 มนตร์ จิงสิริอารักษ์
 คำณัฐ สิริธรรมาน
 ฉัตรชัย เหมบัณฑิตย์
 ชัยยง พานิชผล

ผู้สื่อข่าวพิเศษต่างประเทศ
 B. Goodfellow, Washington D.C.
 Goran Gester
 John Everingham, Vientiane
 Marcel Barang, Singapore
 Mike Morrow, S.E. Asia
 Paul Wilson, Kuala Lumpur
 T.D. Allman, New York
 W. Burchett, Paris
 Steffan Hildebrand, Stockholm

ฝ่ายศิลป์

ตระกูล พิระพันธ์
 ประจวบ พยัคฆพันธ์

ผู้จัดการ

มงคล วิเศษสิงห์ชัย

ประชาสัมพันธ์

จารึก จินตกววัฒน์

ฝ่ายหาโฆษณา

อมรศรี ธีระบุญชาศักดิ์

บรรณาธิการที่ปรึกษา

เชิดชู โสภณพันธ์

สำนักงานกองบรรณาธิการ

๔๒ อาคารเอ็ม เอ เอฟ. ชั้น ๓

ถนนสุรวงศ์ กรุงเทพฯ ๑๕

โทร. ๒๓๔๑๓๗๐-๘ คือ ๔๒

๒๓๓๕๐๒๕, ๒๓๔๕๐๑๘, ๒๓๓๖๗๒๘

๒๓๓๖๘๕๖ คือ ๒๗

ยุทธบริการ : จัดจำหน่าย

๑๘๒/๑ ซอยวรพงษ์ ถนนวิสุทธิกษัตริย์

โทร. ๒๘๑๐๐๘๘

แยกสี่ นิมิตรข้าง โทร. ๒๘๑๓๗๔๘

พิมพ์ที่ กรุงเทพมหานครพิมพ์

ถนนราชบพิธ โทร. ๒๒๒๕๑๖๖-๘

พศ. ๒๕๑๘

จตุรัส ๒

สวนสนาม ลาบุญชัย หน้า 8

สัมภาษณ์หน้า 31

รัฐบาลใหม่กับอำนาจที่แผ่เมรั

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์

ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๖๖ วันอังคารที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๑๕

- ๑ ข่าวกรอง
- ๓ จดหมาย 'เพื่อนว่า' มีไว้ทำไม/คนขงสงสัย/คนหนักแผ่นดิน
- ๕ จตุรัส 'ขวาทักมุ่ม' อันตรายที่แท้จริงของชาติ
- ๖ ข่าวบ้านเราในรอบสัปดาห์
- ๗ เพื่อนว่า เมาใช้มีดจ่ายค่าเหล่า
- ๘ บ้านเรา สวนสนามลาบญชย์: ผมจะยังไม่ไปไหน/ฆ่าโหดแฉวน
คอ: สะใจแล้วหรือยัง?/๑๔ ศพบนภพาน : ผลงานของรัฐบาล?
/สนน วงศ์สุธี กับสภาองค์การแรงงานแห่งประเทศไทย
ไทย/รัฐบาลใหม่กับอำนาจที่แผ่เงา
- ๒๓ มงไทย เพิ่งจบทางทหารของไทย
- ๒๓ ข่าวบ้านเขาในรอบสัปดาห์
- ๒๕ บ้านเขา สามปีของบีโนเชต์/วาระสุดท้ายของลอร์: นักรบหญิง
แห่งกองทัพประชาชนใหม่/นายหน้าการเมืองของเกาหลีใน
สหรัฐฯ : เขาทำอะไรบ้าง?
- ๓๑ สัมภาษณ์ ประธานองค์การพุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลก
มจ.หญิง พูนพิสมัย ศิสกุล
- ๓๖ จารกรรม สฤนค์-เคนเนดี: เรามารักกันใหม่ดีกว่า
- ๓๕ ลมชายทุ่ง อ้าไฟต้องกลายเป็นฆาตกร
- ๔๒ จิตวิทยา อยากให้พ่อได้เกาะผ้าเหลือง
- ๔๔ ศาสนา โหราศาสตร์: ทัพของกนกลัว
- ๔๖ หนังสือ ไซโคโลยี ทูเคย์: คำตอบที่บุกทะลวงจิตใจอย่างเป็น
วิทยาศาสตร์
- ๕๕ ทองเทียว "ตลาดวัว"
- ๕๑ ผู้หญิง เนาวรัตน์ ยุกตะนันท์: ตุ๊กตาหมัดกินไปซะแล้ว
- ๕๔ คู่ใจเพื่อเรื่องหนัง แผนสังหารมือขวาฮิตเลอร์: วัชรกรรมของคน
รักชาติ
- ๕๖ เส้นขนานจตุรัส บทของแพลตฟอร์ม

จดหมาย

"เพื่อนว่า" มีไว้ทำไม

ผมได้ซื้อ จตุรัส จากร้าน ซอตัน
บ้างไม่ทันบ้าง ก็เลยตัดสินใจสมัคร
เป็นสมาชิกเสียเลย เพื่อกันพลาด
โอกาสเป็นเจ้าของ จตุรัส อีก ทีละเชิง
เทราขายดีมาก ๒ วันหมดแล้ว

เรื่องเกี่ยวกับหนังสือ ผมขอชม
ด้านเนื้อหา แต่ข้อดีเรื่อง เพื่อนว่า ซึ่ง
เป็นคอลัมน์ข่าวต่างจังหวัด ผมว่าไม่
มีประโยชน์อะไรเลย และอีกประการ
หนึ่ง วันที่ท้อออกมาไม่ต้องลงล่าง
หน้าเป็นอาทิตย์ จะลงในวันออกเลข
ไม่ได้หรือเพราะ จตุรัส ก็เป็นหนังสือ
ข่าวกรองประจำสัปดาห์ ซึ่งจะต้อง
วิเคราะห์ข่าวในรอบสัปดาห์ที่ผ่านมา
ไม่ใช่พยากรณ์ข่าวในรอบสัปดาห์
หน้า ใช่ไหมครับ ส่วนเรื่องเนื้อหา
ผมขอชมว่าลงได้ละเอียดมาก และ
มีข้อมูลพอเชื่อถือได้

โสภณ พัฒนโสภณ
ฉะเชิงเทรา

คนขงสงสัย

ผมอ่าน จตุรัส ฉบับที่ ๖๒ คอลัมน์

หนังสือ เกี่ยวกับนิยายจีนในเมืองไทย โดยผู้เขียน คือ "กฤษณ์ วรางกูร" เกิดชื่อของใจฉัน คือ คุณกฤษณ์ ได้กล่าวอ้างอิงว่า "เมื่อสมัยเปลี่ยนแปลงการปกครอง พศ. ๒๔๗๕ ล่วงไปแล้ว ๓-๔ ปี ขณะที่ผู้เขียนเองอายุได้ ๖-๘ ขวบ . . ." ผมก็นึกคำนวณอายุอาณามกฤษณ์อยู่ในใจฉัน หลัง ๒๔๗๕ คิดเสียว่า ๕ ปี ก็เป็น พศ. ๒๔๘๐ คุณกฤษณ์อายุ ๗ ขวบ จาก ๒๔๘๐-๒๕๑๕ เป็นระยะเวลา ๓๕ ปี เพราะฉะนั้น ขณะนั้นคุณกฤษณ์ ก็น่าจะ ๗ + ๓๕ = ๔๒ ปี ซึ่งก็ไม่ใช่หนุ่มน้อยแล้ว แต่ท่านสามารถวิเคราะห์นิยายจีนของเก่าทำไมถึงใช้ศัพท์แสลงของคนรุ่นใหม่เยอะจิ้ง ทำให้สงสัยว่า คุณกฤษณ์แก่เพิ่มอายุตัวเองหรือเปล่า เพื่อจุดประสงค์ในการเขียนวิจารณ์นิยายจีนในสมัย พศ. ๒๔๗๕ ให้ผู้อ่านเชื่อว่าแก่เจอบ้าง สักอันสมยันั้นจริงๆ

อีกประการหนึ่ง การที่ คุณกฤษณ์ สรุปรายว่า นิยายจีน ๒-๓ เรื่องที่ แก่อาจถึงขั้นลอกพล็อตเรื่อง หรือคัดแปลงจากงานเขียนของฝ่ายสังคมนิยม และแม็กซิม กอร์กนิน นมรุตีกว่าจะสรุปจ่ายกันไป เพราะไม่บอกหลักฐานว่าได้จากไหน ใครลอกใครกันแน่ ผู้อ่านอาจจะเสื่อมศรัทธาก็ได้ เพราะสรุปเชยรฝ่ายสังคมนิยมมากเกินไป

อีกคอลัมน์หนึ่ง คือ คอลัมน์วิจารณ์กรรม ของคุณ "M" อ่านสนุกดีครับ แต่บางทีก็สงสัยว่า ได้ข้อมูลจากไหน จากวารสารต่างประเทศอะไร เพื่อผู้อ่านจะได้หาอ่านได้บ้าง อย่างเช่น เรื่องหน่วยสืบราชการลับของอิสราเอล เป็นต้น อีกคอลัมน์หนึ่ง ผมจำชื่อคอลัมน์ไม่ได้ เป็นเรื่องข่าวงานสื่อสารของ USA. ใน Africa ไม่เห็นบอกที่มาของข้อมูลเลย เคยผู้

อ่านจะสงสัยว่า จตุรัส กำลังมุ่งสัมผัสความ (ไม่) จริง และท้ายสุดนี้ ในคอลัมน์ "จดหมาย" จากผู้อ่าน ในกรณีที่ผู้อ่านข้องใจในข้อมูลเรื่องราวใน จตุรัสผมว่า จตุรัสน่าจะตอบสั้นๆ ให้หายข้องใจด้วย ไม่ใช่ไล่แต่คำถามเลขๆ ทำให้อารมณ์เสียเปล่าๆ เพราะถ้าผู้อ่านไม่สงสัย ก็คงไม่อดตัวเขียน จม. และขอมเสียด Stamp ตามมาหรรอครับ

พิภพ วรรณกุล
กรุงเทพฯ

คนหนักแผ่นดิน

ขอแนะนำต่อท่านถึงพระหนักแผ่นดินรูปหนึ่ง กับท่านรัฐมนตรีช่วยสมัคร สุนทรเวช อีกท่านหนึ่ง

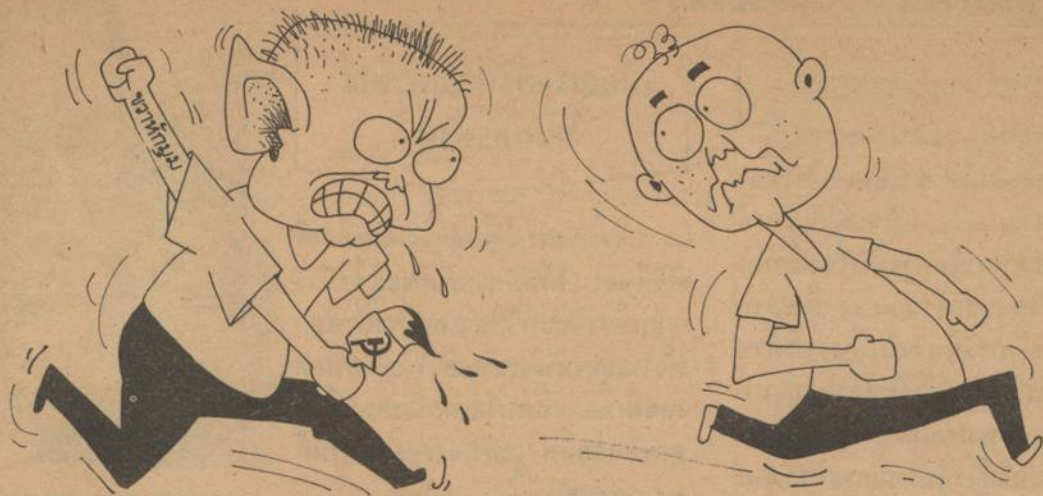
๑. พระถนอม (หลวงพ้อ . . .) ได้สร้างความกังวล และจะสร้างความไม่สงบแก่แผ่นดินไทยอีกครั้งหนึ่ง โดยท่านใช้บาร์มีเกาจัดการให้ท่านได้เดินทางกลับเข้ามาประเทศไทยอีก เป็นเหตุให้รัฐบาลหลักกับกิโลนของท่านหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช ต้องถึงกาลจบลง (ตอนนั้นถ้าเป็นภาพยนตร์ "ฤทธิ์ของทรราช" ตอน ๒ สนุกกว่าเดิม เพราะท่านแปลงกายมาในรูปพระเจ้า) แต่ถึงอย่างไร รัฐบาลของท่านเสนีย์ ก็ต้องเกิดใหม่แน่นอน ตามสูตรตายแล้วเกิดใหม่ แต่การเกิดใหม่ของรัฐบาลใหม่ของท่านนั้น ยังมีกรรมเก่าออกมาก ทกนของท่านได้สร้างเอาไว้ จึงต้องมาใช้กรรมในรัฐบาลใหม่นอกแน่นอน กว่าประชาชนชาวไทยจะได้รัฐบาลที่ดี ที่ไม่มีกรรมเหมือนอย่างรัฐบาลที่ตายแล้วเกิดใหม่นั้น อีกนาน ออกนาน

พระถนอม ท่านหนักแผ่นดินตามเพลงทนมเมอเดือนที่แล้ว ท่านจงใจจะทำให้ประเทศชาติเกิดความไม่สงบ ต้องการให้เกิดการจลาจลและนั่นหมายความว่า นิสิต นักศึกษาประชาชน จะต้องถูกฆ่าออก กลับเข้ามาครองท่าน ได้อาศัยฆ่าเหลืองบวชเป็นพระ ทำให้ประชาชนชาวไทยที่นับถือศาสนาพุทธ กับความเชื่อดูและนับถือบรรพบุรุษต้องแตกแยกประชาชนส่วนใหญ่มีความสงสัยในสังคมของพระผู้ใหญ่ที่สำคัญ คุณจะเสื่อมความศรัทธา พระถนอมยังบังอาจดึงเอาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาอ้าง ตอนที่ท่านถูกไล่ออกไปโดยนิสิต นักศึกษาและประชาชนว่าท่านออกไปเพราะได้รับคำขอร้องจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงให้ออกไปชั่วคราว คนใดคิดทำลายชาติศาสนา พระมหากษัตริย์ ผู้นั้นคือคนหนักแผ่นดิน

๒. ส่วนท่านรัฐมนตรีช่วยผู้โด่งดังรายตามข่าวท่านได้ขัดกับท่านรัฐมนตรีสุนทร มาสคิตดี โดยท่านได้ปกป้องพระถนอมนำดู โดยการอ้างพระมหากษัตริย์เช่นกัน ท่านสมัครตัวท่านอยู่กับประชาธิปไตย แต่หัวใจท่านนั้น ได้ผูกกับชาติไทยเสียแล้วพร้อมกับท่านผู้ว่าฯ กรุงเทพมหานคร ถ้าเป็นอย่างนั้น คงจะไม่มปัญหา หม่อมอายมาก การจะเล่นการเมืองสมัยหน้าก็คงจะไม่เอาแล้ว หัวหน้าพรรคประชาธิปไตย ก็คงจะได้สู้กันอย่างแน่นอน การที่จะสู้ก็ต้องมีเงิน ข้าราชการพอจะเชื่อได้ ธุรกิจการค้าใหญ่ๆ ส่วนมากยังอยู่ในหม้อทรราชอยู่ ถ้าไม่เอาใจทรราช เขาก็ชาติไทยแล้ว เงินที่ท่านนั้นจะมาได้อย่างไร

คิดแล้วว่า คิดถึงคนที่ตายไปแล้ว ถ้านายหมอดอยู่ บานัน ข้าราชการที่ช่วยฯ คงจะถูกนายหมอดที่พันยับ

เฉลิมพร จงวิวัฒน์ธรรม
ญาไท

‘ชาวหักมุม’ อันตรายที่แท้จริงของชาติ

เป็นที่รู้กันอยู่แล้ว การลาออกจากการเป็นนายกรัฐมนตรีของ มรว. เสนีย์ ปราโมชนั้น ไม่ใช่เพราะไม่พอใจในการอภิปรายของลูกพรรคแต่อย่างใด แต่ลาออกเพื่อหาทางเปลี่ยนตัวรัฐมนตรี ในคณะรัฐบาลชุดที่แล้ว และเป็นการเมืองมดเคืองพรรคชาติไทยและพรรคอื่นๆ ไม่ให้ตัดหลังพรรคประชาธิปัตย์ก่อนและหลังงบประมาณผ่านสภา นอกจากนี้ยังมีการพูดกันว่า การลาออกของนายกฯ ในครั้งนั้น ก็เพื่อที่จะเบนเรื่องการต่อต้านการกลับมาของจอมพลถนอมมาเป็นเรื่องวิกฤตการณ์ของคณะรัฐบาลแทน เกมการเมืองเช่นนี้ ฝ่ายที่ต้องการปลุกระดมประชาชนให้ต่อต้านฝ่ายที่เรกรองให้จอมพลถนอมออกไปนั้นเป็นฝ่ายได้ประโยชน์มากมาย โดยจะปลุกระดมได้ว่า เป็นเพราะการต่อต้านจอมพลถนอมนั้นเองที่เป็นเหตุให้รัฐบาลต้องมีอันเป็นไป และการต่อต้านการกลับมาของจอมพลถนอมเป็นการกระทำของพวกเขาจอมมิวนิสต์

ไม่มีใครพูดความจริงว่า การลาออกของนายกรัฐมนตรีในรัฐบาลที่

แล้วนั้น เกิดจากไม่เพียงแต่ว่ามีการขัดแย้งกันเอง ในพรรคประชาธิปัตย์เท่านั้น แต่ยังเกิดจากความจริงที่ว่ามีความขัดแย้งในเรื่องผลประโยชน์ระหว่างพรรคต่างๆ ในรัฐบาลผสม ออกมากมายคืบ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการตั้งคณะกรรมการ ปปป. ปัญหาระหว่างการบินไทยกับแอร์สยาม และปัญหาอื่นๆกรอแยกแยะ รวมทั้งความเห็นของพรรคอื่นๆ ที่ไม่เหมือนของพรรคประชาธิปัตย์ในเรื่องการกลับมาของอดีตนายกรัฐมนตรีไทยทั้งสองด้วย

ปัญหาต่างๆ เหล่านี้ไม่มีข้อออกอื่น นอกจากนายกรัฐมนตรีจะทำอย่างใดอย่างหนึ่งในสองอย่างคือ หนึ่ง การลาออก สอง การยุบสภา การลาออกครั้งนี้เป็นการกระทำขี้หนัที่หนัหนอะไร เป็นเรื่องธรรมดาในระบอบประชาธิปไตยที่จะลาออกเพื่อปรับปรุงคณะรัฐมนตรี ไม่ใช่เรื่องที่เสียหายแต่อย่างใด ยิ่งรัฐบาลลาออกมากเท่าใดยิ่งดีและยังมีการเลือกตั้งมากครั้งก็ยิ่งดี เพราะเป็นการถนอมกรองผู้ที่จะเข้ามาบริหารประเทศ แต่เมื่อใดที่รัฐบาลอยู่นิ่งเงยบน

แหล่เป็นภาวะของความเสียหายของระบอบประชาธิปไตยหากจะมี ก็เมื่อมีการลาออกของรัฐบาล แล้วก็มีการปลุกระดม คำว่ารัฐสภามาจากประชาชน แล้วส่งเสริมให้การทำรัฐประหารเงยบ มีการจัดตั้งสภาคัดเลือกโดยกลุ่มอำนาจถอบน หรืออำนาจทางการเมืองที่แอบแฝง ที่สอมวลชนไม่กล้าแตะต้องหรือพูดถึง

การกระทำของกลุ่มอำนาจบางกลุ่มขณะนั้น อาจจะเรียกได้ว่า ชาวหักมุม คือพวกที่ท้าวท้าวจืดเท็ดทุ่นสถาบันของชาติขณะนั้น เสียจนเราไม่แน่ใจว่า การกระทำของพวกเขา นั้นมุ่งหวังอะไร อันที่จริงการกระทำเช่นนั้นก็คือการทำให้ ลาถายสถาบันตั้ง กล่าวอย่างเลือดเย็น

การเขียนขอสรเสรีจณพังในประวัติศาสตร์การเมืองของไทยนั้นมามาก แต่คนไทยนั้นมักลมง่าย

อันตรายสำหรับพวกเขาก็คือ เชื่อหรือหลงเชื่อในสิ่งที่ตนใช้เป็นเครื่องมือทางการเมืองว่าเป็นสิ่งที่ตนจริงเป็นจริง ทั้งๆ ที่ตนเองนั้นก็รู้อยู่ว่าเป็นเรื่องบิดเบือน และเหมือนความฉิบหายก็มาสู่พวกเขา

ข่าวบ้านเราในรอบสัปดาห์

งบประมาณวาระสอง

วันที่ ๒๘ กันยายน มีการพิจารณา
งบประมาณ ๒๕๒๐ โฉมตั้งส่วนที่
เป็นเงินอุดหนุนให้การบินไทยชดเชย
จากเอส เอ เอส. จำนวน ๓๐ ล้านบาท
โดยระบุว่าการบินไทย เป็นรัฐวิสาห
กิจมีกำไรไม่ควรใช้เงินแผ่นดิน แต่
ทางกรมการขนส่งแจ้งว่าการชดเชยใน
นามรัฐบาลไม่ใช่ในนามกระทรวงคมนาคม
ซึ่งในที่สุดก็ผ่านไปโดยไม่มี
การคัดค้านในช่วงเช้าของการประชุม
ภาคบ่าย สส. ขอตั้งงบประมาณ
อุดหนุนกระทรวงพาณิชย์ ๓๐๐ ล้าน
บาท แต่กรมการขนส่งแจ้งว่าตัดไป
แล้ว ๒๐๐ ล้าน สภาจึงมีมติตามร่าง
กรมการ

ต่อมาเป็นงบของกระทรวงมหาด
ไทย งบอุดหนุน กทม. จำนวน ๕๐๐
ล้านบาทถูกโจมตีมากที่สุด

การประชุมพิจารณางบประมาณ
ดำเนินไปจนถึงเวลา ๑๑.๑๕ น. จึงมีการ
ลงคะแนนเสียงให้ผ่านร่างไปให้วุฒิ
สภาพิจารณาด้วยคะแนน ๑๗๘ ต่อ ๑๗

เมียณรงค์ให้สัมภาษณ์ ในเยอรมัน

นางสุภาภรณ์ กิตติขจร เมียณรงค์
กิตติขจร ให้สัมภาษณ์คณะผู้สื่อข่าว
จากเมืองไทยที่ไปสังเกตการณ์เลือก
ตั้งในเยอรมันตะวันตก ณ แฟลต
เลขที่ ๕๓ ถนนไฮเดอเวก เมือง
ดุซเซลดอล์ฟ เวลา ๑๕.๓๐ น. วันที่
๒๘ กันยายน น

โดยตัว พันเอกณรงค์ ปฏิเสธ
ที่จะเปิดเผยตัวกับนักหนังสือพิมพ์
ไทย และออกไปนอกที่พัก ก่อนนัก
หนังสือพิมพ์จะไปถึง

นางสุภาภรณ์กล่าวว่า ณรงค์
ยังไม่เคยคิดในเรื่องกลับเมืองไทย
และบอกว่าถูกใส่ร้ายป้ายสีโดยตลอด
เหตุการณ์วันที่ ๑๔ ตุลาคม นั้น ตน
รู้เห็น และทราบว่าใครเป็นคนส่ง
ณรงค์ขึ้นเฮลิคอปเตอร์ แต่ไม่ยอม
ตอบคำถามว่า พันเอกณรงค์เป็นผู้ยิง
ประชาชนทางเฮลิคอปเตอร์หรือไม่

ปชป. เสนอขับส่งสุข

วันที่ ๓๐ กันยายน เวลาค่ำ
สส. พรรคประชาธิปัตย์ได้ประชุม
พิจารณาพฤติกรรมของ นายส่งสุข
ภักเกษม สส. เชียงใหม่ กรณีกล่าว
หาว่ารัฐมนตรีและ ส.ส. ของพรรค
ประชาธิปัตย์ ๓ คน ให้เงินสนับสนุน
๘ แสนบาท ต่อต้านจอมพลประภาส
จารเสถียร ขณะเดินทางเข้าประเทศ
ไทยซึ่งประชุมมาตั้งแต่วันที่ ๒๘

นายวระ โฆษกพรรคเปิดเผย
ว่าในที่ประชุมได้นำประวัติพฤติกรรม
ต่างๆ ของนายส่งสุขมาเปิดเผยและ
มีมติว่าจะส่งให้คณะกรรมการอำนวยการ
ของพรรคพิจารณาขับนายส่งสุข
ออกจากพรรค เพราะทำให้ชื่อเสียง
ของพรรคเสียหาย

เสนอ พรบ. ถอดยศ ถนอม -ประกาศ-ณรงค์

นายเกษม บุตรขุนทอง สส.
เพชรบูรณ์ พรรคประชาธิปัตย์เสนอ
ร่าง พรบ. ถอดยศ จอมพลถนอม
กิตติขจร จอมพลประภาส จารเสถียร
และ พอ. ณรงค์ กิตติขจร เข้าสู่สภา
เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน

นายเกษมให้เหตุผลประกอบการเสนอร่าง พรบ. ฉบับว่า บุคคลทั้ง ๓ ได้ใช้ตำแหน่งหน้าที่ขณะครองอำนาจอยู่ แสวงหาผลประโยชน์อันมิชอบฉ้อราษฎร์บังหลวง ซึ่งรัฐบาลสมัยนายสัญญา ธรรมศักดิ์ ได้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนจนยึดทรัพย์สินของบุคคลทั้ง ๓ ไปแล้ว และบุคคลทั้ง ๓ ยังเป็นผู้ทำลายการปกครองระบอบประชาธิปไตยด้วยการปฏิวัติล้มอำนาจการปกครองของประชาชนหลายครั้ง กระทั่งครั้งสุดท้ายใช้อาวุธฆ่าประชาชน เกิดการนองเลือดและเสียหายแก่ชาติอย่างมาก

จึงเห็นสมควรให้ถอดยศทหารของบุคคลทั้ง ๓ ให้หมดสิ้น และให้คืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์ทั้งหมดที่ได้รับพระราชทานด้วย

ยังผู้ชุมนุมต้านถนอม ทหาทใหญ่

กลุ่มพลังต่างๆ ของประชาชนและนักศึกษาในภาคใต้ และจังหวัดสงขลา ๑๑ กลุ่มได้จัดการชุมนุมเพื่อเรียกร้องให้รัฐบาลขับพระถนอมเมื่อเย็นวันพุธที่ ๒๕ กันยายน ณ สนามเด็กเล่น หลังสถานีรถไฟอำเภอ

หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
 ตกคามกลุ่มบุคคลกลุ่มหนึ่งออกแจกใบปลิวต่อต้าน กลุ่มหน้าการชุมนุม และนำรถกระบะออกกระจายเสียงรอบชุมนุม และเมื่อเวลาใกล้ ๒๒.๐๐ น. กลุ่ม "พลังเงิบ" หลายคนพยายามบุกเข้าตัดไฟในที่ชุมนุม จึงเกิดการชกต่อยกับฝ่ายรักษาความปลอดภัย มีเสียงบ่นดั่งขุนระหว่างการชุมนุม นายจร ดิษฐ์แก้ว ถูกยิงที่ศีรษะลูกปาก แต่พ้นขีดอันตรายแล้ว

ทวยอมรับเป็นสมุนทรราช

พล.อ.ท. จุลละทรัพย์ รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เขียนไว้ในหนังสือ "แม่จ๋า แม่ฮ่องสอน" ยอมรับคำกล่าวหาที่ว่าตนเป็นสมุนทรราชหากคำว่า ทรราชหมายถึงจอมพลถนอม จอมพลประภาส และคำว่าสมุนหมายถึงผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาแต่ตนไม่มีความผิดใดๆ ตามกฎหมายเพราะตนทำตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาทั้งสอง และหากพล.อ. กฤษณ์ สุวะรา และตนไม่รับคำสั่งก็ทำลายประชาชนและนักศึกษาแล้ว ประชาชนทรราชดำเนินจะตายหมด และไทยก็จะมีไม่ประชาธิปไตย

เพื่อนว่า

เมาใช้มดจ่ายค่าเหล้า

เมื่อเวลา ๒๓.๐๐ น. เช้าวันที่ ๒๒ เดือนนี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจ สก.อ. เมืองเชียงใหม่ ได้จับกุมตัวนายมนัส ปันตาแสง อายุ ๑๕ ปี และนายนพดล พลະบุญมี อายุ ๑๕ ปี พร้อมกับมดปลายแหลม ๑ เล่ม

สาเหตุมีอยู่ว่า เมื่อตอนหัวค่ำวันเดียวกันนั้น คนทั้งสองได้ไปนั่งกินอาหารที่ร้านลพบุรีของนายเป๊ยก กามลักษณะ ในตลาดทิพย์เนตร โดยคนทั้งสองได้สั่งเหล้ามาดื่ม พร้อมกับกับแกล้มอีกหลายอย่าง กระทั่งเวลา ๒๓.๐๐ น. นายเป๊ยกจะปิดร้านจึงมาขอคิดค่าอาหารจากคนทั้งสองเป็นเงิน ๘๕ บาท แต่คนทั้งสองบอกว่ายังกินไม่เสร็จ นายเป๊ยกเจ้าของร้านจึงเดินจะไปทางหลังร้านเพื่อทำธุระอินตอ

ทันใดนั้น นายมนัสได้ขโมยมดปลายแหลมออกมากลั่นจนจะได้แทงนายเป๊ยก นายเป๊ยกเหลียวมาพบเข้าจึงได้วิ่งหลบหนีไปรอบๆ ร้าน นายมนัสยังตามไปจะแทงอีก แต่นายมนัสได้หลกมหัวกระแทกพื้นซีเมนต์แตกเป็นแผลฉกรรจ์ พอขณะนั้นได้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจผ่านมาประสพเหตุจึงได้จับกุมนายมนัสและนายนพดลไปได้ทันคดี นายเป๊ยกเจ้าของร้านตามไปขอคิดค่าอาหารคนทั้งสอง แต่คนทั้งสองไม่มีเงินให้ กระทั่งต่อมาได้มีเพื่อนของคนทั้งสองเอาวิทยุไปวางประกันไว้เพื่อหาเงินมาชำระค่าอาหารแก่นายเป๊ยกต่อไป

นสพ. ไทยนิวส์ เชียงใหม่

๒๔ กันยายน ๒๕๑๙

กรมทหารราบที่หนึ่ง ชุบเปอร์ไฮ

เวย์ : ๒๘ กันยายน : ๑๐.๐๐ น.

เป็นเช้า ๒๘๐ เอส อี. สี่เขียวเข้ม
แล่นเข้าประตูใหญ่หน้ากรมมาอย่าง
ช้าๆ เสียงใครคนหนึ่งพูดผ่านเครื่อง
ขยายเสียงดังพอให้ทุกคนที่อยู่ในบริเวณ
สนามหน้าตึกกองบัญชาการ กรม
ทหารราบที่ ๑ ได้ยินกันทั่วว่า “ท่าน
แม่ทัพ ขณะนี้ มาถึงแล้วครับ”

ภายในเต็นท์ผ้าใบสองข้างอนุ
สาวรีย์ พระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระ
พระจุลจอมเกล้าฯ ทนายทหารระดับ
สูงนั่งกันอยู่ มีความเคลื่อนไหวขยับ
เนือขยับตัวกัน จากการนั่งคุยกันอยู่
ตามสบาย เป็นการนั่งตัวตรงขึ้น
อย่างสำรวม ในจำนวนนั้นรวมทั้ง
พล.อ. เสริม ฌ นคร ผันงคชอยู่ด้วย
พล.ท. ประลอง วีระปรีช และ พล.อ.
โชติ หริณชัยวุฒิด้วย

ประตูรถเบนซ์เปิดออก พล.อ.
บุญชัย บำรุงพงษ์ ผู้บัญชาการทหาร
บกวางใหญ่ก้าวลงมา ขยับขาจากเง
เล็กน้อย ก่อนจะรับความเคารพจาก
บรรดานายทหารทยอยอยู่ และเมื่อนาย
ร้อยโท ผู้รักษาการณ์รายงาน
ความเรียบร้อยของเหตุการณ์เสร็จ

สวนสนามลาบุญชัย : ผมจะยังไม่ไปไหน

พล.ท. ยศ เทพหัสดิน ณ อยุธยา
ผู้บัญชาการกองทัพอากาศหนึ่ง ก็
เดินนำท่านแม่ทัพไปยังหน้าอนุ
สาวรีย์พระบรมรูป ร. ๕ เพื่อถวาย
พวงมาลา และกราบสักการะ ก่อน
การเริ่มพิธีรับการแสดงความคารวะ
และไว้อาลัยจากเหล่านายทหารใน
กองทัพอากาศ ๑ ด้วยการสวนสนาม
ท้องฟ้าสว่างโพลนด้วยแผ่นเมฆ
ท้อมแสงอาทิตย์ไว้ สะท้อนความ
ร้อนแผ่ลงมาเหนือบรรยากาศกรุง

เทพฯ อย่างน่าอัศจรรย์ นายพันเอกผู้
นำตัวแทนทหารทุกเหล่าของกองทัพอ
ากาศ ๑ มาสวนสนามในวันนั้น วง
ออกมาหน้าแถวทหารเรอพันที่ยืน
อยู่ในสนามและหน่วยกพันที่ท่านแม่
ทัพพบกันเด่นอยู่ ตะโกนกล่าวรายงาน
งานด้วยเสียงอันดัง แจ่มจำนวนกำลัง
ทหารที่มาแสดงความคารวะและ
เป็นเกียรติแก่แม่ทัพที่กำลังจะจาก
ไปว่า ทหารมี สองกองพันทหารราบ
หนึ่งกองพันรถถัง หนึ่งกองพันบิน
ใหญ่ หนึ่งกองพันทหารม้ายานเกราะ
หนึ่งกองพันทหารช่าง หนึ่งกองร้อย
เสนารักษ์ หนึ่งกองร้อยพยาบาล และ
หนึ่งกองร้อยสาวตรี

ป้ายแผ่นใหญ่ริมสนามเบื้องหลัง
แถวทหารในสนาม มองเห็นได้เด่น
สะดุดตาผู้ที่ยืนกันอยู่หน้าแถวทหาร
มีข้อความว่า “ด้วยความคารวะอย่าง
สูงสุด แต่ พล.อ. บุญชัย บำรุงพงษ์
ผบ.ทบ.”

“เพื่อนทหารในกองทัพอากาศ
หนึ่ง ผู้ร่วมชีวิตทุกท่าน...” เสียง
เข้มแข็งแบบชายชาติทหารแต่ดังก้อง
ผ่านเครื่องขยายเสียง บรูษผู้คุมอำนาจ
สูงสุดในกองทัพบกไทยมาตลอดหนึ่ง
บเต็ม และเป็นนายทหารมาตลอด
ชีวิตการงาน กำลังจะต้องจากตำแหน่ง
หน้าที่ที่มีอำนาจ และความ
รับผิดชอบอันสูงส่งไปแล้ว ในชั่ว
วินาทีนั้น เขากำลังยื่นเสียงอยู่กับ
ข้อเท็จจริงนี้ ไม่มีใครรู้ว่า เขาไหว
หวนหรือเปล่า แต่เสียงของบรูษผู้
คุมอำนาจก็ยังคงดังเข้มแข็ง ชัด
เจน และเปี่ยมด้วยแววแห่งความเด็ด
เดี่ยว

“... ผมจากท่านไปครั้งนี้ ก็
จากไปแต่เพียงในหน้าที่ที่มีอำนาจ
บังคับบัญชาเท่านั้น แต่ผมจะยังไม่
ได้จากท่านไปไหน เพราะผมได้รับ

พระบรมราชโองการแต่งตั้งให้เป็น
นายทหารพิเศษประจำกองทัพภาคที่
หนึ่งทุกหน่วย . . .”

ร่วมลีลาที่ทุกกองอยู่ใน
ความสงบ นอกจากเสียงของท่านผู้
เป็นศูนย์รวมในพิธีเท่านั้นที่ตั้งกอง
ลืออยู่ในทุกทอณูอากาศ แต่ในทันที
ที่เสียงพูดนั้นจบลง เสียงระเบิดกัมป
นาทของสลุตก็ดังขึ้นติดต่อกัน สะ
ท้านสะเทือนไปทั่วบรรยากาศรอบบริ
เวณอย่างขึงใหญ่เกรงใจใคร เกียรติ
ของผู้บัญชาการกองทัพกไทยก
กองอยู่ด้วยสลุตทางสน ๓ นัด

การสวนสนาม ได้รับการจัดขึ้น
ในบริเวณด้านหลัง ก่อนจะถึงราย
การสวนสนาม ท่านแม่ทัพบกและ
นายทหารชั้นผู้ใหญ่ ก็แวะเข้าบรร
เทาความร้อนอ้าวของอากาศด้วยไอ
เย็นเฉียบของเครื่องปรับอากาศ และ
ความเย็นชุ่มฉ่ำของเครื่องดื่ม ในอา
การสโมสรนายทหารมหาดเล็กรักษา
พระองค์ นานประมาณ ๒๐ นาที
ขณะที่เหล่าทหารเรือนพันทยอย
กลางสนามหญ้า ดบแถวไปเตรียม
การสวนสนามด้วยยานยนต์อย่างเร่ง
รีบ

ขบวนยานยนต์ที่บรรทุกทหาร
หน่วยต่างๆ ตามจำนวนที่ได้กล่าว
รายงานไว้ รวมทั้งรถถัง กว่าสิบคัน
และรถลากปืนใหญ่ขนาด ๑๐๕ มม.
ก็ย่อยๆ คืบคลานอย่างเป็นระเบียบผ่าน
หน้าแม่ทัพผู้อย่างสง่าอยู่กลางขก
พัน หัวหน้าหน่วยหนึ่งประจำในยาน
ยนต์แต่ละคันที่แล่นผ่าน ลดมอด
จากทำประธานออก แล้วยกแขนขวา
ขวามือขวาหักศอกอย่างเข้มแข็งเมื่อผ่าน
หน้าท่านแม่ทัพ ซึ่งผู้ประจำเหล่าทัพ
ไสวอยู่อย่างเกรงใจใคร กัดคำลางอยู่
ในแนวราบ ท่านแม่ทัพบกเองก็ยก
แขนขวาขึ้นอยู่ในระดับขมับรับความ
เคารพจากแถวสวนสนามอยู่เกือบ
ตลอดเวลา

ดุริยางค์แถววงที่บรรเลงอยู่
ตลอดพิธี ขยิบวงเดินออกมาจากที่
ตั้ง เมื่อจบคันสุดท้ายของหน่วยสาร
วัตรทหารผ่านไป ทำนองเพลงเปลี่ยน
จากสยามานสติ เป็นโอดแลงชายด์
เพลงอมตะ สัญลักษณ์แห่งการลา
จากเจอยแจวขนอย่างอ่อนโยน

พิธีสวนสนามย่อยในเช้าวันนั้น
เสร็จสิ้นลงด้วยเวลาเพียงประมาณ
หนึ่งชั่วโมง ขวดยานของเหล่าไพร่
พลทหารทยอยแล่นเข้าโรงเก็บอย่าง
ช้าๆ ขณะที่ท่านผู้ใหญ่ทั้งหลายก็ก้าว

เดินอย่างช้าๆ ลงจากขกพันและออก
จากเต็นท์ทั้งสองกลับไปยังสโมสรฯ

โต๊ะยาวกลางห้องภายในสโมสร
มีอาหารขนาดใหญ่วางอยู่อย่าง
เป็นระเบียบ ธงเล็กๆ กลางโต๊ะปัก
ไว้ว่า “วิลล่า ฟลอรา” แสดงตัวเป็น
แม่ครัวผู้จัดอาหารใหม่อนัน เมอร่า
ของแม่ทัพบกก้าวเข้าไปในห้อง ออ
เครสตราวงกะทัตร์ดักเริ่มกรีดไวโอ
ลินแสดนหวานเป็นทำนองเพลง “สาย
ฝน” ความชุ่มฉ่ำหวนกลับมาอีกครั้ง
เครื่องปรับอากาศกำลังทำงาน
อย่างซอัสดี บรูซเสิร์ฟเครื่องดื่ม
เดินกระจายตัวเข้าไปในกลุ่มผู้สวม
เครื่องแบบสีเขียวทชนกันอยู่เต็มห้อง

พล.อ. เสริม ฌ นคร ผู้กำลัง
จะเข้ารับตำแหน่งแม่ทัพบกในอีก
สองวันข้างหน้า พาร่างอันสูงสง่า
ตรงเข้ากระชับข้างหูผู้อาวุโสสูงสุด
อยู่หลายนาที ขณะทนายพลท่าน
อื่นๆ ก็ยืนทักทายกัน หรือนั่งคุยกัน
อยู่รอบโต๊ะเรียงรายอยู่สองข้างห้อง

“อย่าลืมนะ คุณหญิงแสงเดือน
คุณหญิงของท่านแม่ทัพคนใหม่ จะ
เปิดงานวันแม่บ้านที่ . . .” นายทหาร
ระดับนายพันเอกคนหนึ่งขยับอกนก
ขาวโททศน์ สองสามนายที่กำลัง

เตรียมตัวขึ้นรถกลับไปหน้าสโมสรฯ

พล.ท. อำนาจ คาร์ิกาญจน์ ผู้
กำลังจะเข้ารับตำแหน่งแม่ทัพกอง
ทัพภาคที่หนึ่งแทน พล.ท. ชศ จิบ
วิสกพลาตสนทนากับ พล.ท. ปิ่น
ธรรมศรี ผู้จะไปรับตำแหน่งแม่ทัพ
ภาคที่สี่ ภาคใต้ ในสองวันข้างหน้า
นายตำรวจใหญ่ ๒-๓ นายที่มาพร้อม
พิธีแต่เช้า อย่าง พล.ต.ท. วิเชษ
แสงแก้ว ผู้บัญชาการตำรวจนคร
บาล กำลังรำล้าเพื่อนนายทหารผู้
ใหญ่ขอตัวกลับ โดยไม่ได้เข้าร่วมการ
เลี้ยงอาหารกลางวัน

แม้ร่างของนายพลต่างๆ แห่ง
กองทัพบกอีกหลายท่านจะไม่ได้ปรา
กฏัวแววในวันนั้น อย่าง พล.ท. วิชชุ
จตุรัส ๙

ยะสวัสดิ์ แต่ห้องสโมสรรายทหาร
มหาดเล็กก็เต็มแน่นจนแทบล้น ให้
ความรู้สึกท้อบอุนคืบคงแก่ผู้กำลังจะ
จากไป ทั่วกับบอกเป็นนัยไว้ในคำลา
ทกแห่งเสมอว่า "ผมจะยังไม่จาก
ท่านไปไหน" ไม่ว่าจะเป็นที่โรงแรม
เอราวัณเมื่อสองอาทิตย์ที่แล้ว หรือที่
โรงเรียนนายร้อย จปร.

ท่านผู้กล่าว จะให้ความหมาย
แก่ประโยคนั้น นอกเหนือจากถ้อย
คำสักแค่นั้น ใครเลยจะรู้ได้ เหมือน
กับประโยคอมตะ คำขวัญในงาน
เลี้ยงลาที่ท่านแม่ที่พบจัดเองที่เอรา
วัณที่ว่า "ทหารจริงไม่มีวันตาย" ก็
อาจมีความหมายลึกกว่าข้อความ
อย่างยากที่ใครจะหยั่งถึง

ฆ่าโหดแขว่นคอ : สะใจแล้วหรือยัง?

"ฆ่าโหดแขว่นคอสองศพหนักต่อ
ด้านถนน"

"ผ่าสองศพพิสูจน์ ตำรวจเบ็ด
เผยชัดนัก"

"ผู้เห็นเหตุการณ์เผยตำรวจข้าม
สลบ รัดคอจนตาย"

จังหวัดนครปฐม แต่เดิมมาไม่
ค่อยมีชื่อเสียงโด่งดังในด้านอาชญา
กรรมเท่าใดนัก ชาวบ้านร้านช่องต่าง
กล่าวกันว่าที่นี่เคยเงียบมานาน กระ
ทั่งเกิดคดีฆาตกรรมสยของขวัญอดีต
สส. ชอคง เสร้ จระพันธ์ ถูกยิงตาย
ใจกลางเมือง

แรกสุดคดีดังกล่าวก็มิดแปด
ด้าน เจ้าหน้าที่ตำรวจสืบไม่ออกว่า
ใครเป็นฆาตกรรายน มีการใช้ทรัพย์
ทั้งในด้านมืดด้านสว่างเพื่อปิดคดี
ไม่ให้ฉาวโล่ออกไป แต่ในที่สุดเจ้า
หนาทตำรวจเมืองนครปฐมกว่าสิบ
นายก็ถูกจับและถูกย้าย เพราะตำรวจ
ผู้เป็นเจ้าหน้าที่พิทักษ์สันติราษฎร์
กลายเป็นมอับนรบีจ้างเสียเอง

แต่นั้นมา ภาพพจน์ของตำรวจ
นครปฐมก็ถึงขีดตกต่ำ แม้ว่าจะย้าย
เจ้าหน้าที่ชุดใหม่มาปฏิบัติงานแทน
ขบวนการจับแล้วฆ่าก็ได้หมดไป

กับเจ้าหน้าที่ชุดเก่าไม่ แม้ว่าจะซา
ลงไปอยู่พักหนึ่ง แต่แล้วความฮึก
เหิมคะนองมือของตำรวจหนุ่ม ๆ ผู้รัก
ษากฎหมายมาเป็นผู้ตัดสินคดีความ
เสียเองก็กลับมาอีกครั้ง

ถนนกับโปสเตอร์

การกลับเข้าประเทศของพระ
ถนอมครั้งนั้น สร้างความขัดแย้งใน
หมู่ประชาชนไทยเป็นอันมาก ประ
ชาชนที่ไม่เห็นด้วยต่างคัดค้าน ใน
ขณะที่บางกลุ่มพยายามที่จะยื่นให้
พระถนอมอยู่ต่อ โดยอ้างเอาเหตุผล
ต่างๆ นานาจนกล่าวอ้าง

บริเวณที่ดินจัดสรรที่พบศพ

ไม่เพียงแต่นักศึกษาระชาชน
กรุงเทพฯ เท่านั้นที่คัดค้าน กลุ่ม
พลังต่างๆ ในนครปฐมก็มีการเคลื่อนไหว
คัดค้านการกลับเข้ามาของพระ
ถนอมอย่างแข็งขัน นายชมพร ทุม
โมย และนายวิชัย เกษศรีพงษ์สา สอง
ข้าราชการชนตรแห่งการไฟฟ้าเขต๓
ต่างก็ไม่เห็นด้วยและร่วมคัดค้านใน
กรณีเช่นกัน

คดีแล้วจับ

จากการเดินทางไปสืบข่าวของ
จตุรัส ยังจังหวัดนครปฐมทราบว่า เว
ลาประมาณ ๒๔.๐๐ น. ของวันพฤหัสบดี
ที่ ๒๓ กันยายน สองนายช่างตรแห่ง
การไฟฟ้า ได้นำโปสเตอร์ออกติด
รอบๆ กำแพงองค์พระปฐม ตัดจน
กระทั่งถึงบริเวณกำแพงด้านตรงข้าม
กับสำนักงานเทศบาล ผู้ตายทั้งสอง
ก็ได้หายไประหว่างลี้ลับ กระทั่งมา
พบศพถูกจับแขว่นคอติดอยู่กับประตู
เหล็กสีแดง อันเป็นที่ดินจัดสรรของ
นายเกษม อริยวุฒิพันธ์ ห่างถนน
เพชรเกษมตัดใหม่ประมาณ ๒ กิโลเมตร

ครั้นฟ้าสว่างแจ่ม ชาวบ้าน
ที่ไร่นาดินว่างเปล่าและเปลี่ยวแฉบนั้น
เป็นที่ปลดทุกข์จึงได้พบสองศพนาย
ช่างตรดังกล่าว จึงได้นำความไป
แจ้งแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจมาสอบสวน
ตามระเบียบ

“ชาวบ้านมาดูกันเยอะแยะ ...

กลัวก็กลัวแต่อยากดู” ชาวบ้านแถบบริเวณที่พบศพทักกล่าวกับ จตุรัส พร้อมทั้งเบียดเสียดเกี่ยวกับเรื่องบงขศตำรวจสืบโททตกอยู่

“คนเห็นกันเยอะแยะ มันตกอยู่ที่ใต้ตึกร้างที่ถูกแขวน ผมยังเอาเท้าเขยิบดูเลย เข็มที่ติดบงมันง่าออกแต่มันมีสนิมคราบ เรยกว่าถ้าเอามาคิดเสือกดำ”

ข่าวด่วนถึงศูนย์ฯ

“จะเอาข่าวอะไรพาดหัวคดีฉบับนี้”

“ของหมกคิดว่าจะเอาข่าวแขวนคอสองศพชน ... ตอนนี้อยู่ที่ร้านสุรียา ว่าเดี๋ยวจะไปเอารูปที่ร้านมาดู”

บทสนทนาระหว่างนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นสองฉบับคือสยามไทและเสียงนครปฐม ท่ามกลางเพื่อนฝูงหลังพักเหนื่อยจากเกมฟุตบอล โดยมีนายสมิตร รัชนพงษ์ อดีตผู้แทนสอบตจจังหวัดนครปฐม พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยร่วมนั่งฟังอยู่ด้วยในคืนวันที่ ๒๔ เวลาประมาณสองทุ่ม

หลังจากที่นายสมิตรกลับบ้านในคืนนั้น ข่าวการหายตัวไปอย่างลึกลับของสองข้าราชการชนตร สมาชิกแนวร่วมประชาชน จึงเป็นที่ถามไถ่ในหมู่เพื่อนฝูง กระทั่งนายสมิตรเกิดนึกใจขึ้น จึงชวนพรรคพวกไปดูรูปสองผู้ตายที่ถูกจับแขวนคอจากร้านถ่ายรูปสุรียา ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจนำไปฝากกลางอดชยายในนามของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นทั้งสองฉบับ และอาศัยใบเบิกจากร้านถ่ายรูปไปเบิกจากหน่วยต้นสังกัดคือต่อนาง

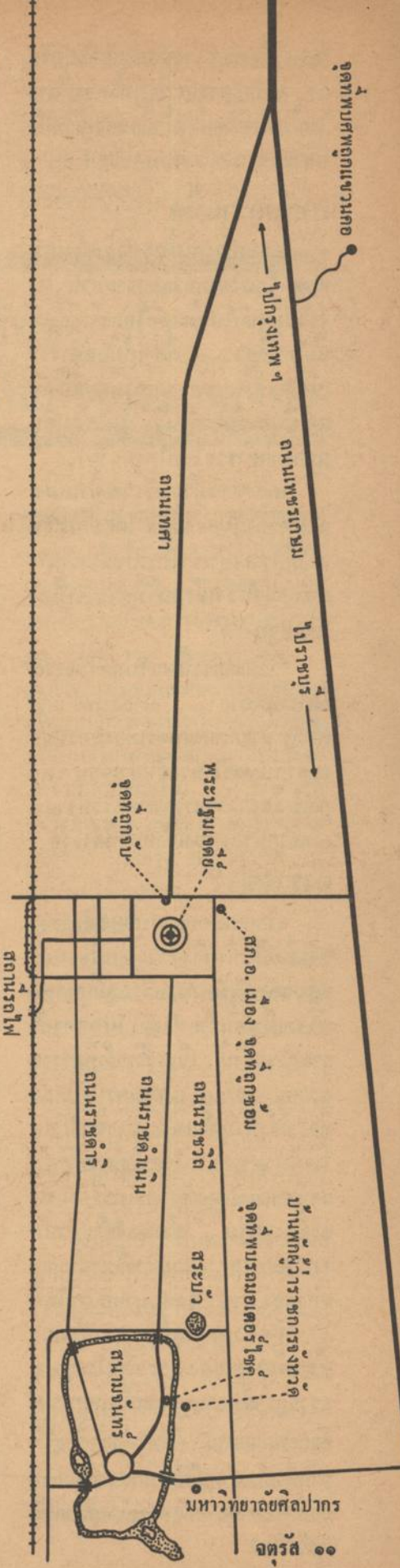
“ตอนแรกผมยังไม่เชื่อว่าจะเป็นเขาทั้งสองคน เฉพาะนายชุมพรหรืออ้วนนั้นผมรู้จักพอสมควร แต่เมื่อดูรูปถ่ายจนแน่ใจแล้วว่าเป็นทั้งสองคน ประกอบกับข่าวที่สมทราบมา ผมจึงไปเอารูปที่เพื่อนซึ่งเป็นนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น แล้วบงตรงเข้ากรุงเทพฯ แจ้งเรื่องให้ศูนย์สืบตึกราบ”

นายสมิตร รัชนพงษ์ เบียดเสียดถึงสาเหตุว่าทำไมศูนย์กลางนี้สืบตึกราบศึกษาแห่งประเทศไทยจึงทราบข่าวก่อนหน่วยราชการในส่วนกลาง

“เช้าวันเสาร์นี้ข่าวจากส่วนกลางขึ้นมาทำข่าวทันกันหลายคน ตอนแรกนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ที่ไม่รู้เรื่องเอาเลย ถามอะไรก็ตอบไม่ได้ เพราะตำรวจทำคดีไม่ได้ลงบันทึกประจำวันแต่อย่างใด เขามาทำเอาทีหลังกัน หลังจากทักข่าวแพร่ออกไปแล้ว และนายตำรวจระดับสูงหลายนายไปทันครปฐม” นักข่าวท้องถิ่นผู้ขอสงวนนามเบียดเสียดกับ จตุรัส

ใครฆ่า?

หลังจากที่หนังสือพิมพ์หลายฉบับตีพิมพ์ข่าวนี้ออกไป ก็ปรากฏการเคลื่อนไหวจากกลุ่มต่างๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นรัฐบาล กรมตำรวจ ตลอดจนกลุ่มพลังต่างๆ นำโดยศูนย์กลางนี้สืบตึกราบศึกษาแห่งประเทศไทย

ไทย ซึ่งระบอบอย่างชัดแจ้งและมั่นใจ
ว่า ข้าราชการนักต่อสู้ทั้งสองทนาย
ไปนี้ เสียชีวิตด้วยนามของเจ้าหน้าที่
ทหารวจสภ.อ. เมืองนครปฐม

มากับความมืด

“ชาวบ้านทนตกค้างที่เขานอน
หมด ไม่มีใครกล้าออกจากบ้าน ผม
จะไปไหนในเมืองยังไม่กล้าเลย ที่
นั่นมันเปลี่ยว... ดึกๆก็มแต่ตำรวจ
เข้ามาตรวจ เพราะแฉวนแฉวมกัน
แต่เป็นคนทอนทงนนั้น ไม่ใช่คนทน
นอกจากตำรวจไม่มีใครกล้ามา...”

หนุ่มชาวบ้านบริเวณทัพศพ
ตอบคำถามของ จตุรัส โดยปฏิเสธที่
จะให้ความเห็นว่าใครเบรมมือสังหาร
แต่ยอมรับว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจเมือง
นครปฐม “ดู”

“เรื่องอย่างนั้นผมไม่กล้าวิจารณ์
อะไรมากรมาย...” นายสุนทร แก้ว
พิจิตร นายกเทศมนตรีเมืองนครปฐม
กล่าวกับ จตุรัส ด้วยสีหน้าเจื่อนๆ ต่อ
กรณีเสียชีวิตของนายอำเภอธรรมราช
เกิดจากนามของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตำรวจฆ่า?

จากการสอบถามบุคคลหลายวง
การซึ่งเป็นที่กว้างขวางในเมืองนคร
ปฐมของ จตุรัส ทราบว่ากลุ่มบุคคลที่
น่าจะเป็นคนร้ายสังหารโหดสองข่า
ราชการกรณ เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ
สายตรวจ สภ.อ. เมืองนครปฐมหลัก
ดึก มีจำนวนตั้งแต่ ๔ นายขึ้นไปแต่
ไม่เกิน ๖ นาย โดยจับผู้ตายใส่กุญ
แจมือขณะที่อยู่ตึกไปสเตอร์กำแพง
องค์พระปฐม ด้านตรงข้ามสำนัก
งานเทศบาล และนำตัวมาขอมย้ง
ห้องของ สวญ. พตต. มงคล ศรีโพธิ์

การนำบุคคลทั้งสองมาขอมย้ง
ห้องทำงานของ สวญ. ใหญ่ นั้น
ปรากฏว่ามีพยานบุคคลเห็นเหตุการณ์
ด้วยกันมากมาย แต่ไม่กล้าที่จะให้
ปากคำกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ด้วยเกรง
ภัยมันจะมาถึง หลังจากขอมผู้ตายทั้ง

สองอยู่พักใหญ่ จึงได้นำมาแขวนคอ
ไว้ที่ประตูแดงดังกล่าวก่อนฟ้าสาง
และจึงได้นำรถจักรยานยนต์ผู้ตาย
ใช้ขับมาจอดทิ้งไว้ที่สนามจันทร์
หน้าจวนผู้ว่าราชการจังหวัด เมื่อ
เวลาประมาณ ๑๑.๓๐ น. ของวันศุกร์
ที่ ๒๔ กย.

ทำเกินกว่าเหตุ

“ไม่น่าไปทำมัน ทำเกินกว่าเหตุ
ถึงขนาดลากลงมาจากโรงพัก” นาย
แพทย์เหิง อินคัมวงศ์ อนามย์อำเภอ
กล่าวกับเพื่อนพ้องถึงกรณีฆ่าแขวน
คอสองศพนายช่างตรีในร้านอาหาร
แห่งหนึ่งของตัวเมือง

ผู้กว้างขวางท่านหนึ่งในเมือง
นครปฐม ให้ข้อสังเกตต่อคำตัดสิน
ของอนามย์อำเภอผู้ว่า นายแพทย์
อินคัมวงศ์กล่าวว่า นายแพทย์
อินคัมวงศ์น่าจะเป็นผู้ที่ทราบเบื้องหลังคดี
คดี เพราะอนามย์ตำบลออกไปชั้น
สูตรพลีกศพ ก็เป็นผู้ที่อยู่ติดกับบัญชี
ชา ย่อมทราบเรื่องคดีและนำมาบอก
เล่า ประกอบกับอนามย์อำเภอผู้ว่า
เพื่อนสนิทเป็นนายตำรวจในกองกำ
กับ ๆ หลายนายด้วยกัน

ตำรวจก็ให้ข่าว

หลังจากที่คดีเขย่าขวัญประชาชนเกิด
ขึ้น ปรากฏว่าหนังสือพิมพ์หลายฉบับ
ได้พากันขุดคุ้ยถึงเบื้องหลังกันอย่าง
ขนานใหญ่ แหล่งข่าวที่ถูกถ่ายทอด

นิทรรศการซึ่งถูกจัดขึ้นอย่างกะทันหัน

ออกมาตามหน้าหนังสือพิมพ์ ตลอด
จนการระบคนร้ายเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ
ด้วยนั้น ส่วนหนึ่งเป็นการเปิดเผย
ของนายตำรวจเมืองนครปฐมเอง
เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจบางกลุ่มก็ไม่
พอใจต่อการกระทำของเพื่อนตำรวจ
ด้วยกันเอง ที่ใช้ศาลเตี้ยตัดสินคดี
ความโดยไม่ผ่านการพิจารณาของ
ขบวนการศาลสถิตยุติธรรม

“ตำรวจที่แบ่งเป็นหลายก๊ก
หลายสาย สายใครสายมัน มันไม่
เกี่ยวข้องกัน การทำงานหลายครั้งจึง
ไม่ประสานกัน อย่างสารวัตรใหญ่
กับสารวัตรสอบสวนก็ไม่ถูกกัน” ผู้
ทราบเรื่องคดีหมายถึง พตต. มงคล
ศรีโพธิ์ กับ รตอ. วิมุต วิเศษกุล สอง
นายตำรวจที่ไม่ค่อยกันแสนกันนัก

เสียคนอีกแล้ว

การที่ พต.ต.ท. ชุมพล โลหะ
ชาละ รองอธิบดีกรมตำรวจ พร้อม
ด้วย พต. ต.ท. ณรงค์ มหานนท์ ผู้
ช่วยอธิบดีกรมตำรวจ ได้รับมอบ
หมายให้คุมคดีดังกล่าว ตลอดจน
แถลงข่าวไปทำนองปกปิดการปฏิบัติ
ราชการที่ไม่ถูกต้องของตำรวจนคร
ปฐมในการสอบสวนคดีนั้น จน
เป็นทิวพากษวจารณของหนังสือพิมพ์
หลายฉบับ ว่าการจับผู้ต้องหาคน

กงจะล้มเหลวอีกตามเคย ดังเช่นคดี
ก่อนๆ อย่างคดี ดร. บุญสนอง บุญ
โยทยาน เลขานุการพรรคสังคมนิยม
แห่งประเทศไทย

ไม่ว่าคนร้ายสังหารโหดรายนี้จะ
เป็นคนในเครื่องแบบสักกี่หรือไม่กี่
ตาม แต่ประการแรกสุดที่กรมตำรวจ
จะต้องเร่งกระทำ คือสอบสวนเรื่อง
ราวดังกล่าวออกให้แจ่มชัด โดย
เฉพาะกรณีที่ตำรวจถูกกล่าวหาว่า
เป็นคนร้ายเสียเอง ด้วยการตั้งกรรม
การสอบสวนถึงความผิดปกติในการ
ลงบันทึกประจำวัน การสอบสวน
ตลอดจนการจัดนิทรรศการแสดงผล
งานของตำรวจนครปฐมอย่างกะทัน
หัน และมีการทำความสะอาดภายใน
บริเวณสถานೆಯารับรื้อ รวมถึง
คำสั่งของ "ศ.ใหญ่" ที่มไปยังเทศ
บาล ให้ทำการชะล้างโลกโปสเตอร์
ที่ผู้ตายนำไปติดรอบกำแพงองค์พระ
ปฐม ด้วยอ้างว่าทำความสะอาดบ้าน
เมือง ในขณะที่โปสเตอร์หาเสียงของ
บรรดาผู้แทนทั้งหลายยังติดหราอยู่
เต็มเมืองมาเป็นเวลาช้านาน โดยไม่มี
หน่วยราชการใดสนใจจนทุกวันนี้

ข้อสงสัยที่เป็นคำถามดังอยู่เช่น

นายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองนครปฐม

แท้ที่จริง กรมตำรวจในฐานะหน่วย
งานที่รับผิดชอบโดยตรง จะหลัก
เสียงข้อครหาดังกล่าวไม่พิน หากไม่
สามารถสะสางเงื่อนงำต่างๆออกมา
ให้กระจ่างชัด การช่วยปกปิดความ

ผิดของผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยคำขวัญ
"ส.เดียวกัน" นั้น ออกจะเป็นความ
คิดที่ล้าสมัยและเป็นอันตรายต่อกรม
ตำรวจมากจนทุกวันนี้ ในยุคที่ตำรวจ
ไม่ต้องการให้กฎหมายอยู่เหนือกฎหมาย

สนั่น วงศ์สุธี กับ สภาองค์การแรงงานแห่งประเทศไทย

"เชิญที่ห้องนวลจันทร์เลยครับ"
หนุ่มใหญ่ร่างล่ำสัน หน้าตาคมเข้ม
กล่าวกับจตุรัสด้วยรอยยิ้มกว้างขวาง
ทันทีที่จตุรัสก้าวผ่านประตูกระจก
เลื่อนของห้องโถงโรงแรมนิวอิมพี
เรียล เมื่อค่ำวันศุกร์ที่ ๒๔ กันยายน

เสียงประกาศรายชื่อ ดังแว่วมา
ไกลก่อนที่เราจะเลี้ยวซ้ายไปตามทาง
เดินถึงห้องนวลจันทร์ที่สว่างไสว
ด้วยแสงไฟ ควันบุหรี่ลอยเป็นม่าน
เข้มบอกความเนืองแน่นของผู้คนใน
ห้องทึมเกือบ ๒๐๐ นับเป็นงานแจก
วุฒิปัตริย์ใหญ่โต หรรหระ

คนงาน ๑๕๖ คน ผู้ผ่านการ
อบรมในหลักสูตรด้านแรงงานสัม
พันธ์ ของสภาองค์การแรงงานแห่ง
ประเทศไทย แต่งตัวกันด้วยอาภรณ์
หลากหลายหลายอย่างงดงาม เพื่อ
มารับวุฒิปัตริย์จากนายสันต์ เทพมณ
ผู้แทนนายกรัฐมนตรี เป็นการแสดง
ถึงความสำเร็จสมบูรณ์แห่งการผ่าน
การอบรม

สภาองค์การแรงงานแห่งประ
เทศไทย แนะนำตัวเองไว้ในหนังสือ
"ข่าวสารสภาองค์การแรงงานแห่ง
ประเทศไทย" ว่า "ได้ก่อตั้งเสร็จ
สมบูรณ์เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๑๘
โดยการแจ้งไว้กับกรมแรงงาน . . .
เป็นองค์การของผู้ใช้แรงงาน ซึ่งทำ
หน้าที่เป็นตัวแทนและประสานงาน

ของสหภาพ สหพันธ์ ตลอดจนการ
ติดต่อกับสถาบันต่างๆ ทั้งในประเทศ
และต่างประเทศ . . . สนับสนุนให้คน
งานมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สัจ
จคม วัฒนธรรม และการเมือง . . .
เคารพในสิทธิและศักดิ์ศรีของความ
เป็นมนุษย์ เคารพในความคิดเห็น
ของคนงาน และสนับสนุนให้ทุกคน
มีความเสมอภาคกัน . . . ทำหน้าที่
สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้ใช้
แรงงาน นายจ้าง และรัฐบาล . . .
ส่งเสริมให้การศึกษ และแรงงาน
สัมพันธ์อันดี"

หนุ่มใหญ่ร่างท้วม กว้างขวาง
ตาคม ยิ้มกว้างขวางอยู่เป็นนิจ ผู้
ที่ทักทายกับจตุรัสที่หน้าห้องโถงนั้น
เป็นบุคลิกกว้างขวางในวงการแรง
งานไทย และมีชื่อเสียงออกฉาวในวง
การมานานมาก เขาคือ สนั่น
วงศ์สุธี ผู้เรียกตัวเองว่า "นักแรงงาน
ไทย" อย่างเต็มภาคภูมิ

เขาผ่นเอง ทบมบทบาทอย่างมาก
ต่อการจัดตั้ง "สภาองค์การแรงงาน
แห่งประเทศไทย" ขึ้น เขาอยู่ในวัย
ฉกรรจ์ อายุประมาณ ๔๐ ปีเศษ จาก
ปากคำของเขาเอง เขาเล่าว่า เขา
เริ่มชีวิตในแวดวงของเขาวชนคนงาน
คริสเตียน ผ่านชีวิตที่ตนรอนอย่างยาก
ลำบากมาตลอดด้วยเด็ก กระทั่งได้เป็น
ผู้ปฏิบัติงานเต็มเวลาของขบวนการ

เยาวชนคนงานคริสเตียน (Young Christian Workers Movement) ประจำประเทศไทย เมื่อปี ๒๕๐๑ ในปี ๒๕๑๑ เขาเข้าร่วมกับองค์การกรรมกรสากล (ILO.) ในวาระครบรอบ ๕๐ ปี ของไอแอลโอ. ที่เจนีวา ในฐานะประธานขบวนการเยาวชนคนงานคริสเตียนในประเทศไทย ต่อมา ในปี ๒๕๑๓ เขาได้เป็นตัวแทนของสหภาพแรงงานภราดรแห่งเอเชีย (Brotherhood of Asian Trade Unionist-Batu) ประจำประเทศไทย และปัจจุบันเขายังเป็นกรรมการบริหารคนหนึ่งขององค์การแรงงานคริสเตียนโลกด้วย (World Christian Labour-WCL.)

เขาเริ่มเคลื่อนไหวด้วยการจัดตั้งคนงานทีมหน่วยก้านดีไปรับการอบรม ในการประชุมที่จัดขึ้นโดยหน่วยงานระหว่างประเทศที่เขาสังกัด คือ ชาติ มาตั้งแต่ก่อนทวงการกรรมกรไทย จะเริ่มมีความเคลื่อนไหวอย่างเปิดเผย เขามีแผนการที่จะจัดตั้งองค์การแรงงานในแต่ละระดับอย่างละเอียดละอออยู่ในความคิดมานานนับแต่เมื่อพัฒนาการของสหภาพแรงงานในประเทศไทยเติบโตขึ้นอย่างก้าวกระโดด ในตลอด ๓-๔ ปีที่ผ่านมา (ดูคริสต์เล่ม ๖๕) โดยไม่อยู่ในความควบคุมของใครได้ เขาสันนิษฐานต้องเผชิญกับภาวะแห่งความผิดคาดครั้งแล้วครั้งเล่า

“เทิดภูมิเคยทำงานอยู่กับผม” เขาเล่า แหล่งข่าวใกล้ชิดเขาก็เพิ่มเติมว่า ครั้งหนึ่ง ไพศาล รัชชชยันนท์ บุคคลสำคัญในวงการแรงงานปัจจุบันที่ดูจะก้าวเกินหน้าเขาไปไกลแล้ว ก็เคยไปร่วมประชุมด้านแรงงานที่ฮ่องกง ด้วยความสนับสนุนของเขา ด้วยวิถีทางในการทำงานด้านแรงงานที่เบนไปตามทฤษฎีแรงงานสัมพันธ์จากประเทศในค่ายเสรีประชาธิปไตย ที่หลักการสำคัญอยู่ที่คริสต์ ๑๔

การคำนึงถึงผลประโยชน์ร่วมของผู้ประกอบการ และคนงาน เป็นเอก ทำให้การทำงานในนามของฝ่ายคนงานของเขาหลาย ๆ ครั้งในระหว่างที่คลินแห่งความตึงตัวทางการเมืองของกรรมกรชนสู้กระแสนี้สูงหลังเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๑๖ ต้องเผชิญกับคำโจมตีอย่างหนักหน่วง กรรมกรคนงานทีมสำนักทางการเมืองสูงประทับตราให้เขาอย่างหนักแน่นถึงขั้นของ “นายหน้าคนงานที่รับใช้นายทุน” และชื่อเสียงของเขาก็ตกต่ำอย่างหนักในหมู่กรรมกรส่วนใหญ่ รอยยิ้มที่กว้างขวาง และควักเข็มหนา บ่งบอกถึงความเป็นคนสู้คนเสมอ เขามีได้หยุดยั้งงานตามแนวความคิดของเขาให้กับคำโจมตีว่าร้ายทรนแรง ดวงตาที่คมแวววาวยังคงกระฉับกระเฉง งานในหน้าที่ของกรรมการคนหนึ่งของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ของรัฐบาลที่เขาได้อยู่เมื่อสิบสองปีก่อน เสริมบารมีของเขาในหมู่คนงานจำนวนหนึ่ง และทำให้เขาเป็นที่รู้จักและยอมรับในหมู่นายทุนผู้ประกอบการส่วนหนึ่งอย่างดี ตำแหน่งตัวแทนของชาติยังคงเอื้ออำนวยให้เขาหาทุนรอนส่ง

สนัน วงศ์สุร

คนงานทีมหน่วยก้านดีไปรับการอบรมในต่างประเทศใกล้เคียงเสมอๆ เช่นที่ฮ่องกง ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และมาเลเซีย เมื่อกลับมา คนงานเหล่านั้นส่วนใหญ่จึงยังคงภักดีอยู่กับเขา แม้ว่า จะมีส่วนหนึ่งแยกตัวออกไปเคลื่อนไหวในแนวทางที่ต่างจากของเขาไปก็ตาม ทุนจากชาติและองค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ อีกหลายแห่งที่เขาสามารถขามาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เขาก็ได้ใช้ไปในการจัดอบรมคนงานภายในประเทศรุ่นแล้วรุ่นเล่าอีกด้วย ทำให้อิทธิพลของเขาต่อการคนงานของคนจำนวนหนึ่งยังมีอยู่ได้ในลักษณะระบบบุญคุณแบบไทย ๆ

“ผู้นำคนงานหลายคนในตอนนั้นต้องทำงานอยู่กับเขา เพราะถูกให้ออกจากงาน มันจึงเป็นการอยู่ร่วมกันในระบบอุปถัมภ์ด้วย” ผู้เคยร่วมงานกับเขาอย่างใกล้ชิดคนหนึ่งกล่าวกับคริสต์ พร้อมกับเอ่ยถึงตัวอย่างที่เกิดขึ้นกับนายบุญสม ฉัตรบุปผา อดีตประธานสหภาพแรงงานทอผ้า (พระประแดง) ที่ได้รับการสนับสนุนจากเขาให้เขานักแรงงานเต็มเวลาของสหภาพแรงงานทอผ้า รับเงินเดือนจากสหภาพโดยตรง แต่เมื่อสมาชิกของสหภาพฯ ร้อยหรือจนไม่มีเงินเจือจุนให้สหภาพฯจ้างผู้ทำงานเต็มเวลาได้ สนันก็วิ่งเตนหาเงินมาสนับสนุนสหภาพฯแห่งนี้ ให้ดำเนินการต่อมาได้

เมื่อกฎหมายแรงงานสัมพันธ์ฉบับใหม่ได้รับการประกาศใช้ในเดือนปี ๒๕๑๘ ก็มีความเคลื่อนไหวของบรรดา สมาคมลูกจ้าง ที่เปลี่ยนชื่อเป็นสหภาพแรงงาน และจากสหภาพแรงงานก็มีความเคลื่อนไหวต่อไปที่จะรวมตัวกันขึ้นเป็นสภา ตามที่กฎหมายฉบับใหม่อนุมัติไว้ ความพยายามของสนันในการจะสถาปนา สภา

ของสหภาพแรงงานต่างๆ ขึ้น ต้อง
 ขับเคียวอย่างหนักกับความก้าวหน้า
 ของทางกลุ่มสหภาพแรงงาน ซึ่ง
 พัฒนาตัวเองมาจากที่ประชุมของ
 สมาคมลูกจ้างทมิฬคนสองอาทิตย์ครึ่ง
 และได้รับการยอมรับและสนับสนุน
 จากทางฝ่ายราชการ คือกรมแรงงาน
 โดยตรงมาตั้งแต่ต้น

ในครั้งแรก สนันมีความพยายาม
 ที่จะเขาเป็นผู้นำคนหนึ่งในที่ประชุม
 กลุ่มสหภาพที่ประชุมกันที่กรมแรง
 งานให้ได้ แต่เขาก็ไม่ได้รับการยอมรับ
 ด้วยพฤติกรรมดังกล่าวมาแล้ว

บุญรอด พงศ์

ดังนั้น เขาจึงสะสมอิทธิพลด้วยวิ
 การในแบบฉบับของเขาอยู่ในหมู่ผู้
 นำคนงานจำนวนหนึ่งแถบพระประ
 แดง ถึงแถบสำโรงทั้งเหนือและใต้
 ตลอดมา และได้ชิงประกาศตัวขึ้น
 เป็น “สภาองค์การแรงงานแห่ง
 ประเทศไทย” โดยมีสหภาพ ๕ แห่ง
 ให้สัตยาบันเป็นสมาชิก เมื่อเดือน
 ตุลาคม ปีที่แล้ว ขณะที่ทางฝ่ายกลุ่ม
 สหภาพแรงงาน ยังมีไม่ประกาศ
 ตัวเองขึ้นเป็นสภาแรงงานแห่งประ
 เทศไทยอย่างเป็นทางการ แต่โดย
 ทางพฤตินัยแล้ว สหภาพแรงงาน
 ส่วนใหญ่เข้าร่วมอยู่ในการประชุม

และการดำเนินงานของกลุ่มสหภาพ
 แรงงานทมิฬนายไพศาล ราชชัยนันท์
 เป็นหัวเรือใหญ่อยู่

ในระหว่างการหยุดงานครั้งใหญ่
 ของกรรมกรทั่วประเทศ เพื่อประ
 ท้วงการขึ้นราคาข้าวสาร เมื่อต้นปี
 นี้ ได้มีข้อเสนอจากสหภาพแรงงาน
 อุตสาหกรรมสิ่งทออันเป็นสหภาพ
 ซึ่งอยู่ในอิทธิพลของสนัน เข้าสู่ทาง
 กลุ่มสหภาพแรงงานว่า สหภาพแรง
 งานอุตสาหกรรมสิ่งทอและสภาองค์
 การแรงงานแห่งประเทศไทยจะเข้า
 ร่วมการประท้วงครั้งนั้นด้วย แต่มี
 ข้อแม้ว่า นายสนัน วงศ์สุริ และ
 นายบุญสม นัทรบุปผา จะต้องได้รับ
 เลื่อนเป็นกรรมการบริหารของกลุ่ม
 สหภาพที่เรียกกันว่า “คณะมนตรี”
 ข้อเสนอของฝ่ายสภาองค์การแรงงานฯ
 ครั้งนั้นได้รับการปฏิเสธจากทางกลุ่ม
 สหภาพแรงงาน อย่างไรก็ตาม ทาง
 สภาองค์การแรงงานแห่งประเทศไทย
 ไทยก็ได้เข้าร่วมในการประท้วงครั้ง
 นั้นด้วย

“ที่ประชุมกลุ่มสหภาพฯ ขณะ
 นั้น มีตัวแทนจาก ๘๕ สหภาพ เห็น
 ว่า ไม่เป็นสิ่งที่ถูกต้องที่คุณสนันจะ
 เข้ามาร่วมด้วยวิธีการเช่นนั้น เรายินดี
 จะรับคุณสนันเข้าร่วมงานแม้กระทั่ง
 เดียว แต่คุณสนันต้องเข้ามาด้วยวิ
 ธีที่ถูกต้อง คือต้องได้รับเลือกจากที่
 ประชุมของเรา” นายอารมณ พงศ์
 พงษ์ รองประธานสภาแรงงานแห่ง
 ประเทศไทยคนปัจจุบันเล่าถึงข้อเท็จ
 จริงในกรณีนั้น

เกือบหนึ่งปีเต็ม ในฐานะเลขา
 ธิการสภาองค์การแรงงานแห่งประ
 เทศไทย สนัน วงศ์สุริ เคลื่อนไหว
 อย่างเข้มแข็งในหน้าที่ตลอดมา การ
 อบรมคนงาน ๖ ครั้ง ที่สภาองค์การ
 แรงงานฯ จัดขึ้น ได้ทุนจากบาต ๕
 ครั้ง และ ๑ ครั้ง จากไอแอลโอ ด้วย
 ฝีมือของเขา และภายในปี สภา

ไพศาล ราชชัยนันท์

องค์การแรงงานฯ ยังจะจัดการอบรม
 คนงานขึ้นอีก ๒ ครั้งด้วยทุนของบา
 ตอีกเช่นกัน

นายบุญรอด พงศ์ ประธานส
 ภาแรงงานอุตสาหกรรมฟอกหนัง
 แห่งประเทศไทย ผู้รับหน้าที่เป็นประ
 ธานสภาองค์การแรงงานฯ อยู่ในขณะ
 นี้ มิได้มีบทบาทในการบริหารงาน
 ของสภาองค์การแรงงานฯ มากไป
 กว่า “ท่านเลขาธิการ” ที่เขาต้อง
 ตามความเห็นก่อนที่จะตอบคำถาม
 จตุรัส ถึงกิจการของสภาองค์การ
 แรงงานฯ ทุกครั้ง แม้กระทั่งจำนวน
 ของสหภาพที่เป็นสมาชิกอยู่ในสภา
 องค์การแรงงานฯ

จากงานที่เน้นหนักในด้านการ
 ให้การอบรมความรู้ทางด้านแรงงาน
 สัมพันธ์ แก่คนงานสภาองค์การแรง
 งานแห่งประเทศไทยเริ่มมีบทบาท
 ทางด้านการเมืองบ้าง เมื่อมีการ
 เคลื่อนไหวทั่วไปเกี่ยวกับกรณีพระ
 ถนอม สภาองค์การแรงงานฯ ออก
 คำแถลงการณ์ และให้สัมภาษณ์แก่
 วิทยุ กรป. ๕๐๕ เมื่อคืนวันที่ ๒๗
 กันยายนว่า สภาองค์การแรงงานฯ จะ
 ไม่บังคับให้สหภาพแรงงานในสังกัด
 มีมติใดๆ ทางการเมือง และเห็นว่า

อารมณี พงศ์พจน์

ปัญหาเรื่องพระถนอมนั้นควรให้เป็น
หมวดที่รัฐบาลต้องจัดตัวเอง

“เราจะไม่ทำตัวเป็นผู้เผด็จการ
แสดงความเห็นแทนคนงาน และจะ
ไม่บังคับให้คนงานจะต้องต่อต้านแต่
แน่นอน เป็นสิทธิของคนงาน หาก
เขาจะต้องการต่อต้าน ในส่วนตัวผม
แล้ว ผมก็ไม่ต้องการเผด็จการในการ
ปกครอง แต่เราต้องไม่เป็นเผด็จ
การเสียเอง” นายสนั่นกล่าวอย่าง
ความหมายกระทบกระเทือนของการ
แรงงานในระดับสภาออกแห่งหนึ่ง
ความเคลื่อนไหวอย่างเข้มแข็งในกร
ณถนอม “เราถือว่า หน้าที่ของเรา
มีอยู่เพียงการต่อสู้ทางด้านสวัสดิการ
และค่าแรงของลูกจ้าง คนงาน ใต้
ชน” เขาเน้น

“คุณสนั่น เขามักเข้าไปแก้ปัญ
หาให้คนงานเสียเอง โดยตกลงกับผู้
นำคนงาน ๒-๓ คน แล้วก็ไปตกลง
กับนายจ้างเอง เขาไม่เคยสอนให้คน
งานรู้จักใช้กำลังต่อรองด้วยการรวม
ตัวหรือหยุดงาน เขามักบอกว่า มัน
จะผลเสียแก่ตัวคนงานเอง” ผู้
ใกล้ชิดกับเขาในระยะหนึ่ง เล่าถึงว
ธีการทำงานของเขา ซึ่งก็สอดคล้อง
กับสิ่งที่เขาเคยให้จุดประสงค์ว่า “คนงาน
ที่ผ่านการอบรมของเราไปแล้ว จะมี
ความสุขุมชน ไม่นัดหยุดงานอย่าง

ง่าย ๆ ซึ่งจะมีผลเสียต่อคนงานเอง
มากกว่า เราเน้นให้เขารู้จักสิทธิ
หน้าที่ ความรับผิดชอบร่วมของคน
งานกับนายจ้าง เราต้องคิดหนักคิด
หลัง รู้ว่าอะไรควรไม่ควร จะได้ไม่
ทำการนัดหยุดงานโดยปราศจากเหตุ
ผล” เขาย้ำอย่างหนักแน่นในความ
เชื่อจากส่วนลึก

ผู้อยู่ในวงการแรงงานที่สังกัด
สภาแรงงานแห่งประเทศไทยหลาย
คน กล่าวถึงสภาพกิจการแรงงานฯ
หรือการทำงานของนายสนั่นว่า จำ
นวนตัวเลขของสหภาพหรือจำนวน
คนงานที่เป็นสมาชิกสหภาพในสังกัด
สภาองค์กรแรงงานฯนั้น เป็นตัว
เลขลอยๆ ไม่มีความหมายนัก “คน
งานในสหภาพที่สังกัดกับคุณสนั่น ก็
มานั่งประชุมอยู่กับเรา ก็มันแต่ผู้นำ
เท่านั้นแหละครับที่นั่งประชุมอยู่กับ
คุณสนั่น”

บทบาทของสนั่นในวงการแรง
งานไทยจะมีมากน้อยเพียงใดในข้อ
เท็จจริง เป็นสงฆ์ยากจะวัดเป็นเนอ
เป็นน้ำ อย่างไรก็ตาม ในแง่วงการ
แรงงานระหว่างประเทศแล้ว ชื่อของ
สนั่น วงศ์สุข จากไทยแลนด์เป็นที่
รู้จักกันค่อนข้างกว้างขวาง โดยเฉพาะ
ในปัจจุบันนี้ องค์กรกรรมกรใหญ่
แห่งหนึ่งของญี่ปุ่น ที่ควบคุมกรรมกร
ทอผ้าส่วนใหญ่ของญี่ปุ่นอยู่ในมือ ได้
ให้ความเชื่อถือแก่เขาอย่างสูง และ
ให้ความร่วมมือช่วยเหลือบางอย่าง
แก่เขาอย่างใกล้ชิด โดยมีเป้าหมาย
อันชัดชัดอันอยู่เบื้องหลัง ความหวัง
ขององค์กรกรรมกรญี่ปุ่นแห่งนั้นจะ
ได้ผลเพียงใด และสนั่น วงศ์สุข จะ
ยืนยงอยู่ในวงการแรงงานไทยในรูป
ใดไปอีกนานแค่ไหน เป็นการเมือง
ในวงการแรงงานไทยที่น่าติดตาม
อย่างยิ่ง

รัฐบาลใหม่กับอำนาจที่แผ่เร้น

การประกาศลาออกจากราชการ
นายกรัฐมนตรีกลางสภา ของ มรว.
เสนีย์ ปราโมช เมื่อวันที่ ๒๓ กย. ที่
ผ่านมา สร้างความสับสนให้แก่บรร
ดาสื่อมวลชน และนักสังเกตการณ์
การเมืองพอสมควร นับตั้งแต่ประ
เด็นที่ว่า การลาออกครั้งนี้เป็นการ
วางแผนการไว้ล่วงหน้า หรือเป็นการ
ตัดสินใจกะทันหันด้วยทนความกด
ดันจากฝ่ายต่างๆ ไม่ได้ของทำนองผู้เฒ่า
ทันทีที่นายกรัฐมนตรีลาออก วง
การเมืองต่างคาดหมายกันว่า มรว.
เสนีย์ ปราโมช จะกลับมาดำรงตำแหน่ง
นายกรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่งเป็น
ชุด “เสนีย์ ๒” และพรรคที่จะเขา

ร่วมรัฐบาล “เสนีย์ ๒” น่าจะมีเพียง
พรรคประชาธิปัตย์ และกิจสังคมของ
หม่อมมิ่งเท่านั้น แต่หลังจากนั้น
เพียงวันเดียว การณ์กลับตรงกันข้าม
เมื่อที่ท่าของรัฐบาลเสนีย์ ๒ จะประ
กอบด้วยจุดพรรคดั้งเดิม

น้องพพ

๑๕ วันที่ของกลางดึกคนวัน
๒๓ กย. ที่ มรว. กิจฤทธิ ปราโมช
อดีตนายกรัฐมนตรีแห่งพรรคเสรี
รุดจากชอยสวนพลไปพบหม่อมพ
เสนีย์ ปราโมช ที่ชอยเอกมัย เป็น
ก้าวแรกของการเคลื่อนไหวทางการ
เมืองของทั้งสองพรรคที่เบ็ดเฟยออก

สู่สาธารณชน

“ไม่มีเวลาใดที่พี่น้องจะได้แสดงความเห็นใจกันเท่าเวลาอื่นแล้ว อย่างน้อยก็จะได้ให้พชายผมรู้ว่ายังมีผมอยู่อีกคนหนึ่ง ไม่มีอะไรอื่นจริงๆ” มรว. ก๊กฤทธิ์ สาธยายบรรยากาศของการพบปะในคืนวันนั้นไว้ในคอลัมน์ *ข่าวออกมา* ของหนังสือพิมพ์สยามรัฐ

แหล่งข่าวของ จตุรัส รายงานว่าการพบปะกันวันนั้นเป็นการปรับทุกข์กันระหว่างพี่น้องจริง แต่ก็แฝงเป้าหมายทางการเมืองเรื่องการร่วมกันเป็น *รัฐบาลปรามิข* ไว้ด้วย ผลของการพูดคุยนั้น พรรคกิจสังคมยินดีจะร่วมรัฐบาลด้วย แต่ก็ตั้งข้อแม้ไว้สูงพอสมควรในด้านนโยบายที่ต้องการปฏิรูปอย่างมาก บทเรียนของพรรคเสรีได้เป็นรัฐบาลมาเกือบทำให้มองเห็นว่า นโยบายปฏิรูปของตน เช่นการผันเงินจะไม่มีทางสำเร็จได้เลย หากไม่มีการปรับปรุงข้าราชการกลไกของรัฐ การปรับปรุงจึงเป็นส่วนหนึ่งของพรรคกิจสังคม ส่วนตำแหน่งต่าง ๆ ในการพูดคุยวันนั้น หม่อมน้อง “ไม่เก็ง” เลย ถ้าหากประชาธิปไตยรับนโยบายทั้งหมด

แรงผลักดันจากสมาชิกพรรคชาติ

ปัตย์ กลุ่มหมุ่ม และกลุ่มนายดำรง ลัทธพิพัฒน์ มีสิ่งที่ต้องการให้ร่วมจัดตั้งรัฐบาลกับกิจสังคม

ยอมไม่ได้

ความขัดแย้งระหว่างประชาธิปไตยกับชาติไทยอย่างมากในระยะหลัง ทำให้สมาชิกส่วนใหญ่ของประชาธิปไตยต้องการจะตัดพรรคชาติไทยออกไปทางด้านพรรคชาติไทยเองนั้น หากประชาธิปไตยสามารถรวมกับกิจสังคมได้จริง ตนเองก็คงหมดความหมายอย่างแน่นอน จึงต้องคนรอนอย่างสุดฤทธิ์

นอกจากพรรคชาติไทยแล้ว กลุ่มพลังชาวจัดอื่น ๆ ก็ยอมไม่ได้เช่นกัน เพราะหากประชาธิปไตยรวมกับกิจสังคมได้ รัฐมนตรีส่วนใหญ่ก็คงมาจากกลุ่มหมุ่มและกลุ่มดำรง ลัทธพิพัฒน์ กับคนของพรรคกิจสังคมและตัว มรว. ก๊กฤทธิ์ ปราโมช ด้วย และแน่นอนว่า กลุ่มปีกขวาในประชาธิปไตยเช่น นายสมัคร สุนทรเวช สมบุญ สิริธรังษ์ สงสุข ก๊กเกษม และอีกหลายคนต้องหลุดไป

ผลที่ตามมาคือรัฐบาลเสนีย์ ๒

มรว. เสนีย์ ปราโมช
มรว. ก๊กฤทธิ์ ปราโมช

จะเต็มไปด้วยรัฐมนตรีที่แนวคิดก่อนไปทางเสรีนิยม ซึ่งฝ่ายชาวจัดถือว่าเป็น *คอมมิวนิสต์* ที่จะต้องขัดขวางทุกวิถีทาง

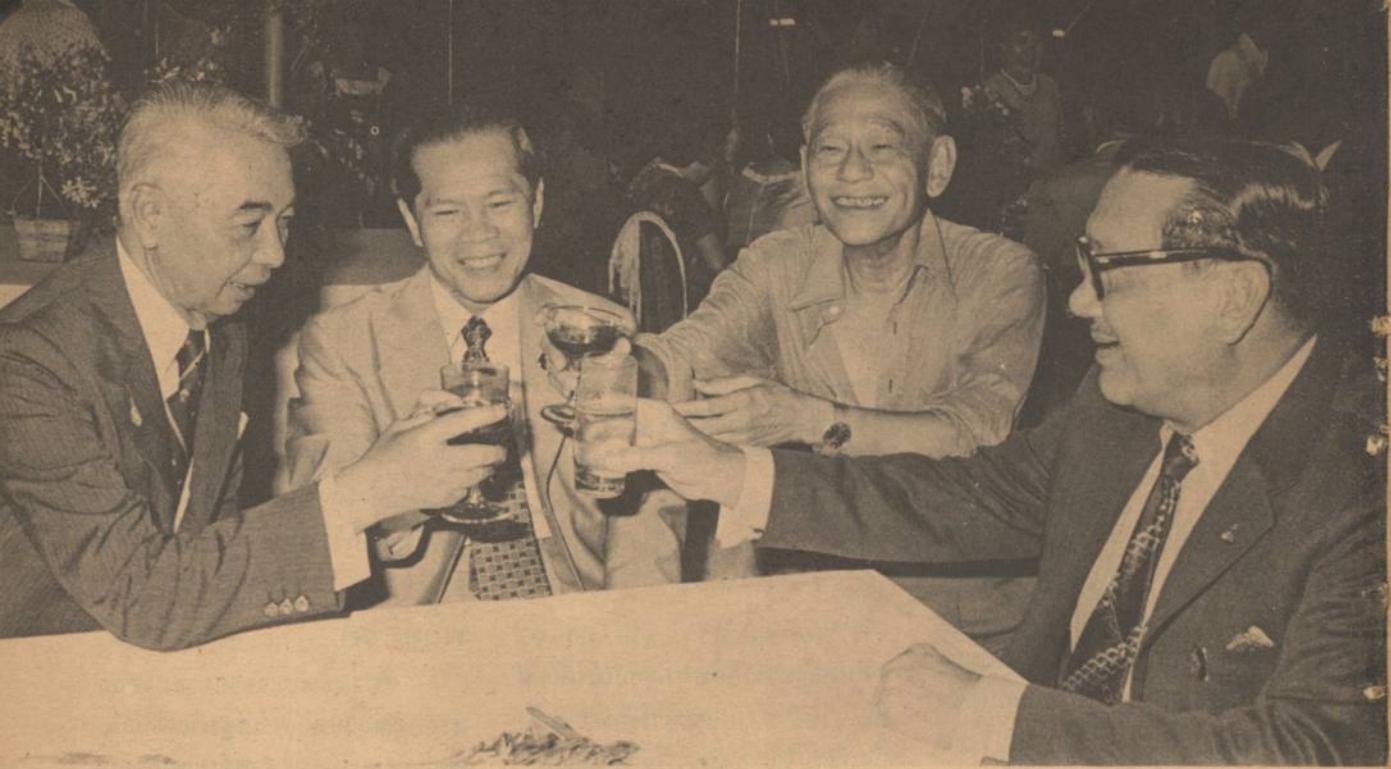
กลวิธีบ่อนกั้นรัฐบาลก่อนข้างเสรีนิยมที่จะเกิดจากการรวมกันของประชาธิปไตยกับกิจสังคม จึงเป็นไปอย่างแยบยล ใช้วิธีการทุกอย่างทั้งลับและที่แจ้ง โดยกลุ่มอำนาจของฝ่ายชาวจัดทั้งหลาย กลุ่มอำนาจที่เคยเคลื่อนไหวอย่างค่อนข้างแฝงเร้นและไม่เปิดเผยก็ได้กระโดดลงมาดำเนินการครั้งนี้อย่างเต็มตัว

พลิกกล็อก

วันรุ่งขึ้นหลังจากการลาออกมรว. เสนีย์ก็แถลงว่า รัฐบาลเสนีย์ ๒ จะประกอบไปด้วย ๔ พรรคเดิม หลังจากเข้าเฝ้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพร้อมทั้งหัวหน้าพรรคอีก ๓ พรรคแล้ว

พล.ต. ประมาณ อติเรกสาร พล.อ.อ. ทวี จุลละทรัพย์ และนายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ ต่างแถลงเป็นเสียงเดียวกันว่า มรว. เสนีย์นำพวกตนไปเข้าเฝ้าหลังจากประชุม ครม. แล้ว และมีมติเห็นชอบให้ มรว. เสนีย์ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อไป

แหล่งข่าวในสำนักนายกรัฐมนตรีเปิดเผยกับจตุรัสว่า ความจริงแล้ว

ในวันนั้น ประชุมกันได้พักใหญ่ หัว
หน้าพรรคทั้งสามก็หายออกจากที่ประ
ชุมไป และอีกครู่หนึ่ง นายพลก
ตันหยงมาศ รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
มนตรีก็เข้ามาตามตัว มรว. เสนีย์
ออกไปเพื่อเขาเฝ้าพระบาทสมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัว

หลังจากนั้น มรว. เสนีย์จึงออก
จากวังสวนจิตรลดาไปพร้อมกับหัว
หน้าพรรคทั้งสามและแถลงว่าจะกอด
คอกันร่วมเป็นรัฐบาลต่อไป สมาชิก
พรรคประชาธิปัตย์หลายคนเริ่มไม่พอ
ใจ หลายคนพูดกันว่า *ถูกคนแก่หลอก*
ตัวท่านนายกฯผู้เฒ่าเองก็ตกอยู่ในภ
วะ *นำท่วมปาก* พูดไม่ออก

ถนอมยังอยู่

แม้ว่าการเคลื่อนไหวคัดค้านพระ
ถนอมของนักศึกษา คนงาน และประ
ชาชนทั่วประเทศจะอยู่ในระดับสูง
และพระถนอมตกอยู่ในภาวะค่อนข้าง
โดดเดี่ยว แต่ มรว. เสนีย์ ปราโมช
ก็ยังคงอ้อมแอ้มไม่พูดอะไรลงไปให้
เด็ดขาดต่อปัญหาถนอม

“การบวชของพระถนอมครั้งนี้
ได้กราบบังคมทูลขออนุญาตจากพระ
บาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รวมทั้งการ
จัดรส ๑๘

จตุรพรรค

ขอเข้ามาในเมืองไทยด้วย ดังนั้นพระ
ถนอมจึงเป็นผู้บริสุทธิ์” กิตติวิชาโ
ภิกขุ นวพลผู้ยังเกี่ยวกับ *กาวชาติ*
ประกาศหน้าจอโทรทัศน์เมื่อคืนวันที่
๒๖ กย. อย่างองอาจโดยอ้างสถาบัน
กษัตริย์ มาปกป้องพระถนอม

นอกจากนวพลสี่เหล็องแล้ว
แหล่งข่าวในสำนักนายกรัฐมนตรียัง
ยืนยันกับจตุรว่า ผู้ที่ปกป้องพระ
กฤษฎถนอมโดยอ้างถึงกลุ่มอำนาจที่
หนุนหลังตนอยู่ตลอดเวลาอีกคนหนึ่ง
คือ นายสมศักดิ์ สุนทรเวช

“ผมได้รับมอบหมายให้มาจัด
การเรื่องถนอม” เขากล่าวขึ้นในการ
ประชุม ครม. เมื่อวันที่ ๒๘ กย. ทำ
ให้ ครม. ทั้งคณะต้องออกไปในทัน
ใด หลังจากนั้นเพียงวันเดียว สมัค
ก็เดินทางลงไปภาคใต้ จังหวัดนรา
ธิวาส

ตั้งไม่ได้ง่าย ๆ

ถึงแม้การทำลายพันธมิตรประ
ชชาติปัตย์-กิจสังคม ของกลุ่มพลัง
ฝ่ายขวาจัดจะประสบผลสำเร็จจน
หน่วงแล้วก็ตาม แต่การจัดตั้งรัฐบาล

จตุรพรรคเสนีย์ ๒ ก็ยังคงคาราคาซัง
อยู่หลายวัน ไม่สำเร็จออกมาง่าย ๆ

เหตุผลประการหนึ่งคือการจัด
สรรโควตาตำแหน่งรัฐมนตรี ซึ่งต่าง
ฝ่ายต่างก็ต้องการกระทรวงที่มอำนาจ
และอิทธิพลด้วยกันทั้งนั้น โดยเฉพาะ
อย่างขงเมือประชาธิปัตย์ไม่อาจรวม
กับกิจสังคมได้แล้ว พรรคชาติไทย
ก็มีอำนาจต่อรองเพิ่มขึ้น เพราะนอก
จากประชาธิปัตย์จำเป็นต้องพึ่งตน
แล้ว ยังได้รับการหนุนหลังจากกลุ่ม
อำนาจบางกลุ่มด้วย ฐานะของชาติ
ไทยจึงพุ่งสูงขึ้น

ขณะเดียวกันอิทธิพลของสมาชิก
พรรคประชาธิปัตย์กลุ่มหม่อมและกลุ่ม
นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ ก็ยังคงมีอยู่
มากภายในพรรค จึงได้ตั้งเงื่อนไข ๔
ประการในการรวมกับอีก ๓ พรรค
เป็นต้นว่า โขบายเรื่องคณะกรรมการ
ปปป. และการปฏิรูปที่ดินเป็นต้น

ใครจะมา

โควตารัฐมนตรีของ ๔ พรรคใน
รัฐบาลเสนีย์ ๒ คงจะไม่มีการเปลี่ยน
แปลง คงเปลี่ยนแปลงแต่ด้านตัว
บุคคลของแต่ละพรรคเท่านั้น

สุรินทร์ มาศดิตถ์

รัฐมนตรีของพรรคประชาธิปัตย์
ทั้งกลุ่มหนุ่ม และกลุ่มของนายสมัคร
สุนทรเวช คงจะอยุ่คงเดิมทั้ง ๒ ฝ่าย
โดยไม่ได้มีฐานะดีกว่าเดิมมากนัก
ทั้งนี้เพราะมีกลุ่มอำนาจหน่นาย
สมัครอย่างหนักถึงขนาดที่ไม่ว่าจะ
ตัดใครออกไปก็ตาม แต่สมัครจะต้อง
อยู่ แต่ในขณะที่เดียวกันความเชื่อด
ของ มรว.เสนีย์ ตอร์รัฐมนตรีกลุ่มหนุ่ม
อย่างนายสุรินทร์ และนายชวนก็ยัง
คงมีอยู่ และอิทธิพลในพรรคของ
กลุ่มหนุ่มก็ยังคงค่อนข้างสูง แต่ไม่สูง
พอที่จะก้าวขึ้นมาเป็นรัฐมนตรีมหา
ไทยได้แน่นอน

ส่วนพรรคชาติไทย แหล่งข่าว

สมัคร สุนทรเวช

บางตอนจากคำปราศรัยของนายสมัคร สุนทรเวช

เมื่อเวลา ๑๓.๐๐ น. วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๑๖ ณ สโมสรผู้สื่อข่าวต่างประเทศห้องเมย์ โรงแรมมณเฑียร

เหตุการณ์ ๑๔ ตุลา ฯ

“หากเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ในประเทศอื่น ซ.โอ.เอ. หรือ
เคจีบี. จะพยายามหาทหารสักคนหน่งทอม โดคกว้างกว่า
ถนอม พุดเสียงไฟเพราะกว่า เข้ามารับหน้าที่แทน แต่ใน
ประเทศไทยไม่เป็นเช่นนั้น พระบาทสมเด็จพระบรมชนกา
ธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงมี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ พลเรือเอก
สุจินดา คราประยูร องคมนตรี เป็นผู้บัญชาการทหารบก และ
พลเรือเอก ถนอม กอชณิก เป็นผู้บัญชาการทหารเรือ และ
พลเรือเอก อภิชาติ พลประทุม เป็นผู้บัญชาการทหารอากาศ
ในวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖”

วิกฤตการณ์รัฐบาลคึกฤทธิ์

“เมื่อต้นปี เกิดวิกฤตการณ์หลายอย่างกับรัฐบาล
คึกฤทธิ์ มีการพยายามจะตั้งรัฐบาลใหม่ วันหนึ่งคุณ
ประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ เชิญหม่อมเสนีย์ ไปกินข้าวที่กตดา
การแมร์ และเสนอให้จัดตั้งบาลร่วมใหม่จาก ๖ พรรค
โดยมี ๓ พรรคฝ่ายชายเข้าร่วม แต่ทางพรรคฝ่ายชาชนน
ถึงกับขอให้สมคิดคุมกลาใหม่ แคล้วค้มมหาชาติไทย และ
กระแสนิยมต่างประเทศ รัฐบาลคึกฤทธิ์จึงปรึกษาทางสภา
ความมั่นคง สภาความมั่นคงแนะนำว่า ควรล้มสภามาก
กว่าจะจัดตั้งรัฐบาลโดยให้ทั้ง ๓ พรรคฝ่ายชายเข้าร่วม ซึ่ง
ผมก็เห็นด้วยกับการตัดสินใจของรัฐบาลคึกฤทธิ์ครั้งนี้”

สถานการณ์ปัจจุบัน

“รัฐบาลที่จะตั้งขึ้นในวันสองวันนั้น จะยังไม่ใช้รัฐบาล
ที่เข้มแข็ง แม้จะยังเป็นรัฐบาลร่วมจาก ๔ พรรค เสียง

ของรัฐบาลในสภาจะไม่ถึง ๒๐๐ กว่าเสียงเท่าเดิมอีกต่อไป
อย่างสูงจะมีเพียง ๑๕๔ เสียง ความแตกแยกภายในพรรค
ประชาธิปัตย์เดินถึงจุดสุดท้ายในกรณีของถนอม หลังจาก
ที่สะสมความขัดแย้งมานาน

แต่เรากำลังเดินอยู่บนหนทางที่ถูกต้องแล้ว ปัญหา
เล็กน้อยที่ยังมีเหลือมาจากกลุ่มคนที่เรียกตัวเองว่า “วิธรน”
จากเหตุการณ์ ๑๔ ตุลา จะได้รับการแก้กไปไม่ช้า
แล้วเราจะสามารถมีรัฐบาลที่เข้มแข็ง จากการเลือกตั้ง
ของประชาชนที่ต้องการเสรีประชาธิปไตยได้แน่นอน”

สถาบันหนังสือพิมพ์

“นอกจากกลุ่มคนจำนวนน้อยที่เหลือค้างมาจากเหตุ
การณ์ ๑๔ ตุลา ฯ ที่สร้างปัญหาอยู่ในชาติเราขณะนี้แล้ว
หนังสือพิมพ์เป็นอีกสถาบันหนึ่งที่มีอิทธิพล ใหญ่หลวงต่อ
การเมืองไทย พาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ในแต่ละวันเอาแต่
ชี้ให้เห็นถึงวิกฤตการณ์ต่าง ๆ นานาอย่างเกินจริง เพราะห
ดที่เกิดมีสถานวิทยุขานเกราะขึ้น และสถานทหารในกลุ่
มอีก ๒๐๐ กว่าสถาน ทุกวัน วันละชั่วโมง เขาจะเปิดโ
กาสให้ประชาชนทุกคนมาพุดแสดงความคิดเห็น ตั้งแต่
คนทอຍ ในกระต๊อบไปจนถึงคนทอຍบ้านใหญ่ โดยังกะปรา
สาท น้แหละ เป็นการถ่วงดุลอำนาจที่ตที่สุด ทุกกา
พท. อทาร์ จะนำข่าวหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับมาอ่าน และ
บอกว่่านลูกนั้นไม่ลูก และทุ่กก้ออะไร ขานเกราะทำแค
นเอง”

ของจตุรัสรายงานว่า ผู้ที่อาจหลุดจาก
กรมชุดเสนีย์ ๒ คือ ดร. อนุวรรตน์
วิวัฒน์พงษ์ศิริ รมช. เกษตรฯ กับนาย
ชูสง่า ฤทธิประศาสน์ รมช. มหาด
ไทย นอกจากนี้ก็จะมีการเปลี่ยนแปลง
เล็กน้อยคือ นายดาบชัย อัคร
ราช ไปนั่งเก้าอี้ รมช. เกษตรฯ แล้ว
ให้คุณหญิงบัวเขียว รังคศิริ มานั่ง
รมช. ศึกษาฯ แทน

ตำแหน่งที่ปัญหา คือ กระจ
ทรวงกลาโหม พรรคประชาธิปัตย์
เองครั้งแรกต้องการให้ พล.ร.อ.สังค
ชลออยู่ ผู้บัญชาการทหารสูงสุดที่
เพิ่งปลดเกษียณมารับตำแหน่งนี้ โดย
พิจารณาเห็นว่า พล.ร.อ.สังค เป็น
ทหารเรือ และทหารเรือกับประชาธิ
ปัตย์ก็เป็นมิตรกันมาโดยตลอด แต่ก็
ได้รับการคัดค้านจากสมาชิกบางกลุ่ม
ที่เห็นว่า พล.ร.อ.สังคไม่มีฐานอำนาจ
เลย ทั้งยังแสดงท่าทีขวางใจออกมา
อย่างไม่รับผิดชอบ อาทิ ปล่อยข้าว

อุทัย พิมพ์ใจชน

เรื่องแจปเปอร์ และถูกนับว่าเป็นต้น
พล.อ. บุญชัย บำรุงพงษ์ อดีต
ผู้บัญชาการทหารบกเป็นบุคคลต่อไป
ที่ประชาธิปัตย์มอง ข้อดีของอดีตแม่
ทัพบกผืน คือมีฐานอำนาจในกอง
ทัพก่อนข้างหนาแน่น และเป็นบุค
คลที่พรรคชาติไทยกลัว อยู่ในฐานะ
ที่จะดุลย์อำนาจกับพรรคชาติไทยได้
นอกจากนี้ พล.อ. เล็ก แนวมาลี ก็
อยู่ในข่ายเช่นกัน

ทางพรรคชาติไทยเองนั้น คั้น
รณอย่างหนักในการคัดค้าน พล.อ.

ประกาศ

ตั้งนายกรัฐมนตรี

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ประ.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิ
พลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรด
เกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่หม่อมราช
วงศ์ เสนีย์ ปราโมช ได้มีหนังสือกราบ
ถวายบังคมทูลพระกรุณา ลงวันที่ ๒๓
กันยายน ๒๕๑๕ ขอพระราชทานกราบ
ถวายบังคมลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี
และความทราบฝ่าละอองธุลีพระ
บาทแล้ว ฉะนั้นความเป็นนายกรัฐมนตรี
ของหม่อมราชวงศ์ เสนีย์ ปราโมช เป็น
อันสิ้นสุดลง และประธานรัฐสภาได้นำ
ความกราบบังคมทูลพระกรุณาว่า ได้ดำ
เนินการตามวิถีทางในระบอบประชาธิปไตย
แล้ว

จึงทรงพระราชดำริว่า หม่อมราชวงศ์
เอนีย์ ปราโมช เป็นผู้สมควรไว้วางพระ
ราชหฤทัยให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑๗
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้งหม่อม
ราชวงศ์ เสนีย์ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรี
บริหารราชการแผ่นดิน ตั้งแต่วัน
นี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ กันยายน พุทธ
ศักราช ๒๕๑๕ เป็นปีที่ ๓๑ ในรัชกาล
ปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
นายอุทัย พิมพ์ใจชน
ประธานรัฐสภา

บุญชัยทั้งทางลับและเปิดเผย คอลัม
นี้สดชอด้งในหนังสือพิมพ์รายวัน
ขายดีฉบับหนึ่งอันเป็นที่รักในวงการ
ว่ามีส่วนสัมพันธ์ด้านการข่าวกับนาย
ทหารค่ายชอชยราชครู ใช้หน้ากระดาษ
สีๆ อดัดแม่ทัพบกอย่างถึงลูกถึงคน
ติดต่อกันหลายวัน

การต่อรองของพรรคชาติไทย
คือให้ พล.ต. ประมาณไปดำรงตำแหน่ง
รัฐมนตรีกลาโหม แล้วให้นาย
ไกรสร ต้นดีพงษ์ เลื่อนขึ้นมาเป็น
รัฐมนตรีเกษตรฯ แทน ซึ่งถ้าได้ตาม
นี้ก็เห็นว่าชาติไทย ก้าว อยู่มาก
เพราะท่าทีของนายไกรสรนั้น ก็ไม่
แตกต่างกับนายสมักรามากมายนัก
เพียงแต่เงี้ยบกว่าเท่านั้น

อำนาจที่แผ่เงา

อย่างไรก็ตาม รัฐมนตรีกลาโหม
ในรัฐบาลเสนีย์ ๒ อาจไม่ใช่บุคคลที่
เอี่ยมงามมาเลยก็ได้ ในเมื่อกลุ่มอำ
นาจบางกลุ่มยื่นข้อเสนอให้ มรว.

พิชัย รัตตกุล

เสนีย์ ปราโมช เจริญ พล.อ. สำราญ แพทยกุล อุตตนาชพลกอนทัพบกภูมิ ประวัตโชคโซน ในฐานะคนสนิท ของ ถนอม-ประกาศ ปัจจุบันเป็น องคมนตรี มาดำรงตำแหน่ง โฆษกของรัฐบาลเสนีย์ ๒

คงจะปรากฏออกมาในที่สุด ตามที่ กลุ่มพลังการเมืองที่มาจากแท้จริง ต้องการให้เป็นไป การต่อรองของ กลุ่มที่เห็นขัดแย้งก็คงเป็น เพียงชลและเรียกรองข้อแลกเปลี่ยน ทดทสุดเท่านั้น

๑๔ ศพบนภูพาน : ผลงานของรัฐบาล ?

ท่ามกลางความปั่นป่วนวุ่นวาย ของสถานการณ์ปัจจุบัน ชาวอันนา สยดสยองข่าวหนึ่งกำลังถูกกลืนหาย ไป ด้วยความตึงตังโครมครามที่เกิดขึ้นจากการหวนกลับมาของพระถนอม นั่นคือ ข่าวการสังหารโหดข้าราชการ และประชาชนผู้บริสุทธิ์ ๑๔ คน เมื่อวันที่ ๑๐-๑๑ กันยายน และปรากฏ เป็นข่าวบนหน้าหนังสือพิมพ์หลาย ฉบับ ในราววันที่ ๑๖-๑๗ กันยายน ไล่เลียบกับข่าวการกลับมาของถนอม

เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นบน เทือกเขาภูพานที่ยืนตระหง่านเป็น เทือกเขาอยู่ในภาคอีสาน บริเวณ ใกล้เคียงกับไร่นาของชาวบ้าน หมู่ บ้านใหม่ ตำบลสร้างก่อ อำเภอกุด บาก จังหวัดสกลนคร

ตอนเย็นของวันศุกร์ ที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๑๕ เจ้าหน้าที่สามคนของสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท (รพช.) คือ นายสุริยา วงศ์ราชา อายุ ๒๐ ปี ช่างเครื่องยนต์ นายสมคิด ไชยวินิจ อายุ ๒๑ ปี และนายเจริญ โฆษกรรม คนขับรถ ได้เดินทางออกจากท่า การ รพช. สกลนคร ซึ่งตั้งอยู่ริม ถนนสายสกลนคร-กาฬสินธุ์ เข้า ไปในป่าบนภูพาน พร้อมด้วยอาวุธ สำหรับล่าสัตว์ คือ ปืนลูกกระดียวติด กลองหนึ่งกระบอก ปืนลูกซองหนึ่ง กระบอก และปืนแก๊ปอีกหนึ่งกระ

บอก มีทะเบียนรถต้องตามกฎหมาย ขณะนั้นกำลังตัวได้เข้าไปตั้ง แคมป์อยู่ในบริเวณที่ต่อมาผู้พบศพ พวกเขาอนระเนระนาดน่าสยดสย เหมือนคลั่ง พวกเขาเคยเข้ามาล่า สัตว์และพักผ่อนวันสุดสัปดาห์ในบริเวณนี้เป็นประจำ และบางครั้งก็พัก แรมอยู่จนถึงเช้าวันจันทร์จึงเดินทาง กลับ จึงไม่มีใครเฉลียวใจว่าจะเกิด เหตุร้ายจนทำให้ทุกคนต้องพบจุดจบ อย่างน่าอนาถ

เขารุ่งขึ้น คืนวันที่ ๑๑ กันยายน ชาวบ้านใหม่ ๓ คน คือ นายสม หมาย เลิศสงคราม อายุ ๔๓ ปี พร้อม ลูกชายสองคนคือ นายประสาธ และนายณรงค์ เลิศสงคราม กับ หลานอีกหนึ่งคน คือนายบัวทอง เลิศสงคราม ก็ได้เดินทางออกจาก บ้านเข้าไปในป่าบริเวณเดียวกัน เพื่อ ตัดฟัน เก็บผักและข้าวโพดแก่เพื่อ เอาไว้ใช้ทำพันธุ์

สำหรับนายประสาธนั้น มีอายุ ๒๕ ปี อาชีพเป็นครูสอนอยู่ที่โรงเรียน พานิชยการพิทยังโคน เพราะได้รับการ ศึกษาจากโรงเรียนพานิชยการสยาม และปัจจุบันเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงด้วย ใน การเดินทางของพ่อ ลูก และหลาน นี้ ได้มีนายบัน แผลดตะ และนาย ฟ่อง (ไม่ทราบนามสกุล) ติดตาม

นายณรงค์ เลิศสงคราม

ไปด้วย

ในเช้าวันเดียวกัน ชาวบ้านผู้ เคาระหรัยออกกลุ่มหนึ่ง คือนายอุด กับนางหนูนิต บุญห่อ สามภรรยา ก็ เดินทางออกไปดูแลไร่นาของตน ซึ่ง อยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับที่เกิดเหตุ

นายสว่าง ลายไทยสง อายุ ๓๕ ปี ชาวบ้านใหม่ ซึ่งเห็นเหตุการณ์ ด้วยความบังเอิญ เล่าว่า ในตอนเย็น วันที่ ๑๐ กันยายน ตนได้เห็นเครื่องบินลำมาวนเวียนอยู่บริเวณที่เกิด เหตุ ซึ่งห่างจากหมู่บ้านประมาณ ๓ กิโลเมตร ต่อมาเครื่องบินดังกล่าว หายไปสามลำ คงเหลืออีกลำเดียว ได้บินบักห้วงในลักษณะค้างคาว และมีเสียงบดบังรัวขึ้นติดต่อกันราวสาม สิบนาที เครื่องบินนั้นจึงบินกลับไป

นางนอ ภรรยานายสมหมาย เลิศสงคราม ผู้ตายรายหนึ่ง กล่าวว่า ตนเอารถเงินไปปะยางที่บ้านคำเพม และจะเดินทางติดตามนายสมหมาย ออกไป ก็พอดังเกิดเหตุขึ้น ขณะนั้น เป็นเวลาประมาณ ๘.๐๐ น. วันที่ ๑๑ กันยายน ตนได้แลเห็นเครื่องบินมา ยิ่งบินกราดลงไปในป่าบริเวณนั้น และมีเสียงบดบังรัวขึ้นจากพินดินเกือบ พร้อมๆกัน ติดต่อกันประมาณ ๔๕ นาที

คนต่อไป คือ นายอัน สังเกต อายุ ๔๕ ปี ชาวบ้านใหม่ ได้ออกไป

ตัดพัน ใกล้เคียงบริเวณที่เกิดเหตุในวัน
๑๑ กันยายน โดยอยู่ห่างประมาณ ๑ กม.
ได้เห็นเหตุการณ์เช่นเดียวกัน และ
เล่าด้วยว่า ได้มีทหารไม่ทราบสังกัด
เข้ามาล้อมหมู่บ้านเอาไว้หมดทุกด้าน
และกำลังส่วนหนึ่งได้มาตั้งอยู่ที่โรง
เรียนบ้านใหม่ มีวิทยุและอาวุธครบ
มือ ทหารได้สั่งห้ามชาวบ้านมิให้
ออกจากหมู่บ้าน

นอกจากนี้ยังมีชาวบ้านอีกหลาย
คนช่วยกันชี้แจงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
ในทำนองเดียวกัน พวกเขาปฏิเสธ
อย่างแข็งขันว่า การสังหารประชา
ชนครั้งนี้ไม่ใช่การกระทำของ ผกค.
ตามคำกล่าวหาของเจ้าหน้าที่ราชการ
แต่อย่างใด เพราะเท่าที่ตนรู้มา พวกเขา
ผกค.หรือพวกทหารบ้านนั้นมุ่งสู้กับเจ้า
หน้าทรวงบาลเท่านั้น และยังคงช่วย
เหลือชาวบ้านด้วย พวกเขาถือว่า
เคยเห็นพวก ผกค. จริง แต่ไม่เคย
ร่วมมือด้วยเลย

สภาพของที่เกิดเหตุซึ่งศพของ
ผู้เคราะห์ร้ายนอนตายจนเน่าเฟะอยู่
ทั้งหมดนั้น เป็นบริเวณที่ทางเขยวน
เขาไปถึง และรถยนต์สามารถเข้าไป
ได้ อยู่ทางทิศตะวันตกของหมู่บ้าน
ใหม่ ตำบลสร้างคือ อำเภอกุศุดบาก
ห่างออกไปประมาณ ๓ กม. เป็นสวน
และไร่ข้าวของชาวบ้าน ศพถูกพบ
อยู่ห่างจากไร่ข้าวเพียง ๒๐ เมตร บาง
ศพอยู่ในลักษณะมัดมือไขหลัง

พตท. เสรี ผกค. ผู้กำกับการ
ตำรวจภูธรจังหวัดอุดรฯ และเป็น
กนสนทของนายสายสิทธิ์ พรแก้ว
รองผู้ว่าฯอุดรฯ กล่าวกับ จตุรัส ชณะ
ไปคู่ศพว่า เป็นการกระทำของ ผกค.
โดยเจ้าหน้าที่ได้เก็บปลอกลูกปืนเอ็ม.
๑๖ อาร์ก้า มาแสดงให้ดู แต่ปรากฏ
ว่าปลอกลูกปืนนั้นเป็นของเก่าที่มี
สนิมขึ้นแล้วทั้งสน

ด้าน พตท. มงคล นานนท์
สารวัตรใหญ่ สก.อ. กุดบาก ปฏิเสธ
จตุรัส ๒๒

• ใน ๑๔ ศพบนภูพาน

ที่จะให้ข่าว โดยอ้างว่า ทางกอง
ทัพบกทั้งสองส่วนหน้าห้ามมิให้ให้
ข่าว หากต้องการทราบให้ไปถาม
กองทัพเอง

ต่อมาวันที่ ๑๕ กันยายน พตท.
เสรี ได้ให้สัมภาษณ์ว่า สารวัตรใหญ่
สก.อ. กุดบาก กำลังสอบสวนอยู่ และ
กล่าวว่า การสังหารประชาชนครั้งนี้
เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ เพราะ
พวกที่ถูกยิงตายนั้นเป็นแนวร่วมของ
พวก ผกค. และกล่าวอีกว่าทางราชการ
ได้สืบทราบมาว่า บริเวณที่เกิดเหตุ
นั้นตั้งเป็นวิทยาลัยภูพานของพวก
ผกค. โดยจะเอาประชาชนมาฝึก
ยุทธวิธี โดยใช้พื้นที่ของหมู่บ้าน
ใหม่และอำเภอกุศุดบากทั้งหมด ทั้ง
พตท. เสรี ก็ไม่มีหลักฐานอะไร แต่
ได้ให้ผู้สื่อข่าวไปขอดหลักฐานที่กอง
ทัพบกที่ ๒ ส่วนหน้า

พอ. พานิช ปานสีทอง นาย
ทหารประจำ กองทัพบกที่ ๒ ส่วน
หน้าได้ชี้แจงแก่ผู้สื่อข่าวว่า พันท
พวกคอมฯ ใช้ปฏิบัติการเป็นเตารวม
(คล้ายนารวม) ทำการเผาถ่านขาย
เอาเงินบำรุงพรรคคอมมิวนิสต์แห่ง
ประเทศไทย ทหารจึงต้องทำการ
กวาดล้าง ในการปฏิบัติการนี้ได้ใช้
เครื่องบินเข้าร่วมด้วย กับหน่วยทหาร
ภาคพื้นดิน ซึ่งทหน่วยนั้นอยู่ ๑๑๕

นาย โดยการนำของ รอ. สาโรจน์
รบบำรุง

เกี่ยวกับลักษณะของวิทยาลัย
ภูพานนั้นเขาชี้แจงว่า ไม่มีตัวอาคาร
อะไร เพียงแต่เป็นพื้นที่ปฏิบัติการ
ป่าผสมหมู่บ้าน สำหรับเจ้าหน้าที่
รพช. และนักศึกษารามคำแหงนั้น
พอ. พานิชยังไม่มั่นใจว่าเป็น ผกค.
แต่มีพฤติกรรมโน้มเอียงไปในทาง
สนับสนุนฝ่ายตรงกันข้าม หากทาง
ญาติร้องเรียนมากก็จะขัดใจให้ แต่
รับรองว่าการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่
ครั้งนี้ไม่ผิดพลาดแน่

ทางด้านผู้ว่าราชการจังหวัด คือ
นายพิบูลย์ ธิรภาคพิบูลย์ ได้ตอบข้อ
สอบถามผู้สื่อข่าวว่า ตนไม่มั่นใจว่า
ผู้ตายเป็น ผกค. และที่เกิดเหตุนั้น
เป็นเขตปฏิบัติการของทหาร ซึ่งทาง
จังหวัดไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง แต่ถ้าหาก
ชาวบ้านมาร้องเรียนก็จะหาทางช่วย
เหลือ

นอกจากนี้ ชาวบ้านอีกหลายคน
ต่างร้องเรียนต่อผู้สื่อข่าวว่า ขณะ
ในหมู่บ้านยังมีคนหายไปอีกมาก ถ้า
เข้าไปในป่าลึกกว่านั้นจะพบศพไม่น้อย
กว่า ๓๐ ศพ เพราะชาวบ้านจำเป็นต้อง
ออกไปหากินในป่า แต่เจ้าหน้าที่
ก็กล่าวหาว่าเป็น ผกค. และฆ่าทั้ง
เหมือนผกค.เหมือนปลา

เพิ่มงบประมาณทางทหารของไทย

งบประมาณใหม่ของไทยที่เพิ่งเสนอเข้ารัฐสภาให้เห็นการใช้จ่ายทางทหารที่เพิ่มขึ้น

ปี ๒๕๒๐ ประเทศไทยจะใช้เงิน ๖๒๐ ล้านดอลลาร์ ในการป้องกันประเทศ ในขณะที่ปี ๒๕๑๘-๑๙ มีจำนวนเพียง ๔๘๐ ล้านดอลลาร์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๖) และงบทางฝ่ายกลาโหมในเบนร้อยละ ๑๘ ของงบประมาณทั้งหมด

นายกรัฐมนตรีเสนีย์ ปราโมช บอกแก่สภาว่า จุดประสงค์คือเพื่อทำกองทัพให้เข้มแข็ง สำหรับแก้ปัญหาการคุกคามทั้งภายนอกและภายใน ส่งเสริมเข้ามาในตัวเลขรายจ่ายที่เพิ่มขึ้นก็คือ การเพิ่มตำรวจ ๑๓,๐๐๐ คน การซื้อเครื่องบินต่อสู้เอฟ.-เอส. อี. ๑๖ ลำ และกระสุนอีก ๑๕ ล้าน ที่สหรัฐอเมริกาไว้แบบไม่ให้เปล่านั้นจะถอนกำลังออกไปจากเมืองไทยเมื่อเดือนกรกฎาคม

ความเคลื่อนไหวที่มีความสำคัญต่อภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ เพราะการถอนทหารสหรัฐฯ อออกไป (นอกจากในฟิลิปปินส์) ทำให้เกิดช่องว่างแห่งอำนาจในภูมิภาคนี้ ในขณะที่เดียวกัน ปฏิบัติการสงครามจรยุทธ์จากฝ่ายคอมมิวนิสต์ในไทยภาคเหนือและใต้ รวมทั้งมาเลเซียก็เพิ่มจำนวนขึ้น

กรกฎาคมเป็นเดือนที่การปะทะกันระหว่างกองกำลังรักษาความมั่นคงของรัฐบาลไทยกับฝ่ายทำสงครามจรยุทธ์ทางภาคตะวันออกเฉียง

เหนือ ทำให้ทางฝ่ายรัฐบาลเสียคนไปมากกว่า ๒๕ คน นอกจากนั้น การปฏิบัติงานของคอมมิวนิสต์ตามชายแดนไทย-มาเลย์ก็เพิ่มขึ้นด้วย สถานการณ์ทางใต้ตั้งแต่วันที่ขึ้นในเดือนมิถุนายน เมื่อรัฐบาลไทยขอให้กองกำลังรักษาความมั่นคงของมาเลเซียถอนออกไปจากชายแดนเบตง และให้ขจัดขดกลางที่ว่าสามารถจะข้ามแดนมาตามกองจรยุทธ์คอมมิวนิสต์ได้ในเขตไทย

การตัดสินใจของไทยในครั้งนั้นก่อให้เกิดความแค้นเคืองต่อมาเลเซียไม่น้อย และทำให้ความสัมพันธ์ร่อยด่าง แต่ในปลายเดือนพฤษภาคม การพบกันที่บึงระหว่างนายกรัฐมนตรีทั้งสองประเทศ กล่าวกันว่าเป็นการแลกเปลี่ยนที่สันถวไมตรีอย่างตรงไปตรงมา และขดกลางใหม่ก็เป็นที่พอใจของทั้งสองฝ่าย ซึ่งจะลงนามในเดือนกันยายน

การเสริมความแข็งแกร่งให้แก่กองทัพเป็นสัญญาณของรัฐบาลไทยว่า แม้นโยบายต่างประเทศจะพยายามไปสู่ความเป็นกลาง แต่ประเทศไทยจะไม่ตกอยู่ในสภาพละเลยการป้องกันตนเองแน่ ๆ

รัฐมนตรีต่างประเทศพิชัย รัตตกุล บอกในที่ประชุมอาเซียนที่ชัมปนาว่า นโยบายของไทยจะใช้วิถีทางการทูตให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ก็ต้องเตรียมพร้อมที่จะชนบนขาของตัวเองหากจำเป็น

CHRISTIAN SCIENCE MONITOR ๓๐ สิงหาคม ๒๕๑๙

จีนยืนยันนโยบายเดิม

ที่ปักกิ่งเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน พรรคคอมมิวนิสต์จีนประกาศว่าจะยึดดอนโขบยอันเป็น "ปรารถนาสุดท้าย" ของประธานเหมาต่อไปทั้งทางด้านภายในและภายนอกประเทศ

ข้อความดังกล่าวออกมาเป็นบทความขนาดยาวในนิตยสารหงฉิงหรือ "ชิงแดง" นิตยสารชั้นนำทางการเมืองของพรรค และตัดตอนมาลงในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ "ประชาชนรายวัน" ประจำวันที่ ๒๕ กันยายนด้วย

หัวข้อของบทความคือ "ความคิดของเหมา เจ๋อ ตงจะนำเราไปสู่ความก้าวหน้า" แต่มีได้ระบุออกมาอย่างชัดเจนว่า "ความปรารถนาสุดท้าย" ของเหมาอันคืออะไรบางอย่างให้เหมาเห็นบางจุดของนโยบายที่เหมาได้วางรากฐานไว้ก่อนที่เขาจะสนชิวิตลลง

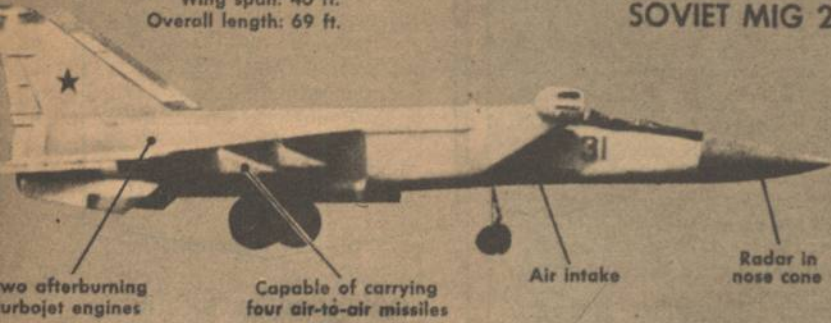
ทางด้านต่างประเทศก็ค่อนข้างโอบายต่อสัปดาห์จักรวรรดินิยม ลัทธิครองความเป็นเจ้า และลัทธิแก๊ โดยเฉพาอย่างยิ่ง "ลัทธิแก๊โซเวียต" ซึ่งไม่ผิดไปจากลัทธิจักรวรรดินิยมอเมริกัน นั่นก็คือเป็นเพียง "เสือกระดาษ"

และการแบ่งโลกออกเป็นสามฝ่าย คือโลกที่สาม อภิมหาอำนาจหรือโลกที่หนึ่ง และโลกที่สองอันได้แก่ประเทศที่อยู่ระหว่างโลกที่หนึ่งและโลกที่สาม ตัวอย่างเช่น ยุโรปตะวันตก

Maximum speed: Mach 3.2
 Service ceiling: 80,000 ft.
 Wing span: 40 ft.
 Overall length: 69 ft.

Fleet Foxbat

SOVIET MIG 25

TIME Diagram by Paul J. Pugliese

เวียงจันทน์

หน่วยคอมมานโดปะทะกับทหาร
 ของฝ่ายรัฐบาล ยังผลให้มกนตาย
 ไป ๒๐ คน
 เหตุเกิดเมื่อประมาณปลายเดือน
 ที่แล้ว

วอเตอร่เกดย้งไม่จบ

หนังสือพิมพ์วอชิงตันโพสต์
 ฉบับประจำวันที ๒๗ กันยายน ได้
 เสนอบันทึทเกี่ยวกับกรณีวอเตอร่เกด
 ลงบนหน้าหนึ่งของตน ว่าช้อกล่าว
 หาว่าประธานาธิบดีฟอร์ดได้ใช้เงิน
 หาเสียงไปในทางที่ผิดนเป็นเรื่อง
 “ชเรยต”

ผู้สื่อข่าวเจาะของวอชิงตันโพสต์
 สองคนช้งโด่งดังขมมาจากกรณีเบด
 เฆวอเตอร่เกด บ็อบ วัตเวิร์ด และ
 การ์ล เบิร์นสไตน์ ได้เสนอรายงาน
 ข่าวกเกี่ยวกับวอเตอร่เกดเพิ่มเติมว่าใน
 รายงานการสอบสวนโดยอัยการพิเศษ
 ที่แต่งตั้งสำหรับกรณีนี้ โดยเฉพาะ
 นั้น ตความหมายได้ว่าอาจจะมีส่วน
 เกี่ยวข้องกับเงินทุนในการรณรงค์หา
 เสียง ครั้งสมักรเลือกตั้งเขาเป็น สส.
 รัฐมิชิแกนของนาย เจอรัลด์ ฟอร์ด
 เมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๑๖

ญี่ปุ่นเตรียมมกนิก

กระทรวงการต่างประเทศญี่ปุ่น
 แสดงว่าพร้อมที่จะคืนเครื่องบินขับ
 ไล่มก ๒๕ ซึ่งนักบินโซเวียตขับมา
 ลงที่ท่าอากาศยานฮาโกดาเตะ เมื่อ
 สามสัปดาห์ที่แล้ว

ปลัดกระทรวง นายมาซาตาดะ
 ทาชิบานา แจงเรื่องนให้เอกอัครราช
 ทูตโซเวียตทราบโดยกล่าวว่า เจ้า
 หน้าทญี่ปุ่นจะตัดทอนเวลาให้สั้นท
 สุดที่จะเป็นไปได้ ในการตรวจตรา
 เครื่องบินเพื่อกันหาหลักฐานของการ
 ทเครื่องบินล่านบินลวงน่านฟ้าของ
 ญี่ปุ่น

นายโกรมิโก รัฐมนตรีต่างประเทศ
 โซเวียตซึ่งเดินทางไปพบรัฐมนตรี
 ต่างประเทศญี่ปุ่น เมื่อวันที่ ๒๘
 กันยายนกล่าวว่า การกระทำของ
 ญี่ปุ่นครั้งน “ตรงข้ามกับความสัม
 พันธณืนเพื่อนบ้าน”

ประมุขอาหรับ ประชุมเรื่องชเรย

หลังจากกองทัพชเรยบุกเข้ายึด
 ฐานทัมนของฝ่ายซ้ายในหมู่บ้าน ๘
 แห่งไว้ได้หมดแล้วเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน
 ทางอียิปต์ก็เรียกประชุมคว่น

ประมุขอาหรับทุกประเทศ ภาย
 ใน ๔๘ ชั่วโมง เพื่อพิจารณาวิกฤต
 การณืในเลบานอน หลังจากทมีการ
 ประชุมสภาความมั่นคงแห่งชาติของ
 อียิปต์ โดยระบุว่าประธานาธิบดีชาร์
 กิสแห่งเลบานอนกับยัตเซอร์ อารา
 ฟัต ประธานองค์การปลดแอกปาเลส
 ไตน์จะต้องเข้าร่วมประชุมด้วย

ประมุขประเทศต่าง ๆ ที่จะเข้า
 ประชุมมอียิปต์ ชเรย ซาอุดีอาระเบีย
 คุเวต

รัฐมนตรีต่างประเทศอียิปต์
 แสดงตงข้อสังเกตให้ผู้สื่อข่าวฟังว่า
 การบกรกของชเรยครั้งนกระทำไป
 ทง ๆ ได้ให้ค้ำมั่นและรับรองว่าจะ
 เจริจากันในการเปิดประชุมสัดยอด
 อาหรับที่กรุงไคโร ซึ่งกำหนดไว้วัน
 ที ๑๘ ตุลาคม ที่จะถึงน

ปะทะในลาว

ต้นักข่าวฝรั่งเศสรายงานว่
 หน่วยคอมมานโดต่อต้านรัฐบาลสัง
 คมนิยมใหม่ขงลาว จำนวน ๕๐ คน
 ได้บุกเข้าโจมตีค่ายสัมมนาทหมู่บ้าน
 ลัดกาไว โดยหวังจะพยายามปลด
 ปล่อยนายทหารรัฐบาลเก่าซึ่งถูกส่ง
 ไปอบรมมอียิปต์นให้หนีออกจากค่าย
 หมู่บ้านดังกล่าวอยู่ทางตะวันตกของ

สามปีของปีโนเชต์

ปีที่สามของการทำรัฐประหาร
โค่นรัฐบาลในระบอบรัฐสภาของประ
ธานาธิบดีอัลเลนเด์ลงไป ออกุสโต
ปีโนเชต์ นอกจากจะจัดงานฉลอง
อย่างสมเกียรติของตนแล้ว ยังได้
ก้าวขยับตัวให้มั่นคงยิ่งขึ้น ด้วยการ
ปรับปรุงการทำงาน ออกกฎหมาย
ใหม่ๆ และอื่นๆ อีกนานาชนิด ที่จะ
ช่วยค้ำยันระบอบเผด็จการทหารของเขาให้แข็งแรงมั่นคงต่อไป

ชีวิตภายใต้ยุคสมัยของปีโนเชต์
มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับทั่วโลกว่า อยู่ใน
ในระดับแนวหน้า ทางด้านการกระ
ทำทารุณกรรมต่อชนกโทษการเมืองจำ
นวนไม่ต่ำกว่าสี่หมื่นคนอันเป็นตัว
เลขทองค่านิรโทษกรรมสากลคน
หามาได้ รัฐบาลทหารที่เรียกว่าอินตา
ของปีโนเชต์ถูกประท้วงจากหลาย ๆ

การจับกุมนักโทษ “การเมือง”

ประเทศ แต่ดูเหมือนว่าจะมิได้สร้าง
ความสะทกสะเทือนให้กับ “อินตา”
แต่อย่างใด

อัลเลนเด์ กลายเป็นตำนานแห่ง
ความล้มเหลวของการต่อสู้แบบสันติ
วิธีหรือแนวทางรัฐสภา

เท่าๆ กับที่ปีโนเชต์ เป็นตำนาน
ซึ่งยังมีชีวิตอยู่ สำหรับนักเผด็จการ
ที่อยากจะเลียนแบบวิธีการของเขา
ไปใช้กับประเทศของตัวเองบ้าง

การปราบปรามกวาดล้างอย่าง

อัลเลนเด์ อดีตประธานาธิบดี

รุนแรง การจัดตั้งและปลุกระดม
มวลชนแบบฟาสซิสต์ การโฆษณา
ชวนเชอร์ูปแบบต่างๆ การเข้าแทรก
แซงมหาวิทยาลัย การขอมตเป็น
ลูกมือให้มหาอำนาจเข้ามาครอบ
ครองทฤษฎีเหล่านี้ คงปฏิเสธได้ยาก
ว่า ช่างฟังกันหุคล้ายๆ เป็นเรื่อง
ที่เกิดขึ้นในเมืองไทย

หน่วยงานหนึ่งที่มิบทบาทอย่าง
สำคัญในการค้ำจุนรัฐบาลทหารของ
ชิลี คือ หน่วยงานตำรวจลับเกสตาโป
ซึ่งมีชื่อเรียกว่า ดิน่า ปัจจุบันเติบโต
จนมีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานถึงสองหมื่น
คน ไม่นับพวก หาวัว ที่ไม่ใช่เจ้า
หน้าที่แต่คัดเลือกมาจากทางทหาร
บ้าง จากกลุ่มฟาสซิสต์ใหม่ที่เรียก
ตนเองว่า บุตูกุมิ และเสรีภาพ บ้าง
และจากกลุ่มจัดตั้งของรัฐบาลทหาร
ตามท้องถิ่นต่างๆ

ประชาชนชิลีหนึ่งจากห้าร้อย
จะมีสายสัมพันธ์ติดต่อกันกับตำรวจ
ลับดิน่า ส่วนในกองทัพ ซึ่งเบา
หมายสำคัญของการทำงานก็คือ กำ
จัดพวกที่มีความคิดเสรีนิยมที่ไม่เห็น
ด้วยกับรัฐบาลนั้น อัตราส่วนเพิ่มขึ้น
เป็นหนึ่งจากสิบห้า

ดิน่าได้รับการขนานนามจาก
องค์การเพื่อสิทธิมนุษยชนหลายๆ
องค์การของนานาชาติ รวมทั้งของ
สหประชาชาติว่าเป็น สถาบันเพื่อการ

บีโนเชต์ ผู้โค่นอัลเลนเด่

ทรมาน ทั้งน ขอมูลส่วนหนึ่งมาจากการเปิดเผยของนักโทษที่เจอกรรมวิธีพิสดารป่าเถื่อนเหล่านั้นมาด้วยตนเอง

ตัวอย่าง: มีการลอบแจกจ่ายแบบสอบถามเข้าไปในคุกสตรี ชื่อเฟริก เมื่อปลายปี ๒๕๑๘ ปรากฏว่า สตรี ๖๖ จาก ๘๘ คน ได้ตอบคำถามเกี่ยวกับประสบการณ์ทรมานระหว่างถูกคินาสอบสวน นับรวมแล้วมีกรรมวิธี ๑๑ ชนิด ที่ถูกระบุเขียนใส่กระดาษที่ใช้ในห้องน้ำ เพื่ออำพรางในการลักลอบส่งข้อมุลออกมานอกคุก ๔๖ คนถูกช็อคด้วยไฟฟ้า ๔ คนถูกผูกโยงแขนห้อยไว้ ๓ คนถูกแขวนลอยจากพื้นพร้อมด้วยกระแสไฟฟ้า สำหรับช็อค ๕ คนถูกจับกดหน้า ๔๗ คนถูกโบย ๑๑ คนถูกเป่าลมอย่างแรงเข้าไปในหูทั้งสองข้างจนหูหนวก ๕ คนถูกข่มขืน ๒ คนกระตุกหัก เพราะถูกเอารถแล่นทับ ๗ คนถูกวางยา ๑ คนถูกโบยด้วยโซ่ ๑๐ คนถูกบังคับให้ยืนติดต่อกันเป็นเวลานานโดยไม่ให้หลับเลย และ ๑๑ คนถูกบังคับให้ดูเจ้าหน้าที่คินาทรมานเพื่อนนักโทษคนอื่น

นอกจากนั้น คินายังแทรกตัวเข้าไปปฏิบัติงานตามชุมชนต่างๆ ๖๖

แทบทุกชนิดในมหาวิทยาลัย ในวงการนักกฎหมาย สหภาพแรงงาน และศาสนา ทั้งนักเพื่อสร้างสถานการณและภาวการณ์ให้สอดคล้องกับแผนการและนโยบายของหน่วยเหนือ นอกเหนือไปจากการทำงานสืบราชการลับธรรมดา

เดือนสิงหาคม คินาผลักดันให้มีการชุมนุมประท้วงบาทหลวงทักวหน้าสามคน ในฐานะเป็นผู้ไม่เห็นด้วยกับจันตา ถึงกับไล่ทั้งสามออกจากการประชุมศาสนาที่โอเควดอร์ แต่บังเอิญคนทั้งสามจำได้ว่าตัวตน

ศูนย์ปฏิบัติการของคินา แล้วหนึ่งในสามของบุคคลเหล่านั้นก็หายตัวไปโดยปราศจากร่องรอย ซึ่งคาดกันว่าคงสิ้นชีวิตไปเพราะทรมานวิธีโหดของเจ้าหน้าที่รัฐไม่ไหว

การจับกุมใหญ่ระลอกสุดท้ายมีชนแม่เมฆา-พฤษภาตนเอง ในขณะที่รัฐบาลชิลีประกาศจะปล่อยนักโทษ ๓๐๕ คนนั้นแหละ ปฏิบัติการครั้งนี้จนถึงขีดสูงสุดเพียงไม่กี่วันหลังจากนายวิลเลียม ไชมอน รัฐมนตรีคลังของสหรัฐฯ ไปเยือนซานติเอโก เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม

บีโนเชต์ห้อมล้อมด้วยบริวารคนสำคัญๆ

เหตุก่อคนของคินา จึงประกาศต่อสาธารณชนทันที ยังผลให้เหตุการณ์พลิกกลับ ประชาชนรับการกระทำของคินาไม่ได้ แม้แต่หนังสือพิมพ์อนุรักษ์นิยมจัดอย่างเอล เมอร์คิวริโอ ก็ยังเรียกร้องให้มีการสอบสวนเรื่องนี้โดยด่วน

ตั้งแต่เริ่มยุค สงครามภายใน ที่ฝ่ายทหารตงชอไวเบินตนมา คินาก็เสนอรูปแบบต่างๆ ของการทำงานให้ได้ชมเป็นขวัญตา เช่น จับประชาชนที่ ต้องสงสัย ครัวละหลายๆ รวมทั้งครอบครัว ไปสอบสวนใน

ในช่วงสองเดือนดังกล่าว มีคนถูกจับไป ๑๓๐ คน และหายไปอย่างไม่มีร่องรอยเสีย ๔๗ คน

วิธีการแบบน จันตาเคยใหม่ใช้มาแล้วเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๑๗ ในการยิงทิ้งสมาชิกขบวนการปฏิวัติฝ่ายซ้ายหรือเอ็มไออาร์. โดยเฉพาะตัวหัวหน้าทชอ มิเกลด เอนร์เก้ ครั้งนั้นคินาปฏิบัติการอยู่ ๕ เดือน จับคนของเอ็มไออาร์. ไป ๒,๐๐๐ คน ปรากฏว่า ๗๒๐ คน หายไประหว่างการสอบสวน

รวมแล้ว มีคนทั้งหมดไม่ต่ำกว่า

๑,๐๐๐ คนหายไป ตลอดช่วงปฏิบัติการ ภัยพิบัติ ของผู้นำ บรรดาญาติ ของผู้หาย ไปพยายามร้องเรียนต่อ ศาลให้สอบสวน แต่ก็ถูกปฏิเสธ อย่างเคยเมฆ รัฐบาลก็กันแต่แถลง ว่าบุคคลดังกล่าวไม่เคยถูกจับกุม แล้ว ก็บิดประเด็นไปว่า คนพวกนี้หายตัว ไป เข้าป่า ร่วมทำสงครามจรยุทธ์กับ ฝ่าย สกค. ต่างหาก

กลุ่มศาสนาฝ่ายแคธอลิกในซิด ได้รวมพลังกันต่อต้านการกระทำ เหล่านี้ โดยเตรียมการจะฟ้องร้องต่อ ศาล และพยายามหาหลักฐานพยาน มาผูกมัดหน่วยงานผู้นำแต่ไม่สำเร็จ เจ้าของกระบวนการยุติธรรมแห่งชาติ เมินเฉยอย่างไม่ใยดี ชาวร้ายนาย สามคนก็ช่วยเตรียมเรื่องฟ้องร้องน กลับถูกดำเนินจับตัวไป คนหนึ่งยังอยู่ในคุก อีกสองคนถูกเนรเทศออกนอกประเทศ

กฎหมาย คงจะเห็นว่าการกระทำแบบนี้เป็น กฎหมู่ กระมัง เลยจัดการกำจัดไปให้พ้นหน้าตาประชาธิปไตยแบบซิดเสียเลย คงเหลือไว้แต่ คนที่ยอมสยบต่อ ผู้รักษากฎหมาย โดยไม่มีปากมีเสียงเพื่อความสงบ

บรรยากาศในซิด

របាលของประเทศ แม้ว่ากฎหมายจะพิจารณาไว้ ประสิทธิภาพที่จะจัดการกับการกระทำ

ทำผิดกฎหมายบางชนิด อย่างกรณี ฆาตกรรมหลายสิบรายที่เกิดขึ้นในเมืองไทย ประชาชนคาตาคาก็ต้องทน

วาระสุดท้ายของลอร์ : นักรบหญิงแห่งกองทัพประชาชนใหม่

“เราเริ่มสวดกระสุนเอ็ม. สิบหก เข้าไปที่กระท่อม เรียงไปที่ร่างของ เธอซึ่งยื่นอยู่ตรงประตู เธอกำลังยืน อยู่ แล้วก็เข้ไปมา เธอล้มลงไปแล้วก็ ลุกขึ้นขึ้นมาใหม่ เรียงไปที่เธอเป็น เวลาห้า นาที ในที่สุด เธอก็ถูกกระสุน เฆาะเข้าที่หัว และถึงแก่ความตาย”

นี่คือจดจบของ มาเรีย ลอร์นา บาโรส หรือที่รู้จักกันในหมู่เพื่อนฝูง และสหยากรว่า ลอร์ เธอถูกสังหาร โดยกำลังตำรวจของฟิลิปปินส์ ในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง ห่างจาก มนิลา ไปทางตะวันออกเฉียงเหนือ ๖๐ ไมล์ ตำรวจคนหนึ่งบอกกับผสอ ข้าว่า “เขาเป็นผู้หญิงที่กล้าหาญ เหลือเกิน”

ความผิดของลอร์ ในสายตาทางการฟิลิปปินส์ก็คือ เธอพยายามจะ จัดตั้งขบวนการที่คิดให้รวมพลังกัน จนแข็งแกร่งพอที่จะ โคนล้มระบอบ สังคมฟิลิปปินส์ ในปัจจุบัน ซึ่งเธอ ถือว่าเป็นสังคมนักคิด

ลอร์เติบโตมาจากครอบครัวชนชั้นกลางในมนิลา เขาเรียนในมหาวิทยาลัยที่ตที่สุดของฟิลิปปินส์ คือ มหาวิทยาลัยแห่งฟิลิปปินส์ อันเป็น สถาบันที่มีความสำคัญทางด้านสังคมและการเมือง เป็นสถาบันที่ ได้ชื่อว่าคัดเลือกเฉพาะคนสมองชั้นหัวกะทิ ของประเทศไปรวมอยู่ที่นั่น

เพอร์ดินานด์ มาร์คอส ก็เป็น ผลิตผลของมหาวิทยาลัยแห่งฟิลิ

ปปินส์ เช่นเดียวกับรัฐมนตรีกลาโหม ฮวน ปอนเซ เอนริเล และนอร์ มิซวีร์ หัวหน้าขบวนการแบ่งแยกดินแดน โมโร ทางใต้ของฟิลิปปินส์ รวมทั้ง โฮเซ มาร์ธา ซันซัน ประธานพรรค คอมมิวนิสต์ฟิลิปปินส์ ก็จบมาจาก สถาบันเดียวกัน

เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ลอร์ ยังคงสอนวิชามานุษยวิทยาในสถาบันของเธอ มหาวิทยาลัยแห่งนี้ได้ชื่อว่า เป็นศูนย์กลางของนักศึกษาที่ ทำกิจกรรมก้าวหน้าในช่วงปลาย คริสต์ศตวรรษหกสิบต่อต้นทศวรรษ เจ็ดสิบ ลอร์ก็เช่นเดียวกัน คือเข้าร่วมร่วมกับงานเหล่านี้ เมื่อประธานาธิบดีมาร์คอสประกาศกฎอัยการศึกในเดือนกันยายน ๒๕๑๕ ลอร์ และนักศึกษาอาจารย์อื่นบรรยายคน ของมหาวิทยาลัยฟิลิปปินส์ก็พากัน หลบลงใต้ดิน หลายคนถูกจับทันที มีการประกาศ และมีบางคนยังอยู่ใน มหาวิทยาลัยพร้อมกับทำงานประสาน ไปกับขบวนการใต้ดินนั้น

บางคนที่ลงใต้ดินก็ยังคงอยู่ใน เมือง เพื่อคอยติดต่อกับผู้ที่อยู่บนดิน และจัดการพิมพ์เอกสารข่าวเผยแพร่ แต่ส่วนใหญ่ซึ่งรวมทั้งลอร์ด้วย ได้ ออกไปสู่ชนบท เพื่อทำงานจัดตั้ง ขบวนการผสานเข้ากับกองทัพประชาชน ใหม่และพรรคคอมมิวนิสต์ฟิลิปปินส์

ลอร์และเพื่อนของเธอตระหนัก ดีว่าการใช้ชีวิตและทำงานร่วมกับ

ชาวนาในชนบทนั้น เป็นสภาพที่ห่างไกลจากความคุ้นเคยใดๆ ในฐานะปัญญาชนผู้ท่องบันลือคำปฏิวัติในเมืองอย่างลึกลับ เมื่อเร็ว ๆ นี้ มเอกสารได้คืนแจกจ่ายกันอย่างกว้างขวาง บรรจุข้อความจดหมายของผู้ปฏิบัติงานในชนบทคนหนึ่งซึ่งเขียนถึงเพื่อนทมิลา บอกว่าเขาต้องใช้ชีวิตอด ๆ อยาก ๆ และถูกคุกคามจากตำรวจตระเวนชายแดนของรัฐบาลเสมอ หลังจากเขียนจดหมายฉบับนี้ไม่เท่าไร เขาก็ถูกฆ่าในจังหวัดอิสซาเบลลา

ผู้ปฏิบัติงานอีกคนหนึ่งเขียนบทกวไว้เมื่อปี ๒๕๑๘ ว่าด้วยความยากลำบากของ "การตัดแปลงจากกำเนิดแบบกลุ่มพืชของเรา" ไว้ดังนี้

"มวลชนคือครู และผู้ให้เรารู้จักอดทน

ภูเขาสีบลูก แม่น้ำร้อยสาย การหว่าน ไร่ ปลูก และเก็บเกี่ยว กับภาษาพูดที่แตกต่างกันไปอิงลิบสองภาษา

ทำให้สิ้นแปร่ง ๆ ของเราหดเล็ก

ถึง . . ."

ผู้เขียนคือ เอมมานูแอล ลากาบา อดีตอาจารย์มหาวิทยาลัยฟิลิปปินส์ ซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางในฐานะกวี ผู้ซึ่งหนีไปหาชีวิตใหม่ที่ท่ามกลางชาวนาไรท์ดิน เขาถูกฆ่าตายเมื่อเดือนมีนาคม ที่จังหวัด ดาเวา เดล

นอร์เต ส่วนสามของลอรี ซึ่งเป็นอดีตอาจารย์มหาวิทยาลัยและสมาชิกตำแหน่งสูงของพรรคคอมมิวนิสต์ ได้กลับกลายเป็นหนึ่งในจำนวนบุคคลที่ไม่สามารถทนต่อความยากลำบากสาหัสได้ จึงยอมมอบตัวต่อรัฐบาล ลอรีประกาศหย่าขาดจากสามีทันทีในที่ประชุมพรรค ทั้งคู่ถูกลูกด้วยกันแล้วหนึ่งคน

ลอรีเคยถูกจับครั้งหนึ่งที่จังหวัดซอร์โซคอน เมื่อปี ๒๕๑๖ แล้วถูกนำตัวมาขังไว้ที่ค่ายในมินิลา แต่ในกลางปี ๒๕๑๗ เธอและผู้ปฏิบัติงานหญิงอีกสามคนก็วางแผนหนีออกมา ขณะกำลังเกิดพายุใหญ่ ทางพรรคจึงส่งเธอไปเป็นเลขานุการภาคของเขต ลากูนา-เกซอน

จนกระทั่ง มกราคม ๒๕๑๘ ตำรวจเมืองเกซอนเริ่มตามล่าตัวลอรีภายใต้การนำของ รอยตำรวจโท โจเซฟ มาลีเลย์ ซึ่งก็เป็นอีกคนที่จบจากมหาวิทยาลัยฟิลิปปินส์เมื่อเดือนที่แล้ว มาร์คอสสั่งกับกล่าวชมเชยนายตำรวจหนุ่มคนนั้นว่า "เป็นเจ้าหน้าที่ชนชั้นน้อยที่เด่นที่สุดในรอบปี" เนื่องจากความสำเร็จในการล่าสังหารสมาชิกกองทัพประชาชนใหม่ของเขา

มาลีเลย์เล่าให้ผู้สื่อข่าวฟังถึงปฏิบัติการครั้งนี้ของเขาว่า เขาเคย

ล้อมชาวนาคนหนึ่งให้พาเขาและพรรคพวกไปยังหมู่บ้านที่สงบราบมาได้ว่า ลอรีอยู่ที่นั่น เขาก็บทหารอีกสองหน่วยเดินกันตั้งแต่สี่ทุ่มจนตีห้าครึ่ง จึงไปถึงบ้านลอรี นอกเมืองโมบัน จังหวัดเกซอน ส่งทหารหน่วยหนึ่งไปปิดล้อมทางหนีเอาไว้ ส่วนตัวเขาเองและทหารอีกหน่วยหนึ่งไปล้อมกระท่อมไม้ไผ่ของของเธอลอรีอยู่ข้างในกับเพื่อนนักรบชายอีกสามคน

แล้วลอรีก็จับตัวลงอย่างคุ่มค้ำ เรียงปืนพก .๔๕ ออกมาหกนัดก่อนที่จะตาย เพื่อนคนนอนหลับหนีไปได้พร้อมกับคำขอร้องของเธอว่า อย่าให้ลูกของเธอแก่สามผู้หันหลังต่ออุดมการณ์เป็นอันขาด

ขณะนั้นลูกชายของเธออยู่กับยายในมินิลา อีกไม่นาน เขาก็ได้เรียนรู้ในสิ่งที่แม่ของเขาทำไว้ตลอดเวลาที่มชีวิตอยู่ จนกระทั่งวาระสุดท้าย

ตำรวจเอาศพของเธอไปฝังที่เมืองลูซันนา เกซอน แต่หลังจากนั้นไม่นาน ทางครอบครัวในมินิลา ก็มาขอรับศพไป ศพของเธอบรรจุอยู่ในโลงตั้งไว้ที่โบสถ์ในมหาวิทยาลัยฟิลิปปินส์ นักศึกษา อาจารย์จำนวนหลายพันต่างพากันมาแสดงความคารวะต่อเธอเป็นครั้งสุดท้าย ซึ่งนับเป็นปรากฏการณ์อันน่าทึ่งท่ามกลางบรรยากาศแห่งกฎอัยการศึกเช่นนี้

แม้ว่าลอรีและเพื่อนนักรบคนอื่นๆ จะต้องตายไป ถูกจับกุม หรือแม้แต่กลับเข้ามาใช้ชีวิตอันสะดักสบายในเมืองอย่างเก่า จำนวนคนหนุ่มสาวที่ฟิลิปปินส์ที่เดินทางออกจากมหาวิทยาลัยไปสู่หมู่บ้านก็ยังคงมีอยู่เสมอ แม้ว่าการปฏิวัติจะไม่ใช่สิ่งใหม่ในฟิลิปปินส์ เพราะมันมีมาตั้งแต่ยุคสมัยได้การปกครองของสเปน อเมริกา และเครื่องจักรภพระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง แต่สิ่งที่เปลี่ยนไปก็คือผู้นำการต่อสู้ที่พิ

คนเพื่ออุดมการณ์ระดับชาติ มากกว่า
จะเป็นวีรชนเอกชนระดับท้องถิ่นที่
มุ่งเพียงแก้แค้นล้างความอยุติธรรมใน
หมู่บ้านของตนไปอย่างโดดๆ เท่านั้น

อย่างที่คุณปฏิบัติงานคนหนึ่ง ซึ่ง
ใช้ชีวิตสามบ้อยในหมู่บ้านเขชนไว:-
“เราจะต้องเข้าใจว่า นวัตกรรม
ปฏิวัติ มิใช่กับดัก การปฏิวัติก็คือการ
เปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคม-
เศรษฐกิจของฟิลิปปินส์อย่างสิ้น
เชิง”

จากระบบทำงานแบบแนวตั้ง ที่
ผู้ปฏิบัติงานต้องอิงผู้บังคับบัญชาของ
ตนอย่างมากของกระบวนการกบฏ
ชาวนาในอดีต บัดนี้ได้เปลี่ยนมาเป็น
ลักษณะปฏิบัติงานที่โยงกันในแนว
ขวาง คือแบ่งเป็นหน่วยแยกย่อยเล็กๆ
กระจายไปทั่วประเทศ ด้วยเหตุนี้เอง
การจับกุมตั้งแต่ ผู้บังคับบัญชากอง
ทัพประชาชนใหม่ จึงหาได้กระทบ
กระเทือนต่อการทำงานระยะยาวไม่
แม้จะถือเป็นกรณีสำคัญ
ของฝ่ายคอมมิวนิสต์ก็ตาม

ลอรี เป็นเพียงหนึ่งในบรรดานัก
บริษัทรามอกเป็นจำนวนมากที่บอก
ตัวเองว่า ไม่มีทางเลือกอื่นใดอีกแล้ว
สำหรับชีวิตของพวกเขา ในสภาพ
การกดขี่ขูดรีดกับฟิลิปปินส์ สัก
วันหนึ่งอาจจะไม่มีใครสักคนได้เขียนถึง
เรื่องราวแบบของลอรี ในเมืองไทย

ลอรี หญิงสาวผมยาว สวมแว่น
สายตา อดิตตาจารย์มหาวิทยาลัย ผู้
ซึ่งเขียนบทกวีชิ้นสุดท้ายของเธอให้แก
สามคนทั้งสองของเธอว่า:-

“วันวาน ฉันได้คุยกับชายแก่
คนหนึ่ง
ซึ่งมีดวงตาอย่างเดียวกับของเธอ
อาการหัวเราะแบบเดียวกัน แฝง
ความระมัดระวัง
ที่อาจจับได้แม้ร้วยรอยจางๆ ของ
สายรุ้ง
แกพูดกับฉันถึงเรื่องความอดทน

ในน้ำเสียงเยือกเย็น และเปี่ยม
ความเศร้า
เธอ ต้องทนต่อหน้าที่แรกแห่งฤดู
กาลมืดสนิท
อา... ฉันจะทนคิดถึงมันได้ก็
ต่อเมื่อฉันมองเห็นรอยยิ้มของ
เธอเท่านั้น

สหาย... เพื่อนรัก
โปรดสอนให้ฉันรู้จักวิธีที่จะไม่
หงะถอย เมื่อถึงเวลาของฉัน
บ้าง”
สามี่ของเธอถูกฆ่าโดยทหารรัฐ
บาล ก่อนหน้าลอรืเพียงไม่กี่เดือน ☒

นายหน้าการเมืองของเกาหลีในสหรัฐ ฯ : เขาทำอะไรบ้าง?

ฉันขอว่าการเมืองนั้นย่อมมีชั้น
เชิงหลายชั้นหลายชั้นเป็นธรรมชาติ
ดูเหมือนคนส่วนมากจะมองเห็นตรง
กันเช่นนั้น การวิ่งเต้นอย่างไม่เป็น
ทางการนอกสนามก็เป็นคุณสมบัติ
สำคัญอย่างหนึ่งของแวดวงการเมือง
ทั้งระดับในประเทศและต่างประเทศ
เช่น เกาหลีใต้ ก็มีกลุ่มหน้าม้าทาง
การเมืองवादลวดลายกันอยู่ทั่วซังตัน
เพื่อให้ส่งผลไปสู่นโยบายระหว่าง
ประเทศของเกาหลีเอง และกลุ่มที่
เด่นที่สุด มีเงินหนุนมากที่สุด เห็น
จะได้แก่กลุ่มแคปิตอลฮิลล์ ของประ
ธานาธิบดี บัก จุง ฮึ นั่นเอง กลุ่มนี้
บัก จุง ฮึ

อยู่กันแถวๆสถานทูตเกาหลีในวอชิง
ตัน และววนเวียนอยู่ในหน่วยงาน
เคซีไอเอ. (หน่วยสืบราชการลับเกา
หลใต้) กับกลุ่มผลประโยชน์ทาง
ธุรกิจของชาวเกาหลี รวมทั้งชาว
อเมริกันบางคนจากแวดวงนักวิชา
การ สื่อมวลชนและรัฐสภา

จุดมุ่งหมายของกลุ่มหน้าม้า
การเมือง ภายใต้การหนุนจากเจ้า
หน้าทรัฐบาลเกาหลี นั่นก็คือพยายาม
ชักจูงให้นักการเมืองอเมริกันคำ
จุนรัฐบาลบัก อย่างน้อย ตั้งแต่หลัง
สงครามโลกครั้งที่สองเป็นต้นมา
สหรัฐก็ให้ความช่วยเหลือทางทหาร
แก่เกาหลีใต้ ไปแล้ว เป็นมูลค่า

เหยียบๆ ๑๒ พันล้านดอลลาร์

สมาชิกขบวนการวิ่งเต้นทางการเมืองที่เด่นที่สุดคนหนึ่งเห็นจะได้แก่ ชูช บัก ซอมสัน สตรีสาวชาวเกาหลี ซึ่งทำงานเป็นผู้ช่วยประธานสภา การ์ล อัลเบิร์ต งานสำคัญของเธอ ก็คือ เป็นตัวเชื่อมระหว่างประธานกับสมาชิกสภา เมื่อมเสียชีวิตลงถึงงานนอกตำแหน่งของเธอ เธอก็ปฏิเสธ และพูดว่า เธอเพียงแต่มีความสัมพันธ์ทางสังคม กับคนในสถานทูต และหน่วยสืบราชการลับของเกาหลีเท่านั้น "เขาก็ดูเหมือนกันไปหมดนะแหละค่ะ สำหรับฉัน" เธอกล่าว แต่รายงานข่าวสายสัมพันธ์ระหว่างเธอกับ เคช ไอเอ. นั้น มีออกมาอย่างกว้างขวาง

เป็นที่รู้กันว่า ชูช ซอมสัน มักจะเลี้ยงอาหารค่ำหรือจัดงานวันเกิดแบบสนิทสนมให้แก่สมาชิกรัฐสภาบางคนทีเล็กระไรแล้ว และมักจะมีนายขง ฮวัน คิม หัวหน้าเคช ไอเอ. ในสหรัฐฯ ไปร่วมงานด้วยแทบทุกครั้ง และหลายครั้งที่เธอร่วมเดินทางกับ สส. อเมริกัน ไปยังเกาหลี

ชิน ฮวัน โรวี

โดยมีรัฐบาลเกาหลีเป็นเจ้ามือ

เดือนพฤศจิกายน หนังสือพิมพ์วอชิงตันโพสต์เปิดเผยว่าเมื่อสามบทที่แล้ว ชูช เริ่มมีสัมพันธ์กับ สส. โรเบิร์ต เลกเก็ต ซึ่งอยู่ในคณะกรรมการพิจารณาเรื่องอาวุธของสภา เลกเก็ตเป็นพวกเสรีนิยมฝ่ายเคนเนดี เขาเป็นผู้นำเอาการอภิปรายแบบเชียร์บัก จุง ฮี เข้าสู่รัฐสภาสหรัฐฯ ภายหลังจากที่เขาเดินทางไปเกาหลีพร้อมชูช เมื่อปี ๒๕๑๖ รัฐบาลบักเป็นผู้จ่ายเงินตามเคย

เดือนกุมภาพันธ์ วอชิงตันโพสต์ก็เปิดเผยออกมาอีกว่า เลกเก็ตและ สส. โจเซฟ แอดดัมโบ ลูกสอสอบสวนกรณีผู้กล่าวหาว่ารับสินบนจากรัฐบาลเกาหลีได้ มีรายงานด้วยว่าการเสนอเงินสดให้แก่คนทั้งสอง ต้นปี ๒๕๑๘ อดีตผู้ช่วยนักสืบชื่อจอห์น นีเค็คเกอร์ เปิดเผยมออกมาว่าในปี ๒๕๑๗ สส. คนหนึ่งของรัฐสภาเกาหลีคือ นายชิน ฮวัน โรวี ได้เสนอจะให้เงินสนับสนุนการรณรงค์หาเสียงของใครก็ตามที่ฝ่ายบริหารของนักสืบให้การรับรอง

ชูช ซอมสัน

นอกจากนั้น วอชิงตันโพสต์ก็ได้นำแหละ รายงานว่า เจ้าหน้าที่รัฐบาลเกาหลีหลายคน เสนอให้ปริญญาเอกกิตติมศักดิ์ แก่สมาชิกรัฐสภาสหรัฐฯ หลายคน โดยจะจ่ายเงินค่าเดินทาง ทั้งหมด เพื่อให้คนเหล่านั้นเดินทางไปเอาปริญญา ทั้งนี้ก็เพื่อหาเสียงสนับสนุนเกาหลีใต้จากบุคคลสำคัญทางการเมืองของสหรัฐฯ นั้นเอง

เป้าหมายที่เกาหลีหมายมาดอยู่ที่คือ สส. ที่มีรายชื่ออยู่ในคณะกรรมการสมาชิกสามคนของคณะกรรมการวิเทศสัมพันธ์ บอกกับผู้สื่อข่าวเองเลยว่าเขาได้ปฏิเสธปริญญาเอกกิตติมศักดิ์ดังกล่าว เมื่อ ๑๘ เดือนที่แล้ว ขอเสนอเงินรวมไปถึงของขวัญเป็น นาฬิกาคอมพิวเตอร์ราคา ๒๐๐ ดอลลาร์ กับสาวเกาหลีที่ น่าสนใจซึ่งจะคอยต้อนรับเขา ขณะอยู่ในเกาหลี

อย่างไรก็ตาม มีสมาชิกรัฐสภาสหรัฐฯ ถึง ๑๗ คนที่ยอมรับปริญญาประเภทๆ นั้น รวมทั้ง สส. เมอร์ฟี่ และเดอรวินสกี ซึ่งต่อสู้อย่างสุดฤทธิ์กับการตั้งงบประมาณช่วยเหลือบัก จุง ฮี ในบั้น

เคช ไอเอ. ก็เป็นอีกหน่วยหนึ่งที่ทำอย่างจริงจังและถี่กลับ ชนิดวันต่อวันเพื่อจะได้รู้ถึงสถานะทางทหาร และความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจ ซึ่งตกกันอยู่ในรัฐสภาสหรัฐฯ รวมทั้งการหาข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของ สส. แต่ละคน ใครมีอิทธิพลมากแค่ไหน และทุกๆ เรื่องที่ของเกวหรือผลประโยชน์ตอบโต้เกาหลี เจ้าหน้าที่กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ ทรัมพ์คัดชอบเรื่องเกาหลีโดยตรงบอกกับผู้สื่อข่าว

ดูเหมือนทางกระทรวงการต่างประเทศจะเป็นหน่วยงานที่ไม่พอใจกลุ่ม นายหน้าทางการเมือง เหล่านี้มากที่สุด

สัมภาษณ์

มจ.หญิง พูนพิสมัย ดิศกุล ประธานองค์การ พุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลก

เป็นความรูสึกนึกคิด คราวนี้ใช้จิตมันต้องการอะไร มันก็ต้องการเหมือนกับกายเหมือนกัน ต้องการอาหาร เราได้รับความสุข ไม่ได้รับที่กายใช้ใหม่...นี่เธอ ถ้าเธอเรียนพุทธศาสนาให้ดั้น เธอจะเห็นว่าเรามา ดีไม่เกรง ๑๐๐ เปอร์เซนต์ มี ไซแอนซ์ดีทัก ๑๐๐ เปอร์เซนต์ ซึ่งเราต้องการใช้ใหม่

จตุรัส: พุทธศาสนา เกี่ยวข้องกับการเมืองไหม

พูนพิสมัย: ไม่มีเลย พระพุทธเจ้าท่านสละการเมืองมาแล้ว ท่านมาช่วยความสุขของคนต่างหาก...นี่มันนักเรียนมหาวิทยาลัยฯถามฉันว่า เราก็กมาถึงปัญญาชน ทำไม่ถึงจะต้องย้อนกลับไปเรียนพุทธศาสนา ชั้นก็อดไม่ได้ บอก

จตุรัส: งานยังไหมครับ

พูนพิสมัย: มีมากเสมอ ไม่เชื่อถามเลขาฯซิคะ มาจากทั่วโลก วันนออเมริกันมาดั้น ๕๐ คนเข้าเครื่องบินทั้งดำ มาขอฟังเด็กเซอร์จากปรินเซสตี เรื่องพุทธศาสนา อยากเข้าใจ เขารูดีกว่าเราอ่ะ เรื่องความรู ก็เขาอ่านหนังสือมาก เขารูดีกว่าที่เรา แต่เขาไม่เข้าใจว่าทำไมถึงทำอย่างนั้น ยกตัวอย่างทำไมพระจึงห่มเหลือง ทำไมถึงได้ไม่กินข้าวเย็น ทำไมทบฯจึงจัดอย่างนั้น ดินันไปนี้ ไม่ได้ไปสั่งสอน ไปชี้แจงอธิบาย เขาถึงชอบมาก

จตุรัส: หมายถึงที่ไปรัสเซียเมื่อเร็ว ๆ นี้

พูนพิสมัย: ทุกแห่งแหละ ชั้นไป ๒ รอบโลกแล้วจะบอกให้ แต่ที่ไปนี้ไม่ใช่...มีคนไปหาชนนกว่าชนมั่งมีจะแยแล้ว เขาออกให้ ไปรัสเซียคราวนี้ เขาก็ออกให้หมดเลย

จตุรัส: รัสเซีย ศาสนาเป็นอย่างไร

พูนพิสมัย: เขาไม่ห้ามนับถือศาสนาอะ เวลานี้ แต่เขาไม่อดทน ทัดฉันเข้าใจว่าเขาไม่อดทน เพราะไม่เห็นความสำคัญของศาสนาของเรา...คุณเชอชุนเถอะนะ พุทธนนะมีกายกับจิต ๒ อย่างใช้ใหม่ คนเข้าใจผิดว่าไอ้จิตนคือหัวใจก่อนเนอ ตายแล้วก็หมด แท้ที่จริงมันไม่ใช่ก่อนเนอ มันเป็น...ภาษาอังกฤษเรียกว่า คอนเซ็ปชันเนสส์

อัย!... สงสาร บัญญาชน ทำไมครูไม่สอนว่าวิชานั้นไม่เหมือนกัน วิชาที่เธอเรียนจากมหาวิทยาลัยนะ วิชาหากิน วิชาใหม่ อ้าว!... ที่ฉันไม่ใช่คุณนะ เพราะเธอจบแล้วต้องวิ่งหางานทำ แต่พระพุทธเจ้าไม่ได้สอนให้ไปวิ่งหางานทำที่ไหน ท่านสอนให้เราฉลาด รู้เท่าชีวิต รู้เท่าความจริง รู้จักเหตุแห่งผล ทุกข์สุข มันเป็นอย่างไง โลกนี้ชีวิตมันเป็นยังไง เราได้ทั้งความฉลาด ได้ทั้งเสรีภาพ ทั้งความสุข โดยไม่ต้องไปวิ่งวอนงอนง้อใคร ไม่ได้เหอ... ชั้นก็ถามว่า หรือเธอไม่ต้องการ ชั้นอยู่ได้จนอายุ ๘๐ ไม่มีใครเขาเชอส์กที่ ชั้นยังหัวเราะก๊ากๆเลย ไม่ใช่เพราะพระพุทธศาสนาเหอ ใช่ไหม นี่แหละ พุทธศาสนาแท้ๆ ละ ถ้าชั้นไม่ได้พระพุทธศาสนา ชั้นตายนานแล้ว จริง

จตุรัส: บัจจุบันมีกรณีขัดแย้งกันในวงการพุทธศาสนา
พูนพิศมัย: ก็นั่นเพราะไม่รู้จริง ถ้ารู้จริงแล้วเขาไม่แย้งเลยกะ เพราะยังมีกิเลสอยู่ พระพุทธเจ้าท่านสอนว่า โลกะ โทสะ โมหะ รากะ ๔ สิ่งก่อเหตุทำเนาไปหาความทุกข์ เธอเบ็ดหนังก่อพิมพ์เช้าทุกวัน อือ ๔ สิ่งงั้นจริงไหม ตักกัน ทะเลาะกัน ชั้นตักการศึกษา เด็กเดยวันฉลาดขึ้น แต่ไม่มีใครสอนเรื่องน เมอเด็กไม่เข้าใจ ก็เลยไม่ศรัทธา เดยวันก็เลยเดินตามกันเป็นพรวน เหมือนอย่างกับแกะ ใครออกความเห็นเขาก็เอา... เฮ ไม่มีราคา เพราะฉะนั้นเราจะหากันพิเศษได้ยังไง บางคนมีอย่างนั้น อย่างนั้นไม่ดี ไม่มีคนเปอร์เฟ็คหรือเธอ ชั้นก็ไม่เปอร์เฟ็คไปนิพพานไม่ได้ เพราะว่าชนะโลกได้ ชนะโมหะก็ดีกว่าอื่น แต่โทสะนี่อดไม่ได้ ประเดี้ยวก็โมโห โมโหพระ

จตุรัส: เรื่องอะไร
พูนพิศมัย: จะเรื่องอะไรละ ก็เราพูดอย่าง พระไปทำออกอย่าง ให้เราโกหก เราก็บอกของเราดูอย่างนั้น คืออย่างนั้น เขาก็เห็นว่าพระทำไม่ได้เน เป็นพระแล้วยังทำไม่ได้ ทั้งโลก ทั้งขปด ทั้งทะเลาะกัน นมันดีเรอะ มกึเลสท่วมหัว อย่างนั้นใช่ไม่ได้หรือ แต่พระทศทานก็ยังม่

จตุรัส: ปรัชญาของพุทธศาสนา ตามความเห็นของท่านก็ไม่ใช่เกี่ยวกับสังคม และการเมือง

พูนพิศมัย: เกี้ยวซิคะ จะไม่เกี้ยวไม่ได้ แต่ว่าเกี้ยวอย่างของท่าน เกี้ยวอย่างพระ ช่วยให้เขาเป็นสุข ไม่ใช่เข้าไปยุ่งกับเขา ไอน์เข้าไปยุ่งกับเขาน ไอ้ยุวสงฆ์ นี่ไม่ใช่พระนี่ไม่ได้กะ ต้องช่วย ช่วยอย่างไร ยกตัวอย่าง ยุวสงฆ์ เขาไปเดินขบวนช่วยชาวนาใช่ไหม ถ้าเป็นพระจริงต้องพูดว่าตัวเอง ประสอกเฮ้ย เป็นทุกข์ยังงี้ การทำนาเป็นยังงี้ ฉันทช่วยได้ไหม ฉันทช่วยได้กั๊งก้อยนนะ ฉันทจะไปพูดกับเขาให้ ไม่ย ไม่แหย ไม่นำคน ไม่ออกไปเดินหราชอาณาจักร เพราะพระเป็นมนุษย์จะต้องไหว ใครอยากไหวคน

พระนอนที่ท่านเคร่งมากนะ ท่านเกือบจะไม่หัวเราะ รู้สึกอย่างนั้น ขมเฉยๆ แต่รู้สึกไหว้พระนี่ไว้นานนะ จริง ถึงจริงๆ ถึงพุทธศาสนาจริงๆ

เราก็บอกของเราดูอย่างนั้น ดูอย่างนั้น เขาก็เห็นว่าพระทำไม่ได้เน เป็นพระแล้วยังทำไม่ได้ ทั้งโลก ทั้งขปด ทั้งทะเลาะกัน นมันดีเรอะ... ไอ้ยุวสงฆ์ นี่ไม่ใช่พระนี่...

บบ้าง ไม่ใช่พระ

จตุรัส: เมอพูดถึงยุวสงฆ์แล้ว ก็ควรพูดถึงกลุ่มที่มีความคิดตรงข้ามกับยุวสงฆ์ อย่างท่านกิตติวุฒโฒ

พูนพิศมัย: ท่านกิตติฯ ท่านทำงานเห็นไหม ชั้นก็เห็นว่าดี มีพระองค์ไหนทำบ้าง พระหลายรูปเขาใจผิด ทำแล้วกลัวบาป ไม่ทำ เข้าใจผิด ถ้าทำในกิจของสงฆ์แล้วจำเป็น ต้องทำกะ ควรจะทำ แต่ก่อนไม่มีโรงเรียนนนะ พระเป็นทพของประชาชน

จตุรัส: แล้วที่ท่านกิตติฯ เกี้ยวข้องกับการเมือง

พูนพิศมัย: ท่านไม่ได้เกี้ยว ท่านบอกว่าไม่เกี้ยวกับการเมือง ท่านช่วยพวกเหล่านั้นที่มาอาศัยท่าน ชั้นถามท่านเหมือนกันนะ ชั้นชอบ ท่านอายุ ๓๗ เท่านั้นนะ เรอก็... ท่านช่วยมาก ท่านสอนง่ายๆ อย่างชั้นเหมือนกัน พุดง่ายๆ ให้เข้าใจ

จตุรัส: แล้วที่ท่านกล่าวว่า การฆ่าคอมมิวนิสต์หรือคนที่คิดร้ายต่อชาติไม่บาป เป็นการโต้แย้งกันมาก

พูนพิศมัย: ท่านบอกว่า วันนั้นท่านหัวเราะ ท่านบอกว่าคอมมิวนิสต์ไม่ใช่คน ท่านหมาว่าคอมมิวนิสต์เป็นองค์การอันหนึ่งใช่ไหม ท่านไม่ได้หมาให้ฆ่าคนที่เขาคอมมิวนิสต์ ท่านพูดมุ่งหมาว่าองค์การวิชาการอย่างคอมมิวนิสต์มันไม่ให้ความสุข ฆ่าเสีย ล้มเสีย ไม่บาป ท่านหมาความว่าอย่างนั้น ทนคนเข้าใจว่าท่านพูดถึงคน มัน

เป็นอย่างนี้ ใครที่เป็นคอมมิวนิสต์เราไม่เกลียดเขา แต่
ไอ้ตัวคอมมิวนิสต์เองนี่ เราทนไม่ได้ เราไม่ชอบไอ้การ
ปกครองอย่างนั้นต่างหาก เพราะเราเกิดมา เราก็เป็นไทย
ไทยแปลว่าเสรีภาพ แต่เสรีภาพของเรานั้นอยู่ในขอบเขต
ของพุทธศาสนา

จตุรัส: เรื่องพระภิกษุชื่อนอม ท่านมีความเห็นอย่างไร

พนพิศมัย: พระภิกษุชื่อนอมท่านเคร่งมากนะ ท่านเกือบจะไม่
หัวเราะ รุสคอย่างนั้น ยมเฉยๆ แต่รู้สึกให้พระนโหว
นานนะ จริง ถึงจริงๆ ถึงพุทธศาสนาจริงๆ

จตุรัส: ท่านมีเจตนามาขอขมาจริงหรือเปล่า

พนพิศมัย: โห! จริง... เธอ... คนที่เป็นพระชั้นรับ
รอง ชั้นรู้จักมาตั้งแต่เป็นนายพันนะ (ขมื่อไปรอบห้อง)
เขาให้ทงนนั้นะ ไม่อย่างนั้นชนทำไม่ได้นะ พวกอื่นๆ เขา
คิดจะล้มชนทงนนั้นละ เขาเห็นว่ามาแย้งพระทำงาน ชั้น
บอกชนไม่ได้แย้ง ชนทำให้โลกเข้าใจพุทธศาสนา

จตุรัส: แล้วที่เกิดกรณีขัดแย้งเนื่องจากพระชื่อนอมเป็นต้นเหตุ

พนพิศมัย: ก็เพราะไม่รู้ ไม่รู้ศาสนาจริงๆ ถ้ารู้ศาสนา
จริงๆ เขาไม่เถียงกันหรอกคุณ อยู่กับพระชี พระขปด
ไม่ได้ ใครไปหากรู ท่านจะไปไหนท่านก็ต้องบอก สาร
พัดมีฟ้เม้นท์ จิตท่านก็สงบ เราก็คบขย ข้อสำคัญอย่าให้
คนข้างนอกเข้าไปจุดไฟชี ข้างนอกที่สกปรก ไซ้ใหม่ละ

ท่านมีจิตใจบริสุทธิ์ ชั้นรับรอง ชั้นรู้จักมานาน แล้วอีก
อย่างหนึ่ง ตัวท่านนะเป็นคนดีนะ แต่คนอื่นชั้นไม่รู้จักเขา
พอ ชั้นรับรองคุณหมอนั้นไม่มีคนมากคอยไล่ถาน คนที่ไม่
ชอบก็เพราะไปเห็นอย่างอื่น เพราะว่าไม่ได้คุ้นเคย และ
ไม่รู้เรื่องศาสนา

จตุรัส: สมมติว่าใจบริสุทธิ์จริง แต่การเข้ามาใกล้ก่อให้เกิด...

พนพิศมัย: นีเธอ... ไอ้อยู่นี้ใครให้เงินท่าน เอาของ
ท่านจนหมด เลี้ยงลูกจนหมดตัว ไม่มีใครรู้ แล้วก็บอกว่า
ท่านมีเงิน มีถมไป ชั้นบอกว่าคุณไม่ไปพิสูจน์มา พิสูจน์
มาซิว่าที่ไหน คุณภาสเขาม ก็มีจริงซิ เขามเพื่อนฉัน

จตุรัส: การอยู่เมืองไทยทำให้...

พนพิศมัย: คุณรู้จักท่านใหม่ เคยไหม คนมันอยากยุ่งนะ
เธอ มันอยากใหม่เรื่อง สังเกตไหม ถึงไม่มีเรื่องพระชื่อนอม
ก็มีเรื่องอื่น ไซ้ใหม่ ดูช้หยุดเมื่อไร ไม่มีหยุดเลย ถ้าคน
รักสงบจริงๆ จะต้องช่วยกันไซ้ ไซ้ใหม่

จตุรัส: ดังนั้นในความเห็นของท่าน ควรให้พระชื่อนอมอยู่ใน
เมืองไทย

พนพิศมัย: ก็แล้วแต่ท่านไซ้ แต่ใจชั้น ชั้นเห็นว่าท่านเป็น
พระนดี ท่านก็เป็นสุข เราก็คือเป็นสุข จะไปห่วงทำไม คน
ตง ๔๐ ล้าน กลัวกันๆ เดียว ชั้นบอก แหม... ขบถาด
อย่างน่าอาย

จตุรัส: ตอนจอมพลชื่อนอมเป็นหัวหน้าคณะปฏิวัติ เคยลงจับ
คุณบุญเกิด หิริญคำ คุณอุทัย พิมพ์ใจชน และคุณอนันต์
ภักดีประไพ-ตาม ม. ๑๗ โคธไม่ยอมแม้กระทั่งปล่อยตัวคุณ
บุญเกิดชั่วคราวให้ไปเยี่ยมมารดาที่กาลังบัวหนัก จนกระ
พงตายไป ก็ไม่ปล่อยไปทำศพ อย่างนี้เรียกว่ามนุษยธรรม
หรือ

พนพิศมัย: อ้อ!... ชั้นไม่รู้หรอก ตอนนั้นเขากำลังกลัว
เรื่องคอมมิวนิสต์เหลือเกิน ตามจริงๆ เอะ พวกเราต้อง
การให้เป็นคอมมิวนิสต์ใหม่ รัฐบาลเวลานั้น อย่าลืมนะว่า
เขาเป็นทหาร เขาไม่ได้เรียนรู้นเหมือนอย่างเราๆ ไซ้ใหม่
เพราะฉะนั้น สังทกล้วที่สุด กลัวเหลือเกินคือ เป็นขข้า
คนอน

จตุรัส: หมายถึงทำไปตอนนั้น เพราะเชื่อว่าสามคนนั้น
เป็นคอมมิวนิสต์

พนพิศมัย: เชื่อว่าอย่างนั้น ถึงที่แล้วๆ มาชนก็เชื่อว่าอย่าง
นั้น

จตุรัส: หมายถึงกรณี ๑๔ ตุลาฯ ด้วยไซ้ใหม่

พนพิศมัย: ชั้นเข้าใจว่าอย่างนั้น แต่ไม่ได้พูดกับท่านนะ
การเมืองไม่ใช่ธุระของชั้น แต่เขาก็เข้าใจกันแบบนั้น ถึง
แม้ชาติอนเขาก็เข้าใจอย่างนั้นทงน

จตุรัส: ท้ายไป ๖๐-๗๐ คนละ

พนพิศมัย: ก็นั่นมันไทยมุงชะเขอะนี่ ไซ้ใหม่ละ ไทยมุงชอบไปดูเขาน มีอะไรก็ชอบไปดู หารู้ไม่ว่านั่นมีจริง บัญหาว่าคนมันกำลังเอ๊กใช้ดี เลยไม่รู้ใครทำอะไร ชั้นว่าทหารสุดอดทน เขาเล่ากันนะ ชั้นก็ไม่รู้ละ ไม่ได้เอาใจใส่ เห็นว่ามันจะพังกรมประชาสัมพันธ์ ตอนนั้นนะ มันก็เลยเป็นกลียุคขึ้นมา ไม่รู้ใครเป็นใคร

จตุรัส: มีสามแฉกรูปหนึ่งมรดกพวกด้วย

พนพิศมัย: ก็นั่นชช ก็อยากไปมุงทำไม ชุระอะไรของท่าน พระพุทธเจ้าท่านบอกไม่ให้ไปในที่ที่ไม่ควรไป ไปดูเขาซ่อมรถก็ไม่ได้ อะไรก็ไม่ได้อ

จตุรัส: บังเอิญท่านอยู่ด้วยตัวบวรฯ แล้วก็โค่นยิงที่ข้างวัดนั้นเอง ไม่ได้ไปที่ไหน

พนพิศมัย: เพราะกรรมของท่านเอง ที่จะต้องเป็นอย่างนั้น

จตุรัส: ถ้าสมมุติตามความเป็นจริงแล้ว จอมพลดอนอมบวิสุต เมื่อ ๑๔ ตุลาฯ แต่หลายสายก็ยังสงสัย พุทธศาสนาถือเป็น "กุหลาบที่หมักบูญา" ไม่สมควรบวร...

พนพิศมัย: ก็นั่นละ เธอไปถามเถอะ ไอ้ของใจนี่ เป็นเพราะเกลียด เพราะรัก ไม่ใช่เพราะว่าจิตชช ว่าเวลานั้นเป็นอย่างไร แล้วไม่รู้ว่ารัฐบาลเวลานั้นเป็นอย่างไร ถึงที่คบกับอเมริกันไว้ ชั้นว่าอเมริกันมีบุญคุณกับเรามากนะ

จตุรัส ๓๔

ไม่ต้องพูดไกลไปถึงไหน สงครามโลกครั้งที่สอง อังกฤษ เขาจะเล่นงานอยู่แล้วไปประกาศสงครามกับมัน ... เอ้อ! ... ถ้าไม่ได้เขาก็เสร็จแล้ว เรื่อง อินดิเพนเด็นซ์ ... เขาช่วยเยอะกะะ เพียงแต่เขามาอาศัยพักพึ่งเอาไว้ ไอ้เราก็กลัวอยู่แล้ว คอมมิวนิสต์ ก็ให้ไซ้ ไซ้ใหม่ละ ที่ทำไปทั้งหมดคนเพราะกลัวจะเป็นคอมมิวนิสต์ อันนั้นเป็นเหตุใหญ่ที่รัฐบาลทำลงไป

จตุรัส: กรณีอเมริกัน เมืองไทยเป็นเมืองพุทธ แต่ให้เขามา ...

พนพิศมัย: ไม่ใช่ ... ไม่เกี่ยวกัน

จตุรัส: คืออย่างนั้น ...

พนพิศมัย: อย่างเขาเรียกสับราง เราพูดถึงเรื่องคนอย่างหนึ่ง ก็สับรางไปอีกอย่างหนึ่ง ไม่ได้ ... เรื่องศาสนากับเรื่องสเตทไม่เกี่ยวกัน

จตุรัส: บางอย่างเกี่ยวถึงกัน

พนพิศมัย: ก็นั่นแหละ บางคนมันไม่รู้ พระพุทธเจ้าท่านบอกว่าไม่เกี่ยวกัน ได้แต่อาศัยกัน พวกหนึ่งทำงานด้วยทางจิต พวกหนึ่งทำงานทางกาย ไซ้ใหม่ เข้าใจใหม่ หลอน ชั้นดีใจเหลือเกินว่าเด็กเข้าใจ

จตุรัส: ศัลอันอาจไม่เข้าใจถึงใจก็ตาม

พนพิศมัย: ก็นั่นนะชช คนมันไม่เหมือนกัน รูปร่างมันเท่ากันจริง แต่สมองมันไม่เท่ากัน บางคนพูดให้เกือบตายก็ไม่เข้าใจ

จตุรัส: กรณีอเมริกันเข้ามา แล้วส่งกำลังไปรุกรานเพื่อนบ้านละ

พนพิศมัย: ก็นั่นมันเขาอาศัย ไซ้ใหม่ แล้วเราก็ก็น่าช่วยเหมือนกัน ทั้งหมดไม่เกี่ยวกับศาสนา เกี่ยวกับกลัวเป็นคอมมิวนิสต์ ให้เสียชะตาออกบ้าน อัยการกรณเข้ามาใน

จตุรัส: หมายตั้งจำเป็นต้องฆ่าคน เพื่อป้องกันไม่ให้เป็นคอมมิวนิสต์

... ไอ้ของใจนี่ เป็นเพราะเกลียด เพราะรัก ไม่ใช่เพราะว่าจิตชชว่า เวลานั้นเป็นอย่างไร แล้วไม่รู้ว่ารัฐบาลเวลานั้นเป็นอย่างไร ถึงที่คบกับอเมริกันไว้ ชั้นว่าอเมริกันมีบุญคุณกับเรามากนะ ไม่ต้องพูดไกลไปถึงไหน สงครามโลกครั้งที่สอง ... เขาช่วยเยอะ

พูนพิศมัย: (เงียบ)... ไม่มีกฎหมาย มีหรือกฎหมายของใคร

จตุรัส: พุทธตามหลักพุทธศาสนา

พูนพิศมัย: ศาสนาไม่มีเลย ไม่เกี่ยวกับการเมือง แล้วก็อีกอย่างหนึ่งที่เขาไป ถูกเกณฑ์ไปนั้น อเมริกันเขาเคยถามฉัน เราลือศาสนาไม่ไหวฉันคน แล้วเราถูกเกณฑ์ไป เราไม่ไปได้ไหม ฉันบอกว่าคนละเรื่อง ศาสนาก็ศาสนาซิ โธ่ฉันมันเรื่องของรักษายานเมืองต่างหาก บุคคลิสมต้องทำคนที่ไปสงครามตั้งใจไปฆ่าหรือเปล่า ไม่ได้ตั้งใจไปฆ่า บางคนกลับมาไม่ได้ฆ่าสักคน จริงไหม ไอ้การฆ่านี้ เพราะเขาจะฆ่าเรา ไม่ฆ่าก็ไม่ได้ เอาเรา เราก็ก่อนหน้าใจใหม่ ไม่ตั้งใจเจตน์จำนงจะไปฆ่าคน ไปจัดการขึ้นว่าไม่ให้เข้ามานะ เท่านั้น เจตน์จำนงอยู่ตรงนั้น คำว่าบาป ต้องมีเจตน์จำนง เช่นเจตน์จำนงไปฆ่าคนนั้นซะ ถ้าบังเอิญมันฟลุค มันก็บาปเหมือนกัน แต่น้อยกว่า

จตุรัส: กรณี ๑๔ ตุลาฯ ที่ทหารออกมาชิงประชาชน

พูนพิศมัย: เขาก็ถือว่าเขาปกครอง เป็นหน้าที่เขาที่ต้องปกครองบ้านเมือง รักษาความเรียบร้อยของบ้านเมือง คิวตัสใหม่ มันยากนะเธอนะ ไอ้พวกนี้ อย่าจุดชนวนลงบอกว่า ถ้าเป็นใจชน... ชนจะทำรัฐธรรมนูญใหม่ ไม่ต้องไปเอาอย่างเมืองนนเมืองน เราก็คิดของเรารักษาให้เหมาะกับเราซิ

จตุรัส: กรณีกระหิงแคงกล่าวว่ามีผู้สงฆ์วันจะส่งสาว ๆ เข้าปลา อย่างรักษาศาสนาใหม่

พูนพิศมัย: รักษาซิ ก็พวกนี้ไม่ใช่พระ ที่ถูกนะ พระสังฆราชท่านควรจะให้สึก ทำผิดวินัยแล้วนะ ควรบอกว่าไม่ใช่สงฆ์ ต้องประกาศว่าไม่ใช่สงฆ์

จตุรัส: แล้วที่หากันคึดวิทโธมนำกันมาทำเนียบรัฐบาลละ

พูนพิศมัย: ท่านว่าอย่างนั้น ชนเคยถามท่าน... ชนชอบ

พระชั้นกะ ชั้นเกลียดพระขี้เกยง... ท่านเด็ก ชั้นก็เดือนท่านว่า ท่านคะ มันจะมากไปไหม เคยว่ามันจะผิดทางพระ ท่านว่า อาตมาภาพล่ออย่างนั้น อาตมาภาพไม่ได้เล่นการเมือง อาตมาภาพเล่นการบ้าน อาตมาภาพล่อว่าสังคโตที่เกี่ยวข้องกับพุทธศาสนา อาตมาภาพเป็นสงฆ์ผู้มีศีลที่จะเข้าไปดูแล้วผิดหรือถูก ท่านว่าอย่างนั้น เออ!... เออ

จตุรัส: กรณีบ้านเมืองไทยทุกวันนี้ ราษฎรยากจนลงทุกวัน

พูนพิศมัย: ต้องสอน ชนบอกกับพระ หลวงพ่อต้องช่วยราษฎร ต้องถามทุกขุสุมันคะ แล้วเราจะช่วยได้อย่างไร ท่านไม่ได้เป็นหมอ ท่านก็ไปตามหมอมานำให้เขาดูที่ ทำบุญหน่อย คุณนายจำไม่มีเงิน ต้องบอกบุญให้เขาช่วย ต้องช่วย

จตุรัส: ถ้าขอแล้วเขาไม่ให้

พูนพิศมัย: ไม่ให้ ก็ไปขอคนอื่นซิ มีถมไป คนมันมี

จตุรัส: ถ้าไม่มีใครให้เลย

พูนพิศมัย: มี... ทำไม ท่านก็ไปขอรัฐบาล อย่างเมื่อพ่อฉันเป็นกระทรวงมหาดไทย โธ่! ท่านใช้พระ ท่านก็ทำได้... ขอ... เธอจะเขียนยังไงก็ตาม ขอให้เขียนที่เถอะว่า ชั้นว่า... โลกไม่เป็นสุขทุกวันนี้ เพราะไม่มีศาสนา และไม่เข้าใจศาสนา ถ้าเห็นแก่กัน เห็นแก่มนุษยโลกแล้วละก็ โลกถึงจะเป็นสุข ด้วยเหตุนี้ ชั้นถึงยอมเห็นดีเห็นงามมาช่วยทำงาน

เรื่องของรักษายานเมืองต่างหาก... ไอ้การฆ่านี้ เพราะเขาจะฆ่าเรา ไม่ฆ่าก็ไม่ได้ เอาเรา เราก็ก่อนหน้าใจใหม่ ไม่ตั้งใจเจตน์จำนงจะไปฆ่าคน ไปจัดการขึ้นว่าไม่ให้เข้ามานะ เท่านั้น เจตน์จำนงอยู่ตรงนั้น คำว่าบาปต้องมีเจตน์จำนง เช่น เจตน์จำนงไปฆ่าคนนั้นซะ

๕ ๕ สฤทธ-เคนเนดี : เรามารักกันใหม่ดีกว่า

...เท่าที่รักกันใน และจักต้องเป็นไปเช่นนั้น ก็คือก่อนเกิดรัฐประหารปี ๒๕๐๐ ของสฤทธ วอชิงตันรู้แล้วว่าอะไรกำลังจะเกิดขึ้นและผู้ที่กำหนดนโยบายต่างประเทศของสหรัฐฯ ก็มองเห็นความผิดพลาดบางอย่างของ ซี ไอเอ. ในประเทศไทย ดังนั้นก่อนเกิดการรัฐประหารเล็กน้อย ที่ปรึกษาของ ซี ซีพพลายบางส่วนจึงถอนตัวออกไปก่อนอย่างเงียบๆ และมีบางหน่วยเปลี่ยนแปลง ชุมชนน้อย ในกองบัญชาการตำรวจภูธร ภายหลังการทำการรัฐประหารผ่านไป และวอชิงตันรู้ว่าอำนาจตกอยู่ในมือของสฤทธเรียบร้อย ทางสหรัฐฯ ก็ได้พระเอกคนใหม่ คือ อดีตประธานาธิบดีเคนเนดี ขวัญใจฟ้าชะมาแดงของมารลิน มอนโร ซึ่งสู่อมวลชนในสหรัฐฯ มีส่วนทำให้ฝของเขายังไม่ตายไปง่ายๆ เหมือนกับฝของสฤทธ ได้ทั้งภาพลวงตาไว้ให้กับคนขับแท็กซี่บ้านเราบางคน

คือมีกองการวานฝืนที่ทหารของสฤทธควบคุมได้เดินทางมาถึงจังหวัดลำปาง แต่ตำรวจของเผ่าได้ปิดล้อมขบวนฝืนของสฤทธไว้ อ่างให้ทหารทั้งฝืนเสีย เพราะงานด้านยาเสพติดเป็นความรับผิดชอบของตำรวจ แต่ฝ่ายทหารปฏิเสธจึงมีการยิงชู้และเตรียมที่จะปะทะกัน เหตุการณ์จึงเกรี้ยวได้ ๒ วัน เผ่ากับสฤทธก็เดินทางมาลำปางด้วยตัวเอง และตกลงร่วมกันคุมฝืนกลับกรุงเทพฯ เรื่องจึงเงียบหายไป ...

นั่นเป็นเรื่องตลกที่ทางวอชิงตันวันสัปดาห์ของสฤทธ ส่วนอีกเรื่อง เกิดขึ้นภายหลังการรัฐประหาร ๒๕๐๐ เสร็จสิ้นลงใหม่ๆ และทำให้วอชิงตันวันสัปดาห์ของสฤทธ และคณะปฏิวัติมากขึ้นก็คือ สฤทธกลัวว่าจะมีการรัฐประหารซ้อนเกิดขึ้น โดยบรรดานายทหารหนุ่ม และนายตำรวจที่อยู่ได้

อิทธิพลของเผ่าซึ่งติดต่อขอความเห็นชอบจากสหรัฐฯ ความวิตกประการนี้ทำให้สฤทธเรียกประชุมบรรดานายพลที่ร่วมการรัฐประหาร หาทางป้องกันไม่ให้มีรัฐประหารซ้อน ซึ่งที่ประชุมได้ตกลงกันว่า ควรจะหาเงินก้อนใหญ่สักก้อนหนึ่งมาจ่ายเป็นเงินโบนัส และเพิ่มเงินเดือนให้กับคณะนายทหารหนุ่ม เพื่อจะได้ดึงไว้เป็นพวก และวิธีที่ง่ายที่สุดที่จะได้เงินก้อนนั้นมา ไม่มีอะไรดีไปกว่ารอฟันการค้าฝืนของเผ่า สฤทธได้ส่งคณะนายทหารไปฮ่องกง และสิงคโปร์เพื่อติดต่อขายฝืน และอีกคณะหนึ่งได้เดินทางไปยังภาคเหนือเพื่อติดต่อการวานฝืนแถบภูเขา หลังจากนั้นไม่นานฝืนจำนวนหนึ่งก็ถล่มถล่มมายังกรุงเทพฯ เพื่อหาผู้ซื้อจากต่างประเทศ และผลที่เกิดขึ้นก็คือ ความคิดที่จะรัฐประหารซ้อนกลายเป็นขี้เถ้าไปเพราะเงินที่มาจากฝืน

๕ ๕
เคนเนดีกับคณะที่ปรึกษา

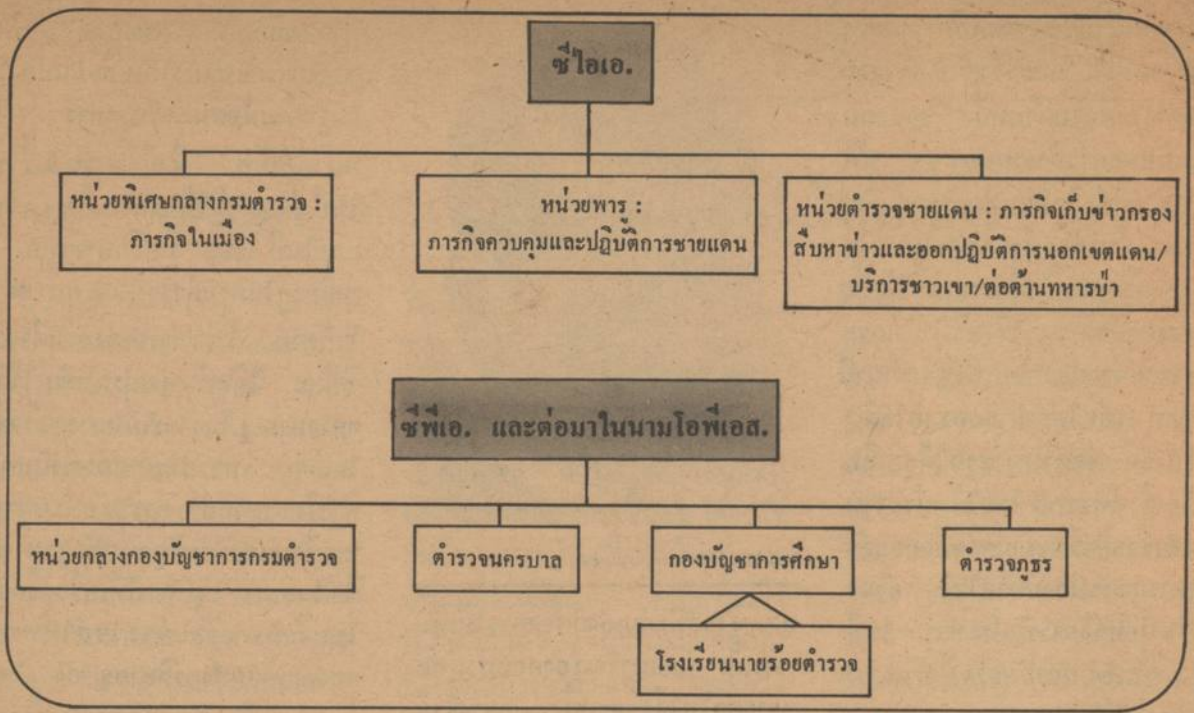
นั้นเป็นเรื่องตลกเล็กๆ น้อยๆ ที่วอชิงตันรีด และรู้ว่าตัวเองควรจะทำอะไรต่อไปด้านหนึ่ง วอชิงตันประเมินผลการทำงานของ ซี ซีพีหลายสมัยแล้วว่าลักษณะทหาร เกี้ยวของทางด้านกระทรวงกลาโหมมากเกินไป ด้วยเหตุนี้ เมื่อเคนเนดีได้เป็นประธานาธิบดี เขาจึงหันไปให้กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกาเข้ามาบีบบทบาท (เช่น โครงการของ เอไอดี.) และการติดต่อด้านตำรวจได้ยุบเลิกหน่วย ซี ซีพีหลาย โดยให้หน่วยงานด้านตำรวจอาชีพเข้ามาติดต่อกองตำรวจผ่านกระทรวงมหาดไทย ดังจะพบว่าภายหลังการรัฐประหาร ในปี ๒๕๐๐ นั้นเอง สถาบันร่วมมือระหว่างประเทศ เช่น ICA. (International Cooperation Administration) ซึ่งสังกัดกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกา และ สถาบันตำรวจพลเรือน หรือ CPA. (Civil Police Administration) ได้เสนอให้ความช่วยเหลือด้านตำรวจแก่สหรัฐฯ โดยเน้นการช่วยเหลือเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพต่างๆ ไปของกรมตำรวจ เจ้าหน้าที่ ไอซีเอ. และ ซีพีเอ. ได้เดินทางมาลงกรุงเทพฯ ในระยะใกล้เคียงกับเจ้าหน้าที่ ซี ซีพีหลายถูกไล่ออกไป ทงในการช่วยเหลือกรมตำรวจของสหรัฐฯ เพื่อเอาใจสหรัฐฯ มุ่งด้านใหม่ไปยังหน่วยงานไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะ "กึ่งทหาร" เช่น มุ่งทางกองพิสูจน์หลักฐาน กองทะเบียนประวัติอาชญากร กองตรวจคนเข้าเมือง และกองบัญชาการศึกษา (เช่น โรงเรียนฝึกตำรวจต่างๆ) การช่วยเหลือของ ซีพีเอ. ในปี ๒๕๐๐ ซึ่งแบบแรกๆ เริ่มเข้ามา มีจำนวนทั้งสิ้น ๒๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐฯ วอชิงตันยกเคนเนดีมองเห็นการเกี้ยวของของตนกับกรมตำรวจเพื่อต้องการสร้างภาพพจน์ในแดนบวก อีกทั้งระหว่างปี ๒๕๐๐-๒๕๐๔ สหรัฐฯ ขนคัมอำนาจเด็ดขาด ผลักดันนโยบายไปทางขวา

จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์

สุด ซึ่งวอชิงตันเองก็ต้องการให้เป็นเช่นนั้น เลยเอาใจเรื่องคอมมิวนิสต์ขยายตัวไปได้ระยะหนึ่ง อย่างไรก็ตาม แม้โครงสร้างทางสังคมจะคุ่มนกง แต่หน่วยงานด้านข่าวของซีไอเอ. ก็มองเห็นความจำเป็นที่จะต้องทำงานของตนต่อไป โดยแอบแฝงเข้าไปในรูปอื่น เพื่อสร้างความไว้วางใจให้สหรัฐฯ มองเห็น การช่วยเหลือด้านตำรวจชายแดน และตำรวจสันติบาลของสหรัฐฯ ได้ลดลง แต่หันไปติดต่อผ่านทางสถาบันตำรวจพลเรือน (ซีพีเอ.) แทนในฐานะที่ ซีพีเอ. เป็นหน่วยงานขึ้นต่อสถาบันร่วมมือระหว่างประเทศ (ไอซีเอ.) ซึ่งสังกัดกระทรวงการต่างประเทศ ดังนั้นจึงไม่แปลกอะไรที่ซีไอเอ. จะสร้างสายข่าวของตนผ่านทางองค์กรดังกล่าว เอกอัครราชทูตสหรัฐฯ ประจำประเทศไทยระยะนั้น ได้รายงานถึงวอชิงตันว่า สายเชื่อมโยงต่างๆ ตามโครงการของซีพีเอ. จะเป็นขั้นตอนสำคัญ ทำให้การติดต่อระหว่างไทยกับสหรัฐฯ ไม่ขาดหายไป ใดๆก็ตาม เจ้าหน้าที่ ซีพีเอ. ริดแกใจว่าโครงการ ๕ ปีแรกๆของซีพีเอ. เป็นการชั่วคราวความสำเร็จของซีพีเอ. วอชิงตันไม่ได้ถือเป็นเรื่องใหญ่โตอะไรมากนัก

หากแต่ถือเป็น "เหยื่อล่อ" ที่จะสร้างการแอบแฝงให้เปลี่ยนแปลงไปในรูปอื่นเมื่อสิ้นสุดโครงการ เจ้าหน้าที่ ซีพีเอ. ซึ่งมีจำนวน ๒๔ คน ในปี ๑๙๖๑ ได้ลดลงเหลือ ๑๑ คน และในปี ๑๙๖๒ ที่ปรึกษาซีพีเอ. มีเหลืออยู่ในกรมตำรวจ ๑๒ คน ใดๆก็ตาม ในสายตาของกรมตำรวจซีพีเอ. ได้สร้างคุณประโยชน์ไว้มากมาย ไม่ว่าจะเป็นการสร้างตึกใหม่ๆ การมอบอุปกรณ์ทันสมัยทางวิทยาศาสตร์ การปรับปรุงระบบทะเบียนและการพิสูจน์หลักฐาน การฝึกฝนอบรม และการให้เครื่องมืองแก่โรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน กองทะเบียนประวัติอาชญากร กองตำรวจสันติบาล ตลอดจนทางกองบัญชาการตำรวจภูธร ก็พลอยมีศูนย์การฝึกคนใหม่ การช่วยเหลือตามโครงการ ซีพีเอ. ของสหรัฐฯ ระหว่างปี ๒๕๐๐-๒๕๐๔ เป็นเงินจำนวนมากกว่าล้านเหรียญ ซึ่งครึ่งหนึ่งของเงินช่วยเหลือ เน้นหนักทางด้านอุปกรณ์ เมื่อโครงการของ ซีพีเอ. ลดลงในปี ๒๕๐๔ การสร้างสายข่าวของซีไอเอ. ในกรมตำรวจยุคสฤษดิ์ ก็แทบจะไม่ผิดไปจากยุคซี ซีพีหลายของเผ่า กล่าวคือเจ้าหน้าที่เข้ามาตามโครงการของซีพีเอ. จำนวนหนึ่งในสาม นั้นทำงานให้ซีไอเอ. โดยมีที่ปรึกษาทำงานอยู่กับหน่วยตำรวจชายแดนและตำรวจสันติบาล ความช่วยเหลือตามโครงการของซีพีเอ. ที่สิ้นสุดลง ก็ยอมหมายถึงการช่วยเหลือที่เพิ่มสูงขึ้นตามโครงการอื่นๆ ของสหรัฐฯ และโครงการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกรมตำรวจ ส่วนหนึ่งเป็นขององค์กรที่ซีไอเอ. มุ่งหมายจะให้สปอนเซอร์ไว้แล้วล่วงหน้า ดังจะเห็นว่าภายหลังปี ๒๕๐๔ โครงการเกี่ยวกับ "การปราบปรามและป้องกันจลาจลในเมือง" ที่เรียกว่า Public

Safety Program จากหน่วยงาน โอพีเอส.ของสหรัฐฯ (Office of Public Safety) ได้ก้าวเข้ามาบทบาทสำคัญจนทำให้เรามองเห็นว่า ตำรวจไทยที่ปะทะนักศึกษา-ประชาชน เมื่อเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ และการปราบจลาจลที่พลับพลาไชย นั้น ดูเหมือนจะมีเครื่องแบบ ถู้อาวุธ ขี่แก๊สน้ำตา และมวอลดก-ทอลดกติดต่อกันไม่ผิดไปจากตำรวจสหรัฐฯ ที่หน่วยออร์คหรือซิกาโกเท่าใดนัก

ยิ่งกว่านั้น นอกจากหนึ่งในสามของเจ้าหน้าที่ช.พี.เอ. จะทำงานให้ช.ไอ.เอ. โดยเป็นที่ปรึกษาให้ตำรวจชายแดน และตำรวจสันติบาลแล้ว เงินช่วยเหลือจากสหรัฐฯ ระยะหลังปี ๒๕๐๔ ประมาณครึ่งหนึ่งได้ตกอยู่กับการฝึกตำรวจชายแดน มากกว่าตกอยู่กับหน่วยกลางของกรมตำรวจ กำลังพลที่มาจากกองบัญชาการตำรวจชายแดนมีโอกาที่จะส่งคนของตนไปเป็น "นักเรียนนอก" มากกว่าหน่วยงานตำรวจอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นที่ ฟอรัท กอร์ดอน (Fort Gordon) จอร์เจีย หรือค่ายฝึกพิเศษที่โอกินาวา

ซึ่งจะได้รับการต้อนรับอย่างดีจากที่ปรึกษาช.ไอ.เอ.ประจำกองตำรวจชายแดน นอกจากนั้น ค่ายฝึกกึ่งทหาร และโรงเรียนการรบพิเศษที่ฟิลิปปินส์ ซึ่งได้รับสปอนเซอร์จากสหรัฐฯ ยังมีโอกาสต้อนรับอาคันตุกะจากตำรวจชายแดนของไทยด้วย การใช้เงินของช.ไอ.เอ. ในกรมตำรวจไทยที่ปรากฏตามโครงการช.พี.เอ. ส่วนหนึ่งเราจะพบว่า ได้แก่การฝึกพิเศษเกี่ยวกับการต่อต้านจลาจลในเมือง และฝึกส่งที่ช.ไอ.เอ. เรียกว่า "ต่อต้านการบ่อนทำลาย"

การฝึกดังกล่าวตามโครงการของช.พี.เอ. ซึ่งมีช.ไอ.เอ.ควบคุม มีงบประมาณถึง ๓๔,๐๐๐ เหรียญสหรัฐฯ ในปี ๑๙๖๑ นาย Edward Lansdale ช.ไอ.เอ.ตัวเอ้ ซึ่งเคยปฏิบัติภารกิจจิตวิทยาในฟิลิปปินส์ (อ่าน จอร์จ ดับเบิลยู. "แก๊งค์ดุดเดือด") ได้กล่าวเปิดเผยไว้ในรายงานของเขาว่า "... มีที่ปรึกษาซึ่งเป็นคนของช.ไอ.เอ. ๒ คนทำงานอยู่ในหน่วยพาร มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน ๓ คน ทำงานอยู่กับตำรวจชายแดน คอยให้คำปรึกษา แนะนำ และฝึกฝนสายงาน

เพื่อเก็บรวบรวมข่าวกรองภายในระบบติดต่อที่จัดวางไว้..."

ข้างบนนี้ คือ แผนสรุปโดยย่อในสายงานช.พี.เอ.-ช.ไอ.เอ. ที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษา ฝึกอบรม และติดต่ออาวุธให้กับตำรวจไทยในปี ๒๕๐๔

ท่าทีใหม่ ของสหรัฐฯ ต่อกรมตำรวจไทย ยุคสฤษดิ์-เคนเนดี มีปัญหาไม่น้อย เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือ และความขัดแย้งระหว่างหน่วยงานทั้งทางกรมตำรวจไทยและหน่วยงานของสหรัฐฯ ซึ่งต่อมาได้มีรายงานไบเวน ของวอชิงตันออกมาเพื่อประเมินผล อันเป็นสิ่งที่ "เอ็ม" จะกล่าวต่อไป

อย่างไรก็ตาม ท่านคงเห็นได้เองแล้วว่า ภายหลังรักเก่ากับเผ่าได้โรยราจากไป รักใหม่ระหว่างเคนเนดีกับสฤษดิ์ยุคหลังปี ๒๕๐๐ ก็กลับออกงามมากจนกว่าเดิม

"เรามารักกันใหม่ดีกว่าที่รัก..." ผู้เคนเนดีคงรำพึงออกมาเช่นนั้น แต่สฤษดิ์จะว่ายังไง โปรดติดตาม "เอ็ม"

อำเภอต้องกลายเป็นฆาตกร

วันที่เขามาจับตัวพ่อไปจากบ้านนั้น อำเภอค่อนข้างเข้าใจอะไรบางอย่างดีขึ้น เขาขมขื่นๆ มองตำรวจที่กำลังกุมตัวพ่อใส่กุญแจมือ ก่อนคุมพ่อให้เดินนำหน้า พรอมทงตงบนยาวจ้องตามหลัง ราวกับพ่อเป็นผู้ร้ายสำคัญ อำเภอเฝ้าตามไปด้วยแวตาดูเฉยเมยขยักที่ใครจะอ่านความรู้สึกของเขาออก

ผิดกับวันที่พ่อถูกลอบยิงเมื่อปีกลาย ตอนนั้นอำเภอรู้สึกสับสน เฝ้าแต่ตามตัวเองอยู่ วนเวียนไปมาด้วยคำไม่กล้า ทำไม... พ่อทำอะไร... ทำไมเขาต้องมาทำกับพ่อ... เขาว่าพ่ออยู่กับพวกนักศึกษา... ทำไมจะขังกับนักศึกษาไม่ได้... นักศึกษาไม่คิดตรงไหน... ทำไมต้องมาทำอย่างกับพ่อ...

บ้านเหมืองลิ คือโลกของอำเภอ ตลอดเวลา ๑๗ ปีที่ผ่านมา เป็นโลกที่มแต่ความสุขร่มเย็น เป็นโลกที่ปราศจากการหวาดระแวงชงกันและกัน เป็นโลกที่พ่อของอำเภอเป็นส่วนหนึ่งของมัน เป็นส่วนที่ดงามตามสมควร ในเมื่อพ่อของอำเภอเป็นต้นกำเนิดของชาติมิตร พ่อไม่กินเหล้า ไม่สูบบุหรี่ ตั้งแต่กำเนิดผู้ใหญ่บ้านถึงลูกบ้านทุกคน รักใคร่นับถือในตัวพ่อ พ่อขยันทำมาหากิน รักลูก ชอบช่วยเหลือเพื่อนบ้าน สิ่งเหล่านี้ เป็นความภาคภูมิใจอยู่ในส่วนตัวของอำเภอด้วย

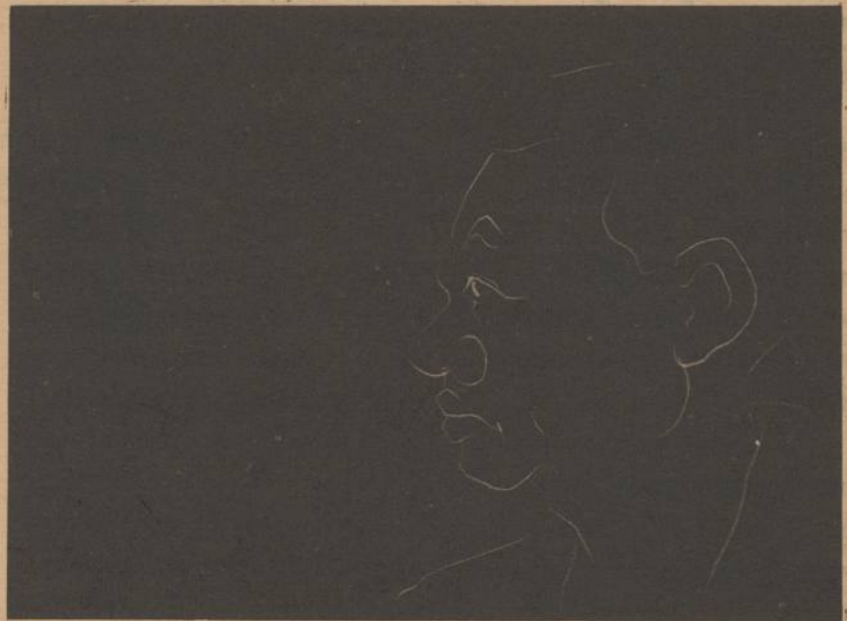
นับแต่คืนที่พ่อถูกยิงเป็นต้นมา โลกใบเก่าของอำเภอถูกทุบทิ้งทำลายไป และนับแต่นั้นมา อำเภอก็เริ่มรู้

สึกว่า โลกที่แวดล้อมตัวเขาอยู่ เป็นโลกที่นับวันจะเบียดเสียดโจมตีส่วนที่เหนียวเหนียวของมันออกมาที่ละส่วนที่ละด้าน จนในที่สุด ในวันที่วันที่ตำรวจมาจับกุมพ่อ พาออกไปจากหมู่บ้าน อำเภอก็รู้สึกว่าเขาจกโจมตีหนักอ้นแท้จริงของมันอย่างหมดเปลือก

ด้วยความเข้าใจเช่นนี้ เขาก็สามารถมองย้อนกลับไป และพอจะรูสาเหตุของสิ่งต่างๆ ว่ามีที่มาแต่อะไร อย่างไร เมื่อเขาก่อยๆ ถัดับทุกสิ่งทุกอย่างตามความเป็นจริง โลกรอบตัวเขาเคยวนมันก็โคจรไปเดิมนั้นแหละ มิได้ถูกทุบทิ้งไปไหน เพียงแต่ว่าเมื่อก่อนเขาไม่รู้จกมันเอง เพียงแต่ว่าสังเวยกรรมมันเพิ่งบังเกิดผลต่อเขา และครอบครัวยของ

เขาโดยตรงเท่านั้นเอง
บ้านเหมืองลิ เป็นหมู่บ้านในอำเภอหนึ่งของจังหวัดนครราชสีมา ผู้คนมีอาชีพทำนาและทำสวน พ่อเป็นช่างตีเหล็กคนเดียวของหมู่บ้าน อันสืบทอดมาจากปู่และปู่ก็สืบทอดมาจากพ่อของปู่ก็ เป็นชนชั้นๆ กันมาซึ่งอำเภอตอบไม่ได้ว่าเริ่มต้นมาแต่สมัยใด

งานของพ่อคือตีเหล็ก เช่นเดียวกับจอบ มีด ผานโล ดาบ และบันแก๊ป หรือลูกของสน ช่างแต่ก่อนนั้นพ่อทำด้วยความกตัญญูไม่เคयरว่ามันผิดกฎหมาย พ่อรู้แต่เพียงว่าคนดี ๆ จำเป็นต้องมบั้นไว้บองกันบ้านและตัวเอง คนเลวพวกหัวไม้เหล็ก พ่อไม่เคยทำให้ แต่ต่อมาภายหลัง เมื่อพ่อรู้ว่ามันเป็นการผิดกฎหมาย และอาจต้องโทษถึงติดคุกตะราง พ่อก็เลิกทำไปอย่างเด็ดขาด ช่างกตัญญูอำเภออายุเพียงสี่ห้าขวบ จนบัดนี้ก็สิบสองปีมาแล้ว คงมีเฉพาะการซ่อมแซมพวกชิ้นส่วนอะไหล่ของบ้นทุกกลวนแต่จัดทะเลบนมาแล้วเป็นส่วนมาก นอกจากคร่าวหน่ง ในบ้นที่แล้วที่หลวงท่านอนุญาตให้เอาบ้น

เถื่อนไปจดทะเบียนได้ จึงมีเพื่อนบ้านเอาเงินมาให้พ่อตกแต่งก่อนไปจดทะเบียน และนำมาว่าจ้างให้เลขหมายให้ เมื่อบจดทะเบียนเรียบร้อยแล้ว ขอรหัสตำรวจจับพ่ออันนกกอ ขอรหัสจับนเถื่อน โดยมันกินแก๊ปเก่าๆ ขนสนิมสามอันกับเครื่องมอดเหล็กของพ่อทองชุดเป็นหลักฐาน

แต่เป็นเพียงเรื่องหาเหตุบังหน้ากันเท่านั้น สาเหตุแท้จริงมันมาจากเรื่องอื่น...

เจ้าแก๊เส็งที่มาจับเหมาทำถนนตามโครงการเงินผัน สมคบกับนายอำเภอ สร้างถนนจากตลาดอำเภอเข้าบ้านเหมืองลิ ในงบประมาณที่สูงเกินจริงถึงห้าหมื่นบาท กำนันได้รับเอี่ยวด้วยหนึ่งหมื่นบาท และผู้เกี่ยวข้องอีกสองสามราย ได้คนละสองพันสามพันบาท พ่อเป็นกรรมการสภาตำบลถนนรุ่งเรืองมาเลาๆ เมื่อพยายามติดต่อสอบถามทางอำเภอก็ได้รับการบ่ายเบี่ยง มีคนแนะนำให้ไปหาภักศึกษาในตัวจังหวัด พ่อก็พยายามติดต่อ จนนักศึกษามาช่วยสืบสวนถึงในหมู่บ้าน เขาเหล่านั้นเอามาเป็นธรรวากับเป็นหมู่บ้านของเขาเอง ชาวบ้านส่วนมาก ยกเว้นพวกพ่อของกำนันผู้ใหญ่บ้าน รักใคร่พวกเขาทุกคน

เขาสอนวิธีร้องเรียนเป็นขั้นตอน พ่อเป็นหัวหน้าชาวบ้านทำหนังสือลงผู้ว่าราชการจังหวัด จนมีการตั้งคณะกรรมการมาสอบสวนระหว่างนั้นเองพ่อก็ถูกยิง แต่ไม่ตาย กระสุนเพียงถากร่างของพ่อไป พ่อต้องแค้นหึก เขาเลือกอยู่นานถึงสี่เดือน

เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้นปรากฏว่าฝ่ายร้องเรียนคือฝ่ายพ่อเป็นฝ่ายถูก กำนันจำยอมต้องตั้งกรรมการควบคุมการสร้างถนนขึ้นใหม่ มีพ่อเป็นหัวหน้า พ่อติดต่อผู้รับเหมา

ใหม่ โดยนักศึกษานในเมืองช่วยติดต่อให้งานสร้างถนนเพิ่งเสร็จไปเมื่อสักสองเดือนที่แล้ว พ่อก็มากลุมจับ

พ่อเคยได้รับคำเตือนให้ระมัดระวังตัวมาตั้งแต่ก่อนถูกยิง ช่วงพักระว่าง กลางคืนพ่อจะจุดตะเกียงไว้มุมหนึ่งของบ้าน แต่ไปนั่งคุยกันอยู่ อึกมมหนึ่ง เวลาเพื่อน ๆ มากลุมด้วย ถ้าพ่อไม่ระวังพ่อก็คงเสร็จไปแล้ว ก็นั่นมันมาลอบยิงเอาขณะที่พอนอนแล้ว พ่อกับแม่และอำเภออีกกับน้อง ๆ ย้ายไปนอนอีกห้อง บนลุมของยิงมาจากใต้ถุน มีพ่อคนเดียวที่โดนลุมปรายสาครมา ลากลำตัวสันต์เข้าเขนหนั่งนืด กอนนั้น เจ้าแก๊เส็งพูดตามตลาดอำเภอเสมอว่าใครที่ขัดผลประโยชน์เขา จะต้องได้รับบทเรียนอย่างสาสม

เขาเป็นผู้มีอิทธิพลในเมือง มีลูกน้องเป็นนักเลงหัวไม้มาก เข้ากับข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ได้ เขาพูดว่าแค่ถนนบ้านนอกไม่กี่กิโลเมตร เขาไม่เดินเดิน แต่เขาจะต้องส่งสอนให้พวกหัวหมอบ้านนอกให้รู้สึก มีเสียงเล่าขานกันว่า เขาฆ่าคนมา และไม่เคยถูกจับกุม ตอนหลังจากพ่อถูกยิง เพื่อนบ้านหลายคนเลิกไปมาหาสู่ ต่างก็กลัวเจ้าแก๊เส็งกันมาก

อำเภอรู้แล้วว่าใครเป็นคนส่งยิงพ่อเขา ใครเป็นคนบันดาลให้มีการจับกุม เมื่อเขานำพ่อออกไปจากหมู่บ้านแล้ว อำเภอเขาห้องพ่อปิดประตูเงียบอยู่คนเดียว แม้คิดว่าเขาคงเสียใจมาก อำเภอหลงกลคบกับของพ่ออยู่ในห้อง ล่องเล็งดูอยู่เป็นนาน เขายังเป็นเพราะพ่อเคยสอน ตลอดจนการช่วยพ่อในงานต่เหล็ก ทำให้เขารสกินเคียดกับทุกคนส่วนของมันกว่าได้ เขาตัดสินใจแล้วว่าเขาจะต้องเป็นฆาตกรเสียแล้ว เขาคิดประสาเด็กกวีรุ่นของเขาว่า คนเลวๆ อย่างเจ้าแก๊เส็ง ไม่น่าจะมีชีวิตอยู่

ก่อกรรมทำเข็ญกับใครต่อใครไป อำเภอปิดปากเงียบ ไม่ยอมพูดเรื่องกับใครแม่แต่แม่ หรือพ่อของเขา ซึ่งเขาเขาไปเยี่ยมที่เรือนจำมาแล้วสองสามครั้ง

พ่อถูกส่งห้องศาลและถูกจำคุก 6 เดือน อำเภอไปเยี่ยมพ่ออาทิตย์ละครึ่ง เขาช่วยแม่ทำงาน ทั้งทำนาปลูกผัก และดูแลน้องเล็กๆ บางครั้งเมื่อมีงานเหลือเล็กๆ น้อยๆ ที่เพื่อนบ้านมาจ้าง อำเภอก็จะทำแทนพ่อด้วยเครื่องมือเก่าๆ บางส่วนของพ่อที่ยังเหลืออยู่ เขาไม่เคยปรึกษากับใครเกี่ยวแก่เคราะห์กรรมในครอบครัวของเขา เพื่อนบ้านชมว่าเขาเป็นคนดี เรียบร้อย สาวๆ หลายคนในหมู่บ้านเริ่มมองเขาอย่างสนใจ อำเภอเป็นคนไม่ค่อยพูด แต่ยิ้มแย้มแจ่มใสกับทุกคน เขาทำให้แม่สบายใจและลดความทุกข์ใจลงได้มาก จนแทบจะไม่เหลืออยู่ นอกจากรอกอขวานที่พ่อจะฟันโทษออกมาอยู่กับครอบครัวอีก

พ่อติดคุกได้ประมาณสามเดือนเศษ เจ้าแก๊เส็งถูกยิงตายในตอนเช้า มีควันหนึ่ง ในสวนที่อยู่ห่างจากตัวเรือนประมาณสามร้อยเมตร ขณะที่กำลังถ่ายทุกข์ ชาวบ้านที่เก็บเบ็ดอยู่แถวนั้น บอกว่าคนร้ายมอมหน้าพายเรือหายไปตามลำคลองที่ทอดผ่านหลังบ้านเจ้าแก๊ แต่กว่าที่เขาจะมาบอก เวลาที่ผ่านไปจนยากที่จะติดตามเสียแล้ว

ไม่มีใครสงสัยหรือแม่แต่เฉลียวใจว่าจะเป็นอย่างไร ตำรวจในอำเภอลงความเห็นว่ามีคนเพราะเจ้าแก๊เส็งมีศัตรูมาก สันนิษฐานว่าเป็นมอับนรบจ้าง โดยอาจเป็นผู้มีอิทธิพลในเมือง ซึ่งไม่ถูกกับเจ้าแก๊เส็งเป็นผู้จ้างวานก็ได้

ศรีศักดิ์ นพรัตน์

ประชาชน
อ่าน
ประชาธิปไตย
เพราะ
ประชาธิปไตย
เป็นของ
ประชาชน
ทุกวันอ่าน

กรม
ประชาธิปไตย

การบวชเป็นการสละเหย้าเรือน ทรัพย์สินสมบัติ ตำแหน่งการงาน ยศฐาบรรดาศักดิ์ ลูกเมีย ออกไปเป็นนักบวช ในพุทธศาสนาก็คือการอุปสมบทเป็นสงฆ์ ปฏิบัติศาสนกิจอยู่ในวัด หรือโคนไม้ในป่าสุดแต่กรณี

จุดประสงค์แห่งการบวชก็เพื่อบำเพ็ญเพียรทางใจให้บรรลุถึงความสุขสูงสุด หลุดพ้นจากสภาพวิสัยธรรมคาสามัญไปสู่ความเป็นนิพพาน

การบรรลุความสุขสูงสุด พุทธศาสนาไม่ได้บังคับว่าจะต้องบวช โกงหน้ ห่มผ้าเหลือง กนธรรมาศรวาสาอาจทำให้บริสุทธิ์หลุดพ้นไปตามลำดับขั้นจนถึงนิพพานได้เหมือนกัน ดังกรณีเหวยหล่าง พระอาจารย์ในพุทธศาสนานิกาย “เซ็น” รูปหนึ่งได้บรรลุธรรมขั้นสูงสุดตั้งแต่เป็นคนค้าข้าว ผ่าฟัน ปฏิบัติพระในวัด พุทธศาสนาเชื่อว่าเมื่อใดยังครองเพศฆราวาส โอกาสที่จะไปสู่จุดมุ่งหมายนั้นเป็นไปได้โดยยากเพราะยังจะต้องข้องเกี่ยวกับชีวิตทางโลกวิสัย หรือสภาพชีวิตธรรมดาอยู่ตลอดเวลา

การบวชเป็นการเตรียมตัวเพื่อตัดขาดสละการดำรงชีวิตแบบโลกๆ เบื้องต้นไปขั้นหนึ่งก่อน จะทำให้เกิดความคล่องตัวในการมุ่งไปสู่ความสุขสูงสุดนั้นได้เร็วขึ้น

ถกกันว่า วยเริ่มต้นของชีวิตนั้น มีจิตใจที่ยังบริสุทธิ์อยู่ แต่เป็นความบริสุทธิ์อย่างซอๆ ไรเดียงสา เมื่อเติบโตขึ้นจะถูกการอบรมบ่มเลี้ยงแบบโลกวิสัยชะช้อมอมเมาให้หมดความเดียงสาบริสุทธิ์ไปทุกที การบวชเข้าไปอยู่ในโลกของนักบวชจะทำให้จิตใจกลับบริสุทธิ์ขึ้นอีกครั้งหนึ่ง เป็นความบริสุทธิ์ผ่องใสมีปัญญา ค้อมปัญญาที่มองเห็นความจริงแท้ของชีวิต หรือมี essence of จตุรัส ๔๒

อยากให้พ่อได้เกาะผ้าเหลือง...

mind

อีกนัยหนึ่งชีวิตจะดำรงอยู่ได้ด้วยปัจจัยพื้นฐาน ก่ออาหาร ท่อยุอาศัย เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรค แต่มนุษย์มีได้หยดเพียงแค่นั้น ยังต้องการความมหนามตาในสังคมอีกด้วย เช่น ต้องการชื่อเสียงเกียรติยศ เพศรส ความร่ำรวย อำนาจที่จะกดขี่ผู้อื่นให้ต่ำต้อยน้อยลงไปและทำให้ตนสูงขึ้น บางครั้งหรือบ่อยครั้งด้วยวิธิตาทราม โสโครกมากมายหลายประการ ความต้องการเหล่านี้ได้มอมเมาสัดกกันมนุษย์ ไม่ให้มิจิตใจสูงส่งผ่องใสได้ ถึงมอมเมาเช่นนั้นเรียกว่า “ตัณหา” หรือในวิชาจิตวิเคราะห์เรียกว่า “ลึบโด” ซึ่งเป็นพลังสั่งให้มนุษย์มีพฤติกรรมไปต่างๆกัน กดขยแย้งซึ่งกันเองจนหมด

ศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ลงไปทุกที

การบวชเป็นการเตรียมตัวเพื่อตัดตัณหาให้หมดไป ชีวิตควรปลอดจากข้อครหาอันชั่วร้ายหมองเสียก่อน ดำเนินชีวิตการเป็นนักบวชซึ่งต้องเข้มงวดกวดขันกันเป็นพิเศษ แม้ความต้องการพื้นฐานก็ลดจำนวนลงจนเหลือน้อยที่สุดเพียงเพ่อมชีวิตอยู่เท่านั้น ทงนเพื่อลดความยิ่งใหญ่ของตัว (ego centric) ให้น้อยลงไปเสร็จแล้วจึงมีขอห้ามหรือ “ศีล” เขากำกับอกชนทนงเพื่อให้ใจเกิดความแน่วแน่มสมาธิ เมื่อมีสมาธิแล้วจึงเกิดปัญญาไตร่ตรองมองเห็นความจริงแท้ของชีวิตได้เป็นประการสุดท้าย

ฉะนั้นผู้ที่บวชจะต้องมีจิตใจ

และร่างกายเข้มแข็งพอควร ในพุทธศาสนา กำหนดไว้ว่าอายุ ๒๐ ปี ซึ่งเป็นวัยที่ผ่านวัยรุ่นมาแล้วจะเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ มีความอดกลั้นพอที่จะต่อสู้กับความเขี้ยววนแบบโลกๆ ได้ อันเป็นการฝึนต่อความเป็นธรรมชาติของมนุษย์ปุถุชน พระจำนวนมากต้องเก็บกดความอยาก (repressed wishes) จนกลายเป็นโรคประสาท ปวดศีรษะ ท้องอืดท้องเฟ้อ นอนไม่หลับ ไข้ไม่จำนวนไม่น้อย พลั้งเก็บกดของพระ บางรูปอาจสลับเปลี่ยนไปในรูปผู้คณิน จนลึกลับหรือญาติโยมกลัวแลน ท้อออกไปในรูปสร้างโบสถ์สร้างวิหารใหญ่โตมโหฬารกมมากเหมือนกัน

จุดประสงค์การบวช ตั้งแต่เดิมโบราณกาลก็เพียงเพื่อหลุดพ้นใฝ่หาความสุขสูงสุดในชีวิตแต่อย่างเดียวเท่านั้น แต่ทุกวันนี้การบวชมีความมุ่งหมายจำแนกแตกต่างไปมากมายหลายอย่าง ทห้วงมรรคผลนพพานนั้นดูจะมันน้อยเต็มที

บวชเพื่อตอบแทนคุณบิดามารดา เป็นคำกล่าวอ้างทั่วไป ทางราชการยังเบียดโอกาสให้ข้าราชการชยลาบวชได้ ๓ เดือนโดยได้รับเงินเดือนเต็ม นับว่าส่งเสริมให้บวชเพื่อการันอยู่ ความเชื่อเรื่องบวชเป็นการตอบแทนคุณบิดามารดาได้นยังฝังอยู่ในความเชื่อของคนไทยอยู่ค่อนข้างหนา

แน่น เพลงลูกทุ่งทุกสมัยก็มีเนื้อหาคล้ายๆ ทำนองน *อยากให้มีแม่ (พ่อ) ได้เกาะคำเหลือง รุ่งเรืองสืบสิริยศ พุทธคุณ . . .* และการตอบแทนบุญคุณก็มีที่จะเน้นไปที่แม่ แม่จะต้องเป็นคนอุ้ม ไตรจักรคนอื่นไม่มีสิทธิ์ แฟนจิตวิทยาฝ่ายฟรอยด์อาจนึกไปถึง “ปมรักแม่” (oedipus complex) ก็ได้ ฉะนั้นใครที่อ้างว่าบวชให้พ่อ ก็ออกจะสงสัยอยู่ อย่างไรก็ตาม บัญญัติว่าการตอบแทนคุณบิดามารดานั้น จะกระทำในรูปอื่นๆ ได้หรือไม่ ทมเหตุผลดีกว่า เช่น ให้การอุปถัมภ์เลี้ยงดู ไม่ทำให้ท่านเดือดเนื้อร้อนใจต่างๆ บางรายทมทนเพื่อการบวชพมเพื่อหยูรหราชจนต้องเป็นหนี้สินล้นนนนงไม่ใช่การตอบแทนหรือเป็น “บุญ” แน่นอน

บวชเพื่อประเพณี มีคนจำนวนมากก็ตอบไม่ถูกเหมือนกันว่าตนบวชเพื่ออะไรกัน แล้วก็พูดตามๆ กันไปว่าบวชเพื่อประเพณี บวชแก้บนหรือสะเดาะเคราะห์ก็หาได้ไม่ยาก

บวชเพื่อจะกลับตนเป็นคนดี คิดว่าด้วยอำนาจแห่งคำเหลืองจะทำให้กลับใจได้ บางคนเวียนเข้าวัดออกจาวัดอยู่หลายเที่ยว โบราณว่า “ชายสามโบสถ์” เป็นคนชอบกลอยู่ กิดงจะเป็นแบบนั้นเอง

บวชเพื่อระงับจิตใจฟุ้งซ่านหรือประสพทำนองหนรอนมาพงเช่น

ส่วนมากก็อยู่ไม่ได้เพราะชีวิตนักบวชทำให้อาการหนักขึ้น

บวชเพื่อจะได้เรียนหนังสือ ส่วนใหญ่พ่อแม่มากจน การมาในรูปของนักบวชทุนค่าใช้จ่ายได้มาก เมื่อเรียนได้ชั้นสูงพอแล้วจึงค่อยสึกมาทำงานทำหหลัง

บวชเพื่อรักษาฟรี การรักษาตัวในโรงพยาบาลของรัฐ พระสงฆ์ได้รับการยกเว้นค่าบริการรักษาทั้งหมด เมื่อทุเลาและหายดีแล้วค่อยสึกไปประกอบอาชีพอย่างเดิม

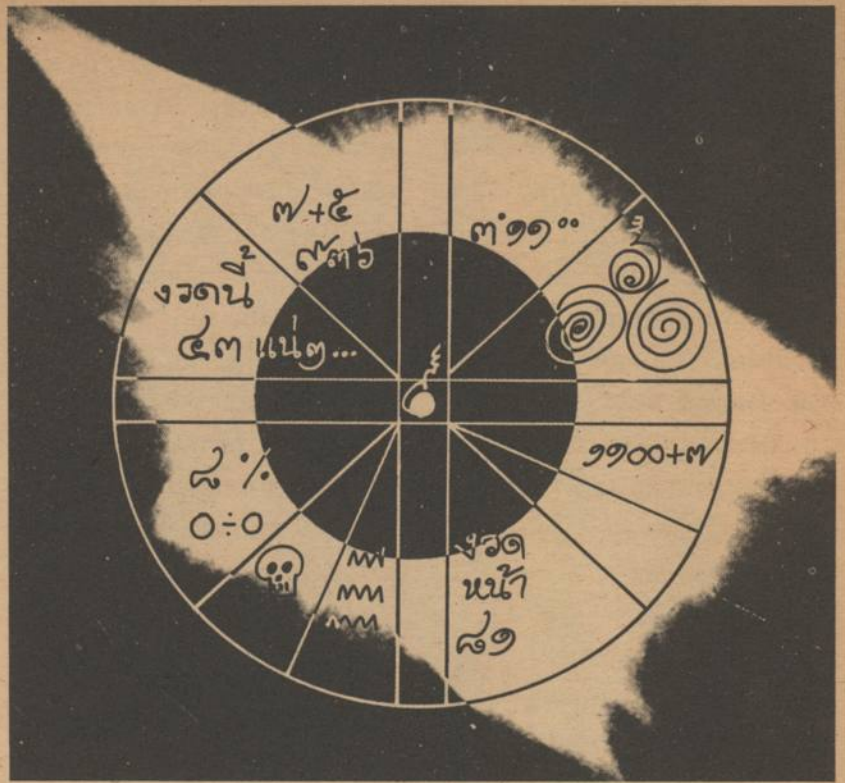
บวชเพื่อหนีความรับผิดชอบชีวิตนลาบวชระมัด *เข้าวัดดีกว่า*

นอกจากการบวชของคนบางคนยังมีจุดประสงค์อีกหลายอย่าง การบวชของเขาคุณประหนึ่งว่าเป็นการลงทุนเป็นเรองของเศรษฐกิจ คิดว่าจะได้บุญมาก จะได้ไปสวรรค์ เหมือนให้เงินขอทานเพื่อหวังจะถูกถือเตอร์ ในชนบทการบวชอาจเป็นการแสดงฐานะความเขื่องทางความร่ำรวย ความดั่ง บวชลูกชายทงที่จะต้องมีการเลี้ยง มีการเฉลิมฉลองเป็นทหุรหราชพมเพื่อ เพื่อเรียกรวงความสนใจจากเพื่อนบ้านว่าตนเองก็แน่มเหมือนกัน การแสวงหาความดั่งโดยเปล่าประโยชน์เช่นนั้น ถ้าใครกล้าเข้าไปแนะนำขแจงชาวบ้านก็จะถูกขู่อหว่านเป็นคอมมิวนิสต์จากเจ้าหน้าที่บ้านเมืองเอาง่ายๆ ใครไม่เชอกลองไปทำดูเถิด

ตั้งคมมือใครยาวสาวได้สาวเอาอย่างบ้านเราทุกวันนี้ ผู้คนจำนวนไม่น้อยพยายามหาทางใช้การบวชเพื่อประโยชน์ส่วนตนในรูปต่างๆ กัน โดยมีทักต้องก้งวลกับเรองบาปบุญคุณโทษใตๆ ทงสน การบวชเพื่อบรรลุธรรมขั้นสูงสุดจึงอยู่ไกลเกินกว่าที่จะพูดถึงกันออกต่อไป

เอวัง . . . ก็มด้วยประการฉะนี้

โหราศาสตร์: ทัพของคนกลัว

“คุณหมอขา แฟนหนูเค้าจะกลับมาคืนดีกับหนูมั๊ยคะ”

“หมอครับ เมื่อไหร่ผมจะมีเนือคู่ชะที่ เค้ารวยมัย เค้าสวยและดีหรือเปล่า”

“ปฏิวัติ... ทำรูปประหารคราวนี้สำเร็จหรือไม่”

คำพูดประโยคเหล่านี้คือคำพูดของบุคคลในระดับต่างๆที่มีเรื่องเดือดเนื้อร้อนใจ หรือมีความอยากรู้อยากทราบความเป็นไปในอนาคตว่าเป็นอย่างไร แต่ไม่มีความมั่นคงหรือแน่ใจในตนเอง ก็มักจะหาที่พึ่งกับหมอดู ซึ่งมีการดูได้หลายอย่าง อาทิ เช่น ดูลักษณะท่าทาง เรียกว่าดูแบบโหงวเฮ้ง หมอดูบางคนก็ดูจากการถอดไพ่ ดูจากเส้นลายมือ แต่ที่มนุษย์นิยมและใกล้กับหลักวิทยาศาสตร์มากที่สุด ก็คือการดูแบบผูกดวง โดยเอาวันเดือนปีเกิดและเวลาตกฟ้าของผู้ดูมาประกอบ การดูแบบนอาศาสตร์หลักของโหราศาสตร์

“ในความเห็นของผมๆ ก็คิดว่า จตุรัส ๕๕

โหราศาสตร์คือความพยายามที่มนุษย์จะพยากรณ์เหตุการณ์ในอนาคตของบุคคลของสภาวะสิ่งแวดล้อม และอื่นๆ โดยอาศัยดวงดาวเป็นหลักโดยเอามาตรฐานจากตำแหน่งของดาวเคราะห์ ดวงจันทร์ และดวงอาทิตย์ แล้วมากำหนดคุณสมบัติของดวงดาวนั่นเอง จะโดยใครก็ไม่ทราบ ซึ่งเรียกกันว่าพวกโหราจารย์”

อาจารย์ระวี ภาวิไล นักวิทยาศาสตร์ชื่อดังของเมืองไทย ให้ความกระจ่างเกี่ยวกับเรื่องโหราศาสตร์กับเรา และอธิบายต่อไปว่าการกำหนดคุณสมบัติของดวงดาวของพวกโหราจารย์อาจจะเกิดจากการทำสถิติดาวคือการใช้จิตเพ่ง ใช้สมาธิ ใช้ญาณและความหยั่งรู้จากการดูดาวบนท้องฟ้ามากมายเพราะคนโบราณมีเวลาและคุ้นกับดวงดาวมาก ชีวิตที่อยู่กับฟ้าอยู่กับดิน ทำให้ทราบความเคลื่อนไหวของดาวบางดวงได้เป็นอย่างดีดเมือแยกดวงดาวที่ตนคุ้นเคยออกมาจาก

ดาวดวงอื่นๆ ซึ่งมีอยู่มากมายบนท้องฟ้า ก็นำมากำหนดคุณสมบัติของมัน อย่างเช่น

ดาวศุกร์ มีแสงนวลเย็นตา ก็กำหนดว่าเป็นดาวที่มีความหมายแสดงถึงความรัก ความสวยงาม ความดี

ดาวเสาร์ ซึ่งอยู่ไกล แลดูเป็นสีเหลืองขดๆ ทุ้มๆ ก็กำหนดไปว่าหมายถึงโรคภัยไข้เจ็บ ความล่าช้า อย่างนี้เป็นต้น

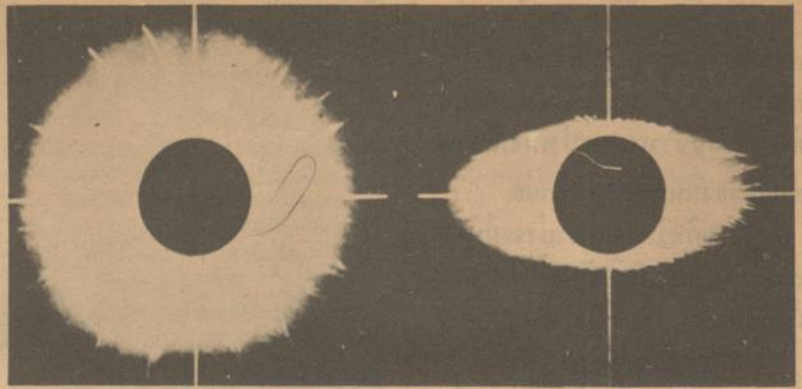
โดยมีจิตวิทยาที่ซับซ้อนมาก คนหนึ่งของโลกชื่อ Carl Jung ชอบค้นคว้าทางเรื่องลึกลับ และวิเคราะห์เกี่ยวกับโหราศาสตร์ ได้ยอมรับว่ามนุษย์มีจิตอยู่ ๓ ชนิดด้วยกันคือ จิตใต้สำนึก จิตสำนึก และจิตไร้สำนึก และการพยากรณ์ ของโหราศาสตร์อาจจะมีแนว โนมัมของจิตใต้สำนึกเป็นตัวกำหนดก็ได้

“คนที่เชื่อและถ่อมหลง ในการดูหมอดู มักจะเป็นคนที่มีภูมิปัญญา

ต่ออนาคต รักตัวกลัวตาย กลัวความเปลี่ยนแปลง ไม่มีความรู้สึกทรมนคงในชีวิต เป็นพวกที่ฝากชีวิตไว้กับคนอื่น ขนกับสงอน ถือเป็นคนที่ทรมนกลัว ก็พยายามหาหนทาง หาหลักประกันในอนาคต ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงสังคมของโลกมนุษย์ โหราศาสตร์ไม่ใช่หลักของวิทยาศาสตร์ แต่ก็แปลกมันก็วิทยาศาสตร์ที่มชอเสียงหลายคนรับจ้างผูกดวง เพื่อให้การดำรงชีพของเขาอยู่ได้ บางประเทศทุ่มเทเงินทอง เวลา และทำทุกอย่างเพื่อวิทยาศาสตร์ แต่ก็ยังมงายกับเรื่องของโหราศาสตร์ บางคนวันธรรมดาไปทำงานเกี่ยวกับด้านวิทยาศาสตร์ แต่พอวันอาทิตย์เข้าโบสถ์ อ้อนวอนพระเจ้าให้ช่วยตัวอย่างไม่มีเหตุผล อย่างมงายซึ่งไม่ใช่ทำตามคำสั่งสอนของพระเยซู”

อาจารย์ระวี ให้ทัศนะเกี่ยวกับเรื่องของคนที่เชื่อหมอดู ซึ่งเราเห็นว่าถึงแม้วิทยาศาสตร์จะก้าวหน้าขึ้นมากเพียงไร ความมงายของคนก็จะยิ่งมากขึ้นเท่านั้น ดังจะเห็นได้จาก

ระวี กาวีโล

หนังสือพิมพ์รายวัน รายสัปดาห์ ทั้งต่างประเทศและในประเทศส่วนใหญ่ จะมีคอลัมน์หมอดูเกือบทุกฉบับ และคนที่เชื่อก็มักปฏิบัติตามคำทำนายของหมอดูโดยเคร่งครัด บางคนถูกทำนายว่ากำลังมีเคราะห์ ถ้าอยากจะทำให้ผ่อนหนักเป็นเบาก็ต้องสะเดาะเคราะห์ เปลี่ยนนก เปลี่ยนปลา หรือบางคนถูกทำนายว่าเส้นชีวิตขาด ก็ต้องไปนิมนต์พระมาทำบุญต่ออายุ เป็นต้น

บางคนยังกวนัน เวลาพูดจาจะส่งเสียงดัง พูดแบบขวานผ่าซาก กิริยาท่าทางที่แสดงออกมาไม่เกรงกลัวใคร ก็จะทำอะไรก็ตามใจชอบ สืบตามดูปรากฏว่าได้ไปผูกดวงมา หมอดูบอกว่า ชาตินี้ไม่มีตายโหง มีความเชื่อต่อตามคำทำนาย เลยคิดถึงตัวเองว่าจะทำอย่างไรก็ถึงจะไม่มีใครฆ่าได้ อย่างดีก็แค่ถูกกระแทบช้ำในเท่านั้นเอง

อาจารย์ระวี กาวีโล ให้ความเห็นว่าวิชาโหราศาสตร์ไม่ใช่เหตุผลของวิทยาศาสตร์ และก็ไม่สามารถวิจารณ์ความถูกต้องได้ เพราะมีปรากฏการณ์ในอดีตที่ไม่ใช่เหตุผลธรรมดาเกิดขึ้นมาแล้ว ถึงอย่างไรก็ไม่ลุ่มหลงมงายกับสิ่งเหล่านั้น

ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องโหราศาสตร์ มันอยู่ที่ว่า ชีวิตของมนุษย์สมควรที่จะเกี่ยวข้องกับโหราศาสตร์หรือไม่ โหราศาสตร์มีคุณค่ามีประโยชน์หรือให้โทษต่อชีวิตมนุษย์เพียงใด

พระพุทธเจ้าท่านสอนไม่ให้เรา

กังวลต่ออดีต เพราะเป็นสิ่งที่ผ่านไป แล้ว เรื่องอนาคต ก็เป็นสิ่งที่ยังไม่ถึง ปัจจุบันเท่านั้นที่ท่านให้มนุษย์นึกถึง ให้มีความพากเพียรแสวงหาธรรมะ ทำมาหากินด้วยความซื่อสัตย์

ท้ายสุดนออยากจะยกพระธรรมเทศนาของพระพุทธเจ้ามาเป็นข้อเตือนสติในบทสวดมนต์ เขมาสรณที่ปกกถา ซึ่งแปลแล้วจะมีความหมายว่า

“มนุษย์เป็นอันมาก เมื่อเกิดมีภัยคุกคามแล้ว ก็ถือเอาภูเขาบ้าง ฟ้าไม้บ้าง อารามและรูกษเจดีย์บ้าง เป็นสรณะ

นั่นมิใช่สรณะอันเกษมเลย นั้นมิใช่สรณะอันสูงสุด เขาอาศัยสรณะนั้นแล้ว ย่อมไม่พ้นจากทุกข์ทั้งปวงได้

ส่วนผู้ใดถือเอา พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์เป็นสรณะแล้ว เห็นอริยสัจจคือ ความจริงอันประเสริฐด้วยปัญญาอันชอบ

คือเห็นทุกข์ เหตุให้เกิดทุกข์ ความก้าวล่วงทุกข์เสียได้ และหนทางมีองค์แปดอันประเสริฐ เครื่องถึงความระงับทุกข์ นั้นแหละเป็นสรณะอันเกษม นั้นเป็นสรณะอันสูงสุด เขาอาศัยสรณะนั้นแล้ว ย่อมพ้นจากทุกข์ทั้งปวงได้”

สาธุ...

“ใหญ่ วิชชโย”

psychology today

วันหนึ่ง "กิติกร" เจ้าของคอลัมน์จิตวิทยา ผู้เสพติดพรอยด์เป็นอันมาก กล่าวกับชนขณะทีโตะข่าวจอร์สกำลังยุ่งกับข่าวเนรู รูปหนึ่งเคินลงจากเครื่องบินอย่างสง่าผ่าเผย

"คุณคิดว่า บ้านเราน่าจะมีนิตยสารง่าย ๆ เกี่ยวกับจิตวิทยาบ้างไหม" เราก็ตอบว่า "ฮือ! น่าจะมี"

"คุณว่าควรจะทำแบบไหนดี" ตอนนั้นดูเหมือนไม่มีใครสนใจจะตอบมากนัก เสียงโทรทัศน์ดังแว่วเข้ามาข้างสำนักงานว่า เนรูกลายเป็นพระไปเสียแล้ว แต่ท่ามกลางนาทิลูกทะเลก เสียงหวาน ๆ เสียงหนึ่งก็ดังตอบ "กิติกร" ขุนว่า "น่าจะทำแบบ *ไซโคโลยี ทูเดย์*"

บัดนี้ เรารู้แล้วว่าเนรูกลายเป็นพระในช่วงเวลา ๓ ชั่วโมงเป็นใครมาจากไหน แต่กับเจ้า *ไซโคโลยี ทูเดย์* ที่เย็บสอดแทรกจนมาครั้งนั้นเล่า ก็อะไรกัน

ไซโคโลยี ทูเดย์ คือชื่อของนิตยสารรายเดือนของฝรั่งเศสเล่มหนึ่งที่มีแนวลงเรื่องแบบคอลัมน์ "จิตวิ

Yūnosuke Nagai: The U.S. is Disintegrating
Claude Lévi-Strauss: Structuralism vs. Disordered Humanism
Jacques Lacan and Libido as Language by Anthony Wilden
There's No Unisex in the Nursery
THE FEEL WHEEL, a Game
How Muscles Move with the 7 Passions
THE MANY MASKS OF THE HEALTHY MAN
SEE "THE MASKS WE WEAR" PT SPECIAL ON ABC MAY 8

ไซโคโลยี ทูเดย์ : คำตอบที่บุกทะลวงจิตใจอย่างเป็นวิทยาศาสตร์

ยา" ของจอร์ส หากแต่ว่าหนักแน่นกว่าเพราะสัมผัสความจริงทางจิตใจอย่างเป็นวิทยาศาสตร์ตลอดทั้งเล่ม อีกทั้งยังทำได้ถึงคนสามัญทั่วไปที่ไม่ใช่ นักจิตวิทยา จำหน่ายขายดีอยู่ในวงการนิตยสารรายเดือนของสหรัฐ ฯ ที่แพร่หลายไม่แพ้เล่มอื่น ๆ เช่น Atlantic และ Harpers แม้จะเป็นนิตยสารที่เล่นเฉพาะจิตวิทยา แต่ก็ เป็นจิตวิทยาของสามัญชนที่เขาลงตลาดคนอ่าน ในสหรัฐ ฯ ซึ่งก็ค่อย ๆ เพิ่มจำหน่ายที่ละน้อย หากแต่ว่ามัน จอร์ส ๔๖

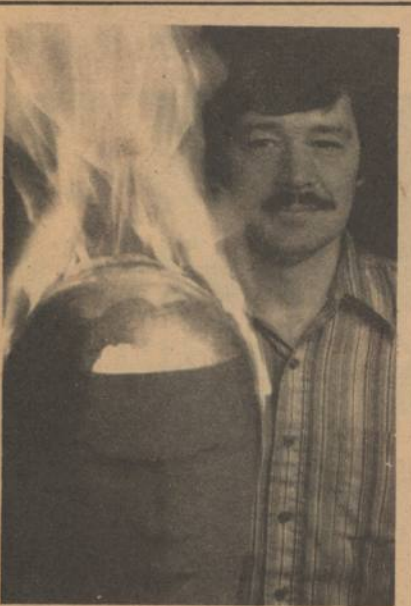
คง โดยพิมพ์ครั้งแรกปี ๑๙๖๑ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ ฉบับ และได้เพิ่มขึ้นเป็น ๕๐๐,๐๐๐ ฉบับ เมื่อปี ๑๙๖๑ ต่อมาในปี ๑๙๖๕ ได้เพิ่มขึ้นอีกเป็นสองเท่าของจำนวนพิมพ์ครั้งแรก ก็คือผู้อ่านมากกว่าล้านคนทั้งในตลาดสหรัฐ ฯ และตลาดต่างประเทศ อีกทั้งรายได้จากการโฆษณาที่เพิ่มขึ้นจนทำให้ *ไซโคโลยี ทูเดย์* นิตยสารเล็กๆเกี่ยวกับจิตโจมนุษย์เล่มนี้สามารถอยู่ได้ด้วยตัวเอง ในขณะที่นิตยสารยักษ์ใหญ่อย่าง LIFF และ

LOOK ซึ่งมีชอุมานานต้องค้นรนต์อสู้อย่างหนักเพื่อความอยู่รอด และสุดท้ายก็ม้วนเสือกกลับบ้านเพราะสุคาใช้จ่ายและภาวะเงินเฟ้อในตลาดหนึ่งสื่อประเภทเดียวกันไม่ไหว ตรงกันข้าม *ไซโคโลยี ทูเดย์* แม้จะไม่มีรูปโป๊ลงล่อนอ่านแบบ *เพลย์บอย* หรือ *เพนเฮลล์* แต่สาระสำคัญของ *ไซโคโลยี ทูเดย์* ก็สามารถทำให้คนอ่านรู้สึกทั้งได้ไม่น้อย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องทำนอง "นิสัยใจคอของประธานาธิบดีสหรัฐ ฯ" หรือ "พฤติกรรมทางเพศของแมวน้ำ"

ความสำเร็จของ *ไซโคโลยี ทุเคย์* คงจะเป็นเพราะ ที. ขอร์ช แฮร์ริส บรรณาธิการบริหารฉบับปัจจุบัน และกองบรรณาธิการประกอบด้วย เดวิด แม็กซ์, เอลิซาเบธ ฮอลด์ และทอม กุลด์ ซึ่งเบ็นหัวเรียวหัวแรงสำคัญที่คอยนั่งคิด ว่าคนอ่านคงสนใจเรื่องส่วนตัวต่างๆ และพฤติกรรมแปลกๆ ของนักรบเมืองมากกว่าเรื่องเมานา แต่ก็ต้องคิดหนักต่อไปว่า สมาชิก *ไซโคโลยี ทุเคย์* คงมีไม่น้อยเหมือนกันที่อยากรู้อะไรเรื่องเพศของเมานาเท่ากับเรื่องเพศของประธานาธิบดี

ที. ขอร์ช แฮร์ริส บรรณาธิการฉบับปัจจุบันของนิตยสารเคยกล่าวว่า "กองบรรณาธิการไม่ได้ทำให้นิตยสารเป็นนิตยสารขึ้นมา ผู้อ่านต่างหากที่ทำ..."

ได้อินแล้ว ก็ให้หนักถึงพวกบรรณาธิการทั้งหลายที่ยอมเป็นโรคกระเพาะ

ทอม กุลด์

ที. ขอร์ช แฮร์ริส

เพื่อจะแข่งกันแข่งกันอ่าน เพราะคิดว่า "ผู้อ่านต่างหากที่สร้างหนังสือ" การอุปถัมภ์ของ *ไซโคโลยี ทุเคย์* มิใช่เรื่องบังเอิญ ทุกสิ่งที่เป็นความสำเร็จในปัจจุบันของนิตยสารเล่มนี้มีอดีตย้อนหลังไปถึงปี ๑๙๖๖ ซึ่งคนหนุ่มอายุ ๒๕ ประเภท "เลือดคไฟแรง" คนหนึ่งชื่อ นิกอลาส ชาร์น เพิ่งได้ปริญญาเอกทางจิตวิทยาจากมหาวิทยาลัยชิคาโก และเดินทางมาแคลิฟอร์เนียตอนใต้ พร้อมกับความคิดอยากจะทำนิตยสารสักฉบับที่จะนำ "จิตวิทยาออกไปสู่ประชาชน" ชาร์นมีความเห็นว่าวิชาจิตวิทยาที่สอนกันในวิทยาลัยนั้น มีแนวใหม่ๆ "อย่างที่เป็นวิทยาศาสตร์" อยู่มากมายที่อาจจะส่งผลกระทบต่อคนเล็กๆ น้อยๆ ไปถึงชีวิตผู้คนนับล้านคน เพียงแต่ขอให้คนมาแปลความหมายให้เข้าใจ และให้มีชีวิตชีวาท่านั้น

และเพื่อจะพิสูจน์ว่าวิชาจิตวิทยานั้นมิได้เป็นเรื่องของโลกทางวิชาการที่เต็มไปด้วยการใช้ศัพท์แสงแปลกๆ เขียนรายงานวิจัยแปลกๆ โดยใช้ถ้อยคำที่ชวนให้สนุกสนานอย่างเดวิดเท่านั้น

หากแต่จิตวิทยาสามารถใช้เป็นกุญแจไขเข้าสู่ความลับของมนุษย์ได้อย่างง่ายๆ โดยยกตัวอย่างที่เป็นรูปธรรม หรืออาศัยภาพประกอบที่จัดตามแบบสมัยนิยมมาดึงดูดผู้อ่านทั้งทางตาและใจ

ความคิดของชาร์น ได้กลายมาเป็นลักษณะพิเศษของ *ไซโคโลยี ทุเคย์* แต่ต้นตราบมาจากทว่าวันนั้น โดยเขาเริ่มรวบรวมเงินจากมิตรสหายได้ประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ เหรียญ และออกหนังสือเล่มแรกเมื่อเดือนพฤษภาคมปี ๑๙๖๗ การตีพิมพ์เล่มแรกของ *ไซโคโลยี ทุเคย์* ชี้ให้เห็นว่านิตยสารเล่มนี้ทำทาบความสนใจของผู้อ่านมาก เนื่องจากสามารถสร้างให้เกิด "เครื่องหมายการค้า" ทางตาผิดไปจากนิตยสารอื่นๆ โดยสิ้นเชิง ครั้งแรก พวกนักจิตวิทยาอาชีพบางคนตำหนินิตยสารเล่มนี้ หว่าเอาศิลป์แบบการ์ตูนหรือศิลป์โฆษณามาใช้กับวิชาการ จนทำให้วิชาจิตวิทยากลายเป็นเรื่องไม่จริงจัง แต่ตรงกันข้าม ผู้อ่านทั่วไปกลับชอบเพราะบอกว่าอ่านแล้วสนุกดี มีรูปสวยๆ ให้ดู แต่ก็ไม่ใช่สาระทางจิตวิทยา

จอห์น ปอปปี้ บรรณาธิการบริหารของ Saturday Reviews ซึ่งเคยเป็นหนึ่งในกองบรรณาธิการนิตยสาร LOOK ได้กล่าวถึงความสำคัญของ *ไซโคโลยี ทุเคย์* ไว้ว่า "...เขาว่าเป็นเพราะจับเส้นคนอเมริกันได้ถูก เพราะในระหว่างทศวรรษเริ่มต้น ค.ศ. ๑๙๖๐ นั้น เป็นทศวรรษที่เต็มไปด้วยความวุ่นวายทางสังคมและความไม่สงบในวงการนักศึกษา คนอเมริกันได้พากันประเมินผลขบวน

การเพื่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน และการโต้เถียงเรื่องเวียดนาม ซึ่งปรากฏว่ามีอยู่มากทีเดียวที่เริ่มเชื่อว่า ตนจะหวังเปลี่ยนแปลง โลกเสียใหม่ ให้เป็นผล ได้ก็ต่อเมื่อเปลี่ยนแปลง ตัวเองไปพร้อมกัน สำหรับคนอเมริกันจำนวน ไม่น้อย มีเรื่องที่ตระหนักกันดีก็คือเกิดความไม่แน่ใจจน ว่า แต่ก่อนพวกเขาเป็นคนแบบไหน และต่อไปจะต้องการเป็นอย่างไร...”

ใครที่เคาะชื่อ **ไซโคโลยี ทูเดย์** มาจากร้านหนังสือเกาสานามหลวง หรือตามร้านขายหนังสือต่างประเทศ ทั่วไป คงจะเห็นว่านิตยสารฉบับนี้ นอกจากจะลงเรื่องง่ายๆ สนุกต่อการ เข้าใจแล้ว ส่วนที่เหลือของนิตยสาร ก็ยังเน้นทางด้านการวิจัย แต่ **ไซโคโลยี ทูเดย์** ทำแปลกไปจากนิตยสาร อื่นๆ กล่าวคือ ไม่ได้อธิบายให้อ่านเชอ

ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพราะผู้เชี่ยวชาญคนใดคนหนึ่งว่าไว้เช่นนั้น แต่ ตรงกับข้าม **ไซโคโลยี ทูเดย์** จะขอให้ผู้เชี่ยวชาญคนนั้นเอาพยานหลักฐานมาแสดงเพื่อความเข้าใจอันดีต่อ ผู้อ่าน

“เรื่องของเราที่ทำงานองสัมพันธ์ ความจริงนั้นแหละครับ...” กิติกร เจ้าของคอลัมน์ จิตวิทยา กล่าวกับเจ้า ของคอลัมน์ หนังสือ

“เป็นยังไง”
“พวกคุณทำงานอยู่ด้วยกันกันมา จะรู้ंना ความจริงนั้นมันมีอยู่ทั่วไป แต่เราจะทำความจริงให้สมบูรณ์ได้ แค่ไหน ก็เห็นจะต้องลงมือสัมพันธ์ กันก่อน”

“แหม ยังกะโฆษณา จตุรัส... เออ... คุณก็มาน้อย พอจะบอก ได้หรือยังว่า ฟรอยด์เขาวิเคราะห์จิต

พวกเรายังไง”
“โอ๊ย... ไม่ได้หรอกครับ เรา ไม่มีทางจะแยกเรื่องต่างๆที่เราออกไป จากเรื่องที่ว่า เรารู้เรื่องนั้นๆมา ได้อย่างไร”

“ไม่รู้เรื่อง พุดให้ง่ายๆหน่อย สิละ” เสียงแจ้วๆถามขึ้น

“เออ... ตามหลักจิตวิทยาเขา ว่า ถ้าเป็นพวกเดียวกันแล้วเขาห้าม วิเคราะห์กันครับ...”

เจ้าของคอลัมน์จิตวิทยา กล่าวจบ ก็รีบอำลาจากไป พร้อมกับรำพึงว่า อยากจะทำหนังสืออย่าง **ไซโคโลยี ทูเดย์** ออกมาขายแข่งกับ จตุรัส ดูบ้าง

“คุณต้องไม่เป็นล้าน มีแสนสอง แสนไม่พอหรอก...” เสียงใครก็ไม่รู้ พุดมาจากไหนก็ไม่รู้ แต่เล่น เอาหัวเราะกันกรนเครง

ศรีแสนดาว

วางตลาดแล้ว

โครงการหนังสือเล่ม
อันดับ ๑๑
กองบรรณาธิการ
พิมพ์ศาสตร์ปริทัศน์

การต่อสู้ ของชาวนาไทย

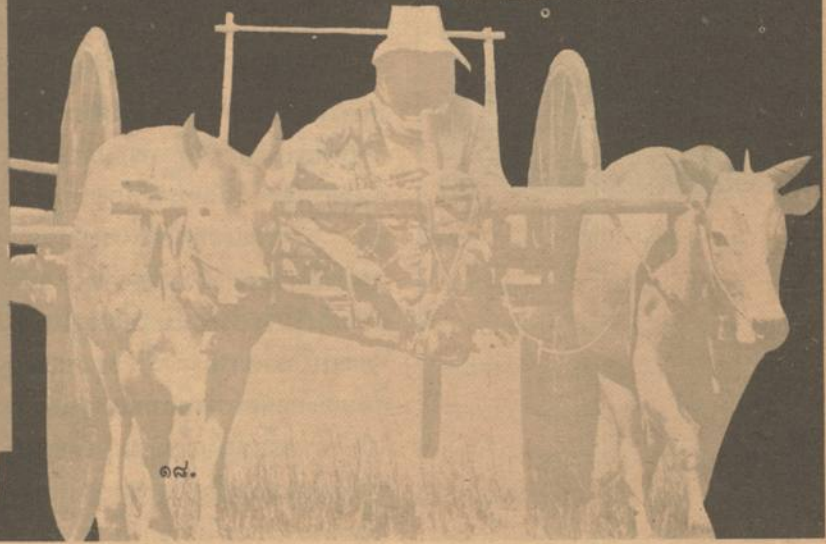
เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม

เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม

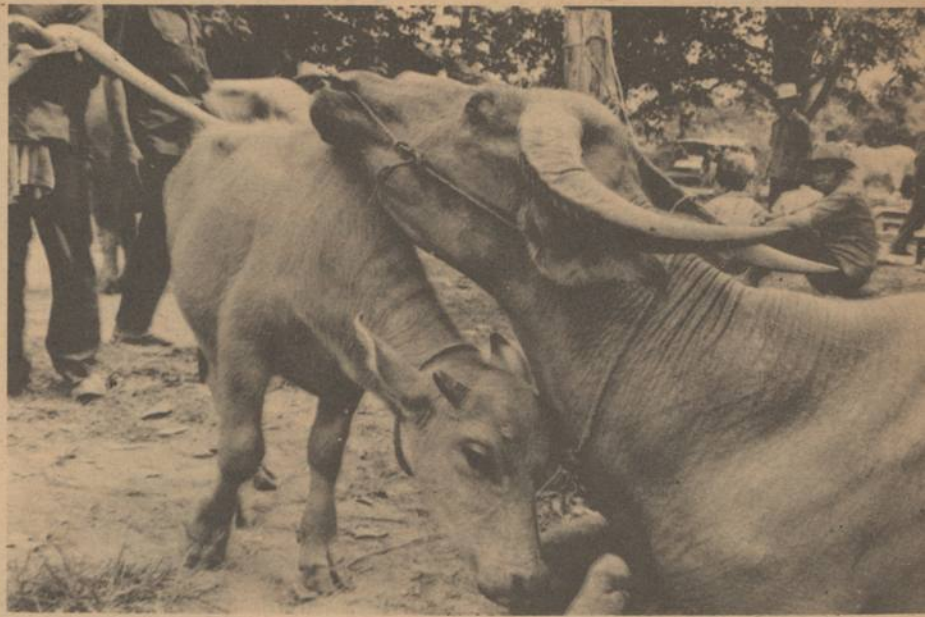
ปัจจุบันอายุ ๑๙ ปี เป็นอาจารย์ประจำคณะเศรษฐ ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เรียบจบจากคณะพาณิชย์ศาสตร์ และการบัญชี ธรรม ศาสตร์ เมื่อปี ๖๖ ได้ปริญญาโทจากฟิลิปปินส์ในปี ๖๖ และจากอิลลินอยส์ตะวันออก ปี ๖๘ เคยเป็นกรรมการสมาคม ชุมชนวิไลแห่งประเทศไทย, คณบดีประเทศไทยประชาคมภาช อารกรเอเชีย เริ่มมีผลงานเขียนบทความครั้งแรกในวารสาร ธรรมศาสตร์ เดือนกรกฎาคม ๖๖ สนใจศึกษาปัญหาเสรษฐกิจ ไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการปฏิรูปที่ดิน

๑๑.

ตลาดวัว

ในขณะที่กรุงเทพฯ มีตลาดนัดสนามหลวงไว้ให้เลือกซื้อของระดับชาวบ้านราคาถูกๆ ทางเหนือนม “ภาคงัว” หรือตลาดวัว เป็นตลาดนัดสำหรับชาวบ้านเหมือนกัน

ใครที่ไปเที่ยวตลาดนัดสนามหลวงแล้วคงจะเห็นสภาพการค้าเนินชีวิตของชาวเมืองกรุงโดยทั่วๆ ไปได้อย่างแจ่มชัด ตลาดส่วนหนึ่งสำหรับคนมีเงินที่หวงกระหายความงามตามธรรมชาติ เต็มไปด้วยต้นไม้ดอกไม้ราคาแพงๆ บางทีมันแพงยิ่งกว่าค่าตัวของคนเสียอีก บางส่วนของตลาดสำหรับคนยากจนที่จำเป็นต้องกินต้องใช้ด้วยความเฉยใจ สิ้นค่านนี้โดยมากวางแบกะดินเรียวยาวไปละลานตา

ตลาดวัวของทางภาคเหนือเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่ถ้าพูดมียุอยู่หลายแห่ง แต่ละแห่งมีเพียงสัปดาห์ละครั้ง เช่น วันอาทิตย์ที่บ้านเวียงหนองร่อง อ. บ้านโฮ้ง ถ้าพูดขงคนเชียงใหม่เรียกตลาดนัดว่าตลาด ทิวตามชอบหมู่บ้านที่มเขตติดต่อกับจ. ลำพูน ตลาดนี้อยู่ห่างจากตัวเมืองเชียงใหม่ประมาณ ๖๐ กิโลเมตรไป

ตามถนนสายเชียงใหม่-ฮอด แล้วเลี้ยวซ้ายตอนก่อนจะไปถึง อ. จอมทองเล็กน้อย

วันเสาร์มีที่บานทุ่งฟ้าบด อ. สันป่าตอง เชียงใหม่ ระยะทางประมาณ ๒๕ กิโลเมตร จากตัวเมืองเชียงใหม่ตามถนนสายเชียงใหม่-ฮอด เช่นเดียวกัน ตลาดนี้จะอยู่ติดถนนทางด้านขวามือ

พหลุสมีที่บานสบเตชะ อ. จอมทอง ประมาณ ๗๐ กิโลเมตร จากตัวเมือง อยู่ติดถนนด้านซ้ายมือ และอังการมีที่บานหารแก้ว อ. หางดง เชียงใหม่ ตลาดนี้อยู่ติดถนนด้านซ้ายมือ ประมาณ ๒๐ กิโลเมตรจากตัวเมือง

แต่ตลาดที่สมบูรณ์น่าเที่ยวที่สุดอยู่ที่บ้านเวียงหนองร่อง และบ้านทุ่งฟ้าบด ตามลำดับ

ถ้าหากพักในเมืองเชียงใหม่แล้วอยากจะเที่ยวตลาดบ้านเวียงให้ครบเครื่องเห็นจะต้องคืนกันตั้งแต่ตี ๒ เพราะตลาดนี้จะเริ่มซื้อขายกันตั้งแต่ตี ๓ เศษๆ ไปจนถึงก่อนเที่ยงวันเล็กน้อย

สินค้าที่ขายกันตั้งแต่หัวรุ่ง โดยมากเป็นจำพวกพืชผักผลไม้ต่างๆ ซอขายผลัดเปลี่ยนมือกันอยู่เรื่อยๆ พอฟ้าสว่าง สินค้าบางอย่างจะผ่านมือคนกลางไม่รักบัวต่อกับบัว กว่าจะถึงมือผู้บริโภค คนกลางบางคนจะตั้งแผงขายในตลาดนั้นเลย บางคนจะเก็บกวาดไว้ขายในตลาดอื่นต่อไป

ตอนเช้ามีคน นอกจากจะสนทนากันกับการปะทะคารมระหว่างฝ่ายจะซอกับฝ่ายที่นำมาขายแล้ว ยังจะได้เห็นความงดงามของแสงเทียนแสงตะเกียง ระเบียบระดับสลบกับแสงไฟฉายวูบวบอยู่ทั่วบริเวณ บางคราวมีรถยนต์แล่นมาข้างๆ ตลาดส่องไฟให้เห็นฉากข้างหลังตัดกับเงาดำตะคุ่มๆ ของแม่ค้า น่าชมยิ่งกว่าภาพเขียนหรือภาพถ่ายใดๆ

ส่วนตลาดที่ทุ่งฟ้าบดคนไปเที่ยวมีสิทธิ์เดินสายหน่อย ไปถึงสัก ๕-๑๐ นาทีก็กำลังพอดี อย่าไปก่อนหรือหลังเที่ยงเป็นใช้ได้ ตลาดนนี้เกือบจะไม่มสินค้าสดขายเลย และแน่นอนที่สุด ไม่มีอะไรเหมือนภาคเข้มา็ดของตลาดบ้านเวียง

ส่วนอื่นๆ ของทั้ง ๒ ตลาดคน
คล้ายๆกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเส็ง
ระเบ็งเซ็งแซ่ของเครื่องขยายเส็ง
ทรานซิสเตอร์ขนาดต่างๆ บ้างโมฆ
ณาษา บ้างโมฆณาฬ่า บ้างโมฆณา
ชายของกระจุกกระจิก บ้างเปิดเพลง
ลูกทุ่งลูกกรุงดั่งระงมไปทั่ว ตอน
นั้นถ้าหนวกหูหนักก็เลยไปทางด้านชาย
วัวขายควายและขายจักรยานใช้แล้ว
เพราะด้านนี้ไม่มีใครอตรีใช้ไมโคร
โฟนกันแต่อย่างใด

หรือก่อนจะควัดควาย ถ่วงเว
ลาไว้ให้สายๆหนอยกดี ส่วนมาก
สินค้าเหล่านี้จะมาถึงตลาดสาย บริเวณ
เราจะได้เห็นวัวควายทุกเพศทุก
วัยในอิริยาบถต่างๆ กันหลายร้อยตัว
นอกจากนี้ สหน้าของคนซื้อ คนขาย
รวมทั้งนายทุนนายหน้าทั้งหลาย เป็น
ที่น่าดูยิ่งนัก โดยมากคนขายมักจะ
เป็นฝ่ายที่ทำหน้าแหย่ๆ แตกต่างจาก
บรรดาคนขายของอื่นๆ ในตลาดเดียวกัน

น่าจะตระเวนดูบรรดาสรรพสินค้า
นานาชนิดอันเป็นของใช้ในชีวิต
ประจำวันของชาวบ้านด้วย หรือจะ
หามุมร่มๆ หนึ่งของๆ ศึกษาหลักการ
โฆษณาประชาสัมพันธ์จากมออาชีพ
เหล่านั้นได้

สำหรับนักเล่นของเก่าทั้งหลาย

ถ้างเก็จว่าเครื่องมือเครื่องใช้ของ
ชาวบ้านที่นำมาวางขายนั้นมันใหม่
เกินไป จะซ้อเอาไปแลกกับของเก่า
ของชาวบ้านจริงๆ เป็นการกุศลไป
ในตัวก็ดี

วัวควายที่ถักนำมาขายเต็มตลาด
นั้น ส่วนหนึ่งมาจากประเทศพม่า
ด้านแม่สามแลบ อ.แม่สะเรียง จ.แม่
ฮ่องสอน ส่วนหนึ่งเป็นของชาวบ้าน
ทั่วๆ ไปที่นำมาขายเป็นครั้งคราว
และอีกส่วนหนึ่งเป็นของพวกพ่อค้า
นายหนา ซึ่งพวกหลังนี้ บางครั้งก็ตั้ง
ใจนำมาขาย บางครั้งก็นำมาแสดง
เพื่อให้เห็นว่าม้วัวควายอยู่มากมาย
ในตลาด ใครอยากจะขายให้ได้ใน
วันนี้ ก็ควรต้องยินยอมขายในราคา
พิเศษสุดยอด

ครึ่งหนึ่งนานมาแล้ว ทั้งวัวและ
ควายเป็นสัตว์เลี้ยงในระดับสูงของ
ชาวบ้าน ด้วยความเอาอกเอาใจเสมอ
เพื่อนคู่ทุกข์คู่ยาก วัวและควายมีวัน
หยุดในวันพระ และในวันธรรมดา
ถ้าไม่จำเป็นจะใช้งานวัวควายเฉพาะ
ช่วงเช้าและช่วงบ่ายที่แดดไม่ร้อน
เท่านั้น หลังจากใช้งานในฤดูการทำ
นาแล้ว ชาวเหนือยังมีพิธีบูชาวิญญาณ
ของขอมมาลาโทษที่ได้ล่วงลากาเกินอีก
ด้วย

เดี๋ยวนี้ไม่ค่อยมีใครอยากเลี้ยง

วัวเลี้ยงควายกันแล้ว เพราะราคา
แพงถึง ๔-๕ พันบาท และเป็นภาระ
ยุ่งยากในการเลี้ยงดู โดยเฉพาะอย่าง
ยิ่งการป้องกันขโมย นอกจากคนที่ใช้
วัวใช้ควายก็จำกัดไปทุกที จะใช้เพิ่ม
เกวียนหรือ ก็สัว้างจ้งเกวียนญี่ปุ่น
เกวียนฝรั่งบดะไมก็ครั้งเอาไม่ได้ จะ
ใช้ไถนาหรือ ก็ม้วัวเหล็กตัวเล็กตัว
ใหญ่คอยรับจ้างไถให้ในเวลาอันรวดเร็ว
ราคาอ้างวอดก็ถูกกว่าเลี้ยงวัว
เลี้ยงควายไว้ทรงบแล้วเอามาใช้เป็น
ไถนๆ

บางคนที่ยังอยากจะได้ควายใช้
งาน ก็มักจะใช้วิธีซ้อไปใช้ พอ
เสร็จแล้วก็กลับมาขายคืนโดยยอม
ขาดทุนนิดๆ หน่อยๆ พอได้พอขาย
ได้กำไรไปก็มี เรื่องอะไรจะซ้อมา
เลี้ยงให้หนักแรงเปล่า

พ่อค้านายทุนใหญ่ๆ ที่ซ้อวัว
ควายรวบรวมไว้ก็ไม่หวังจะเอาไว้
เลี้ยงเหมือนกัน ขายเป็นๆ ไม่ออก
ก็ขายเป็นเนื้อสดเนื้อเปื่อยเนื้อเค็มไป
ตามเรื่อง

แต่เครื่องมือกลขนาดเล็กของญ
ปุ่นที่ใช้แทนวัวแทนควายได้ กำลัง
ขยายเป็นเทนาเทท่า เฉพาะอย่างยิ่ง
โดยการผ่อนชำระในระบบพิเศษกว่า
การเช่าซ้อสินค้าอื่น ๆ

ถ้าหากยังให้คำตอบกับตัวเอง
ไม่ถูกว่าอยากจะเห็นอะไรที่เซ็งใหม่
เพราะอยากจะดูความงามของสาว
ชาวเหนือหรือ ก็ม้วัวเหนือให้ดูอยู่
แล้วทุกหนทุกแห่งในประเทศไทย
แม้กระทั่งเขตเบตงหรือป่าดั่งเบซาร์ก็
พอจะหาสาวเหนือมาเซชมได้ ไม่อยาก
หากจะดูอะไรต่างๆ ตามรายการทัวร์
มาตรฐานทั่วๆ ไป ก็พอจะหาตัวเอง
ได้โดยไม่ต้องถ่อร่างไปถึงเซ็งใหม่
ถ้าเป็นเช่นนั้น ถึงเซ็งใหม่อีกที ลอง
แวะดูตลาดวัวสักหน่อยเป็นไร ก่อน
ที่วัวควายจะสูญพันธุ์

เอส. อาร์. เอส.

ผู้เป็นแม่ นั่งเฝ้าดูความเก่งกาจของ
ลูกสาวคนสุดท้องด้วยรอยยิ้มบน ใบ
หน้า

เจียบ ซ่อนร่างไว้ภายใต้เครื่อง
แบบนั้สัจพาฯ เพื่อให้เป็นไปตาม
บทของเนื้อเรื่อง ที่ต้องรับบทเป็น
นั้สดีสาวจากบญชจพาฯ ผู้ไม่ประสา
กับชีวิตนอกกรวมหาวิทยาลัย นอกจาก
หน้าที่ต้องเรียน เรียนตามคำบญชา
ของนั้สาวผู้โชค โชนกับชีวิตในสัง
คมเท่านั้น

ความน่ารักบวกกับความซุกซน
และความสามารถทางการแสดง เรา
เคยผ่านตามาบ้างแล้วสำหรับบทบาท
ของเจียบในหนังเรื่องแรกของเธอคือ
แผ่นดินของเรา ความรู้สึกที่ดูบทบาท
ของเธอจนทำให้เราคิดว่า ถนน
บันเทิง ได้ผู้ร่วมเดินทางที่ความ
สามารถถกคนหนังแล้ว

กับรอยยิ้มที่ไม่ขาดระยะกับการ
ขยับตัวซุกซนก็อยู่ตลอดเวลาทั้งบาง
ครั้งทเองอายุเมื่อถูกล้อเล่นจากคน
อื่นๆที่อยู่ในทันที

เราพบพื้นหวานสองซข้างหน้า
และใส่เม็ดโตที่ธรรมชาติเต็มไว้ริม
จุกคานชาย เพื่อดูจะอนันกับตาตัว

เนาวรัตน์ ยุคตะนันท์ : ตุ๊กตาหมัดก็เกินไปซะแล้ว

บ่ายวันหนึ่ง ท้องถ้ำภาพ
ยนตร์เรื่อง เกราะหุ เราได้พบทีมงาน
ของเป๊ก โปสเตอร์กันอย่างพร้อม
หน้าพร้อมตา และเราก็คอดที่จะเอ่ย
ถึงพวกเขาเหล่านั้นเสียมิได้ เพราะ
ทุกคนเป็นผู้ที่คนในวงการภาพยนตร์
รู้จักดี

โชน บุนนาค หรือ “พี่แดง”
หรือ “ลุงแดง” ของคนรู้จักมักคุ้น ก็
ยังเป็นตากล้องรุ่นเก๋าแก่คู่ปฎิเสธช่วง
วัยที่ผ่านมาจากจนพอที่จะสังเกตเห็นสี
ขาวแซมสีดำของเส้นผมบนศีรษะ

และแม้กระทั่งเรียวหนวดบนริมฝีปาก
ใช้ความครั้นเครงจากอารมณ์ของ
ชายหนุ่มที่แอบแฝงมาในร่างของชาย
แก่ ให้มับบรรยากาศความเป็นกันเอง
มากยิ่งขึ้น

และรวมถึง เป๊ก โปสเตอร์ ผู้
กำกับฯ, บุญรักษ์ นิลวงส์ ผู้ช่วยผู้
กำกับฯ และอีกหลายๆ คนที่ช่วยเพิ่ม
ความเป็นกันเองในบรรยากาศของ
การพบปะสนทนา

เราพบ เนาวรัตน์ ยุคตะนันท์
หรือ “เจียบ” ที่มีคุณอรุณ ยุคตะนันท์

เองว่า จะเหมือนดังที่ใครต่อใครกล่าว
ถึงสังคังกล่าวหรือไม่

“เจียบจบ คอมเมิร์ซ ปี ๓ จาก
เซนต์จอนห์นะ... โรงเรียนเดียวกับ
... ค่ะ... ชื่อเพชร แต่เขาเป็น
รุ่นพี่หนัง ตอนอยู่โรงเรียน รู้จัก
แต่ก็รู้จักแบบเคยเห็นหน้า รู้จักว่า อยู่
โรงเรียนเดียวกัน ไม่ถึงกับสนิท...
พอเจียบจบก็... ตอนนั้นเป็นรองมีส
ออดิซ บัเดียวกับ เรวด บัตะพงษ์
ซึ่งเขาเป็นมีสออดิซ ต่อมาคุณจิร
วรรณ ก็ป็นาบทแสนยาก ก็พาไป

เล่นหนังเรื่อง แผ่นดินของเรา... กะ
...เรื่องแรกในชีวิต"

แสงไฟจากแฟลชกล้องถ่ายรูป
ผ่านแว็บเข้ามา ๒-๓ ครั้งตตตकिन
หยุดการสนทนาไว้เพียงเสี้ยวหนึ่ง
ก่อนที่จะเริ่มต้นใหม่อีกครั้งสำหรับ
การพูดคุย

"เจีบเป็นคนกรุงเทพฯ กะ
ตอนเป็นเด็กอนบาลเรียนที่ ตรีณา
พอโตขึ้น ชมรมชมกเรียนที่ เช่นค
จอห์นตลอดจนจบกะ ตอนเด็ก เกษ
แก่เพียงพอรำแบบไทยๆ ในงาน
เล็กๆ ของโรงเรียนเท่านั้น พอโตขึ้น
ก็ไม่เคยแสดงอะไรอีกเลย จนกระทั่ง
มาเล่นหนัง ก็เล่นหนังเลยกะ"

เจีบจบคำพูดขณะทมอทองสอง
ควาโน้นจับันไม่ยั้ง จน เปียก
โปสเตอร์ คงจะสังเกตเห็นความรู้สึก
เกษขินบางอย่างของเธอ เขาจึงหาย
ไปแล้วกลับมาอย่างรวดเร็วพร้อมกับ
ตุ๊กตาทมิ สชมพูเร่ๆ แลบลนสแดง
แสนจะน่ารัก ตดมอมาคด้วย มายน
ให้กับเธอ ด้วยความรู้สึกตั้งใจแ่ง
เร้นทำหัดเงินของเจีบ เมื่อถูก
หลาย ๆ คนหัวเราะขมพร้อม ๆ กัน

เจีบควาตุ๊กตาทมิดวนันไปทอด
ไว้ จนถูกทักทวงทามองล้อเลียน
จากคนอื่นๆ ว่า อย่าทอดให้แรงนัก
เพราะทกวันน หมม่นกิลนหอยออก
มาแล้ว และอกตวทเพ่งพิงไปนะ...
ยังไม่ได้ทำพธณาปนกจมนด้วยชา

ข้มน่ารักของเจีบ จึงถูกแวด
ล้อมด้วยเสียงหัวเราะครนเครงของ
หลายๆ คนอกครั้งหนึ่ง

ไฟแฟลชผ่านแว็บเข้ามาอกครั้ง
หนึ่ง ขณะที่เจีบมตุ๊กตาทมอยอยู่ใน
อ้อมกอด

"ชอบมันมาก ไม่เคยห่างเลย
มอยหลายตัวกะ ที่บ้านมตุ๊กตาทม
หลายอย่าง ตัวก่อนพิงไปแล้ว เสีย
ตายเหมือนกันกะ... ไม่ใช่เฉพาะ
แต่ทมิหรือกนะกะ มตุ๊กตาทหลายอย่าง
เต็มไปหมดเลย น่ารักทั้งนั้นเลยกะ
แต่ทมิคิดตัวไปไหนบ่อย ๆ ก็มทมิ
แหละกะ น่ารักดี"

ใครคนหนึ่ง เอ่ยต่อขึ้นมาอย่าง
ทันควัน

"ตอนนี ได้ตุ๊กตาทเพิ่มมาอกตัว
ภูมิใจจะตายอยู่แล้วกับตัวเอง ตุ๊กตาท
เงินนั้นใจ"

จริงทีเดียว เราเกือบจะลมนก
ถึงตุ๊กตาทเงินตัวนั้น เพราะตุ๊กตาทมสี
ชมพูเข้ามาขดจ้งหวะ แต่ก็ได้แก้ม
ความคิดจากเจีบในบางส้งบางอย่าง
ของตุ๊กตาทเงินและตุ๊กตาทมัว

"เจีบคิดใจกะ เพราะกคิดว่ามัน
เป็น... เจีบคิดว่า เป็นส้งสำคัญ
ส้งหนึ่งของนักแสดงที่ปรารถนาโดย
เฉพาะที่จะต้องรับจากพระหัตถ์ของ
ในหลวง ซงสำคัญมากกะ เจีบจึง
ต้องเก็บไว้ซนชมที่บ้านมากกว่าที่จะ
นำไปไหนมาไหนเหมือนมตุ๊กตาทมตัว
น ซงแม่มันจะพิง แมเราจะเสียตาย
แต่กทำใหม่ไม่ยาก เมื่อไหร่ก็ได้ แต่
ตุ๊กตาทเงินที่ได กว่าจะได้มา ทงคน
ช่วยสนับสนุน ทงตัวเจีบเอง ก็
เหนื่อยพอที่จะทำให้อมใจไปอกนาน"

เจีบลูบทุ๊กตาทมที่อยู่ใอก
วงแขนเหมือนกจะเป็นการปลอบใจ
เมื่อถูกเปรียบเทียบกับอกส้งหนึ่ง ส้ง
เกิดเจีบมความสุขอยู่กับตุ๊กตาทม
ตัวนมากกว่า ทงนเพราะว่า วันเวลา
ที่เจีบจะใช้ชีวิตของตัวเองอยู่ภายใน
บ้าน นอกรกว่าการใช้ชีวิตอยู่ภายนอก
บ้าน และการต้องอยู่ต่อหน้ากล้อง
ที่ระอรันด้วยแสงแดดจากแผ่นดิน

รเปลื้องและจากแสงไฟอันจัด
ทุกครั้งที่อยู่ระหว่างการแต่งหน้า
แต่งตัว และจดจำบท แมกระทั่งการ
หยุดพักการถ่ายทำชั่วคราว นอกเสีย
จากคุณแม่ที่ไม่เคยห่างแล้ว เจียบกับ
ตุ๊กตาทรมกเกือบจะแยกกันไม่ได้

ของสองสิ่ง ระหว่างตุ๊กตาเงิน
กับตุ๊กตาทรม ขณะทั้งสองนั่งสูงด้วย
เกยรถและภาคภูมิใจ และออกสิ่งหนึ่ง
ง่ายคายนึกสำหรับการแสวงหา แม
จะแตกต่างกันทั้งในด้านรูปแบบและ
แหล่งที่ได้มาก็ตาม แต่ของสองสิ่งก็
เหมือนกันตรงที่

“เจียบชอบทั้งสองตุ๊กตาแหละ
คะ ทำให้เจียบสบายใจได้เหมือนกัน
ทั้งสองอย่าง”

หลายคนเดินผ่านไปมาบริเวณ
นั้น บางคนมองดูการสนทนาด้วยความ
สนใจ บางคนหยุดมองและถ้อย
เล่นกับเจียบอย่างสนุกสนาน

และสำหรับบางคนก็เห็นแบบ
ในบางสิ่งบางอย่างต่อคู่สนทนาของ
เจียบที่ไปจากจตุรัส เราแอบหัวเราะ
อยู่ภายในใจด้วยความสนุกสนานกับ
การไร้ความเข้าใจและมองทุกสิ่งทุก
อย่างอย่างแคบ ๆ ของคนบางคน

และแมกระทั่ง “คนขบถ” ของ
ผู้อำนวยการสร้างที่ใคร ๆ รู้จักในนาม
ของ “เจมส์ บอนด์” ก็ยังอุตสาห์มา
“ใส่แคง” ให้เราอย่างง่ายคายในความ
เข้าใจเสียอีก

เจียบได้แต่นั่งยิ้มอย่างขัดเขิน
แฝงความไม่เข้าใจ เจียบมองหน้า
หลายคนเหมือนกับจะค้นหาคำตอบ
บางอย่างให้กับตนเอง

เราเสแสร้งผ่านตาไปที่คนนั้น
คนนั้นบ้าง แล้วมาหยุดที่ คุณอรุณ
ยุคตะนันท์ คุณแม่ของเจียบ

“เจียบนี้ ยังเด็กมากเลยคะ พี่
ก็เห็นห่วง ตัวดิฉันเองก็ต้องไปไหน
มาไหนด้วย ดิฉันเองมีลูก ๖ คนเป็น
หญิง ๔ ชาย ๒ เจียบเป็นคนสุดท้ายของ

... คุณพ่อเสียแล้วคะ ... ได้สักปี
มาแล้วคะ”

เจียบยังคงง่วนอยู่กับตุ๊กตาทรม
ดังหู ดังดิน ลูบไล้อยู่ตลอดเวลา
นั้ถ้าหากว่า เราไม่ผ่านตามาบ้าง
สำหรับบทบาทของเธอแน่นอน และ
ชั่วคราวความเป็นนักแสดงของเธอ
เราจะไม่เชื่อแน่นอนเลยว่า นกอนาง
เอกหญิงไทย ผู้ที่มีความเป็นเด็ก
จริงๆ ในความรู้สึกของตนเองและ
อีกหลายๆ คนที่รู้จักมักคุ้น

กับบทบาทต่างๆ ที่เจียบต้อง
แสดงในหนังหลายๆ เรื่อง เจียบโลด
แล่นไปด้วยอารมณ์ของความต้องการ
ทางความปรารถนาที่หิวและสมจริง
สมจริงมากที่สุด แต่สำหรับบางบท
บาท เจียบตอบอย่างตรงไปตรงมาจน
ใคร ๆ หัวเราะลั่น

“ถ้าจะให้เจียบแก้ผ้าเล่นหนัง
เจียบก็เล่นไม่ได้หรอกคะ ... แต่ถึง
อย่างไร เจียบก็จะพยายามแสดงให้
ดีที่สุดสำหรับบทที่ไม่ต้องแก้ผ้า ใน
วงการนี้เจียบจะอยู่ได้นานหรือไม่
นาน นอกจากประชาชนแล้ว เจียบ
ก็จะพยายามอย่างที่สุดคะ”

ตุ๊กตาทรมถูกลกขืนมากอดไว้
อย่างทนถนอม ในขณะที่มีเสียงเรียก
ให้ทุกๆ คนเริ่มต้นรับประทานอาหาร
กลางวัน

เจียบกับตุ๊กตาทรมหายไปจากเรา
ความรู้สึกของตัวเอง ลามตัวเอง
ว่า หากแม้ว่า วันหนึ่งวันใดในวัน
ข้างหน้าเจียบมีโอกาสมีตุ๊กตาทอง
แล้ว เจียบจะจำตุ๊กตาทรมเพื่อนที่แสน
ดีได้บ้างไหม คำตอบที่ตัวเองให้กับ
ตัวเองก็คือ นันมันเป็นเรื่องของเธอ
ที่จะเกิดขึ้นในวันข้างหน้า เราไม่
อาจเจาะจงแน่นอนได้ แต่ถ้าในวัน
เดี๋ยวนี้คำถามคำตอบที่เราแน่ใจที่สุด
ก็คือ ตุ๊กตาทรมได้เดินไปแล้ว สำ
หรับ เนาวรัตน์ ยุคตะนันท์

อุดมศิลป์ บัณฑิตโย

เจียบจิด

ยืนหยัด
เคียงบ่า
ประชัน

ทุกวินาที
และศักราช

คุยเฟื่องเรื่องหนัง

แผนสังหารมอฆาฮิตเลอร์ : วีรกรรมของกนรักรักษา

สหรัฐ ฯ เคยสร้างเกียรติประวัติให้ชาติตัวเอง ไว้อย่างงดงาม ในเหตุการณ์สงครามโลกครั้งที่สอง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องจริงอิงนิยาย หรือเกร็ดเล็กเกร็ดน้อย เกี่ยวกับวีรกรรมครั้งนั้น ได้ถูกนำมาเป็นวัตถุดิบในการสร้างหนังเรื่องแล้วเรื่องเล่า ไม่มีที่สิ้นสุด ด้วยทุนรอนมหาศาลบวกกับฝีมือของผู้กำกับการแสดงมีอันดับหลายคน พลอยทำให้หนังสงครามของฮอลลีวูดได้รับการยกย่องว่าสร้างได้มาตรฐานดีที่สุดในโลกจนถึงทุกวันนี้

คนทำหนังฮอลลีวูดฉลาดพอที่จะไม่ตั้งหน้าตั้งตาผลิตหนังที่เชิดชูความสามารถของฝ่ายตนแต่อย่างใด หนึ่งบางเรื่องเช่น *ตามล่าหา* เมอบท์แล้ว หรือ *แผนสังหารมอฆาฮิตเลอร์* แสดงถึงปฏิบัติการอันเยี่ยมยอด ๕๕

โหดทารุณของผู้บัญชาการทหารฝ่ายเยอรมันบางคนในระหว่างสงคราม ได้อย่างเห็นจริงเห็นจัง ทำให้คนดูเกิดความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อฝ่ายนาซีได้โดยไม่รู้ตัว

แผนสังหารมอฆาฮิตเลอร์ เป็นเกร็ดสงครามตอนท่กองทัพนาซีของฮิตเลอร์เข้ายึดครองประเทศเช็กโกสโลวาเกีย ประชาชนผู้รักชาติชาวเช็ก ฯ จึงรวมตัวก่อตั้งขบวนการใต้ดินขึ้นต่อต้าน โดยมีเป้าหมายที่จะกำจัดไฮน์ดริช ไรน์ฮาร์ด ผู้บัญชาการเยอรมันในเช็ก ฯ ซึ่งเปรียบเหมือนมอฆาของฮิตเลอร์เสีย การวางแผนและเตรียมการอย่างฉุนเฉียวทำให้เกิดความผิดพลาดอย่างร้ายแรง แม้ไรน์ฮาร์ดจะถูกสังหารได้สำเร็จ แต่กลุ่มที่ปฏิบัติการก็หนีไม่รอด เมื่อพรรคพวกคนหนึ่งกลายเป็น

กนทรยศ

ท่วงทำนองดนตรีประกอบที่เร้าใจเสริมสร้างบรรยากาศความตื่นเต้นให้คนดูพลอยระทึกขวัญกับการเอาใจช่วยได้อย่างมีเอกภาพ โดยเฉพาะฉากสังหารไรน์ฮาร์ดซึ่งเรียกได้ว่า "พลิกฉีก" ความคาดคะเนของใคร ๆ อย่างฉับใจ

ความกล้าหาญในการตัดสินใจกระทำการตามที่ได้รับมอบหมายมา โดยไม่ได้คำนึงถึงภัยอันตรายที่เสี่ยงต่อความปลอดภัยของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นแจน (ทิมอธ บอททัมส์) หรือ โจเซฟ (แอนโธนี แอนดรูวส์) ก็ยังไม่ชวนซาบซึ้งประทับใจเท่ากับมิตรภาพและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของคนทั้งสอง หลายครั้งที่เขาแสดงความเข้าใจและเห็นใจซึ่งกันและกันอย่างลึกซึ้งโดยไม่ต้องออกปากแสดง

ด้วยวาจา ทั้งตอนที่ต่างฝ่ายต่างหันมา จากที่เกิดเหตุตอนฆาตกรรมไรน์ ฮาร์ด และตอนที่ตกลงใจขั้นสุดท้าย ไม่ยอมพ่ายแพ้ต่อทหารเยอรมันที่ กองพันที่โอบล้อมอยู่ ความไม่มิดร จิตนยังแผ่ไปถึงเพื่อนร่วมงานคน อื่นๆ ด้วย ทั้งที่มีโอกาสจะหนีเอาตัว รอดเสียแต่แรก เขาก็นัดจะคอย เพื่อนซึ่งปลุกตัวหนีอย่างเห็นแก่ตัว ด้วยเหตุผลว่า “เรามาด้วยกันก็ต้อง ไปด้วยกัน” จึงไม่แปลกอะไรที่เมื่อรู้ ว่าเพื่อนทรยศ ทั้งสองจึงพร้อมใจกัน สาดกระสุนเข้าใส่ “คนไม่รักเพื่อน” ชนิดที่คนดูยังอดรู้สึก “สะใจ” ด้วย ไม่ได้

Operation Daybreak (สกา ลา)/ เลวิส กิลเบิร์ต กำกับการ แสดง/ การ์เตอร์ เดอฮาเวน ดำ เนียงงานสร้าง/ โรแลนด์ ฮาร์ดวูด เขียนบทจากเรื่อง *Seven Men At Daybreak* ของอแลน เบอร์ เจตส์/ เฮนรี ดีเคย์ กำกับภาพ/ เดวิด เฮนที่เชล ประกอบดนตรี / นำแสดงโดย ทิมอธ บอททัมส์, แอนโธนี แอนดรูวส์, มาร์ติน ชอว์, นิโคล่า พากีทท์, จออสต์ เอ็กแลนด์ และแอนตัน ดริฟฟ์ริง

ตั้งแต่ดูหนัง “ชาติผสม” (ตาม เนื้อหา) มาหลายต่อหลายเรื่อง จำได้ แต่ ว่า จะไม่พบความบกพร่องด้าน การใช้ภาษาจะหาได้ยากเต็มที่ มี ทั้งฝรั่งเศส จีน ญี่ปุ่น พุคไทย ฯลฯ อะไรต่อมิอะไรให้สับสนไปหมด แม้ แต่หนังใหญ่ของฮอลลีวูดบางเรื่อง เป็นต้นว่า *สะพานเสด็จศึก* ก็ยังมี นายทหารเยอรมันที่ส่งการภายในกอง ทัพเป็นภาษาอังกฤษ เช่นเดียวกับใน *อกลออเมริกัน* ที่ชวานาสารชนันท์ (ซึ่ง คงหมายถึงไทย) อภิปรายปลุกกระดม เพื่อนร่วมชาติด้วยภาษาอังกฤษอย่าง กล่องปาก *แผนสังหารมือฆาตเลอวี* ปฏิวัติรูปแบบนี้ ด้วยการให้ทหาร เยอรมันพูดภาษาเยอรมันโดยตลอด มี ลามแปล (ในเรื่อง) และคำบรรยาย ธิยอังกฤษตามความเหมาะสมอย่าง สมจริง ไม่ใช่พูดภาษาหนึ่งภาษา หนึ่งแล้วแต่อารมณ์คนเขียนบท อย่าง นางแบบมหากัศ ของไทยเรา

ดาราที่แสดงในหนังเรื่องนี้ ไม่ ใช่ประเภทที่มั่งชิดติดปากแฟนหนัง มากนัก มีทีคนๆ หนึ่งก็บางกัแต่ ทิมอธ บอททัมส์ ผู้เคยรับบทนำใน หนังสั่ที่อนสั่งกมนักศึกษาเรื่อง *เรียนแหวก* เมื่อ ๒ ปีก่อน และแอน

ตัน ดริฟฟ์ริง ซึ่งผูกขาดบทของคน เยอรมัน ในหนังหลาย ๆ เรื่องที่แล้ว มา บทบาทใน *แผนสังหารมือฆา ติเลอวี* ก็ไม่ได้เปิดโอกาสให้ใคร ได้เด่นเป็นพิเศษ แม้แต่บทของ “แจน” ที่แสดงโดยทิมอธ บอททัมส์ และ “โจเซฟ” ที่แสดงโดยแอนโธนี แอนดรูวส์ก็กลับสร้างความประทับใจ ด้วยการเน้นถึงความรู้สึกผูกพันต่อกันฉันเพื่อนแท้ มากกว่าจะเป็นการ แสดงความเก่งกล้าแบบนักสู

แต่ถึงอย่างไร เชื่อว่าหนังเรื่อง นี คง “ปลุก” ความรู้สึกรักชาติให้ คนดูได้บ้างไม่มากนักย การเสียดสี ของกลุ่มพลังหนุ่มสาวผู้ยอมตัวเสี่ยง ชีวิตแลกกับเสรีภาพของบ้านเมือง แทนการเฝ้าคุกแก่งขันฟุตบอล ซอ เสือผาสวยๆ และเดินร่ำตามงาน ปาร์ตีหรรุๆ อย่างความต้องการที่แท้ จริงตามวัยของตน ไม่ควรเป็นเพียง ความสูญเสียที่ไร้ค่าไม่ใช่หรือ เพราะ พวกเขาต้องออกไปเสี่ยงภัยข้างนอก ตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาโดยไม่มี แม้แต่กำลังคุ้มครองหรือหลักประกัน ความปลอดภัยใดๆ ทั้งสิ้น ปฏิบัติ การของพวกเขาเป็นวีรกรรมของ คนรักชาติซึ่งอาศัยการกระทำเป็นข้อ พิสูจน์ความจริงใจได้ชัดแจ้งยิ่งกว่า การพูดเพียงอย่างเดียว

นอกเหนือจากนั้น การพยายาม หลบซ่อนหมู่บ้าน “ลิตซ์” ออกจาก แผนที่โลกของกองทัพนาซีเยอรมันที่ เห็นการทำลายเผาผลาญบ้านเรือน และสังหารหมู่ประชาชนผู้บริสุทธิ์ เป็นเพียงเครื่องประกอบความดีความ ชอบ ในการปฏิบัติหน้าที่ ของคน เตือนให้เราได้นึกถึงตำนานสงคราม โหดที่ “มายโล” อันเป็นประจักษ์ พยานความสามารถในการประกอบ อาชญากรรมสงครามของอภิมหาอำ นาจบางประเทศได้อย่างชัดเจนมาก ขุน

บทของแพลตเตอร์

แพ็ทขึ้นมาชนสามวันนั เพอมาเช้งงานวามำค้ำงมา จากแลงเลขหรือเปล่า เขาเดินชนกระไดมาได้สามชนกั สวนกักับแพลตเตอร์เจ้าหัวหน้าใหญ่ของ เอ็น เอส เอ.

“มอริง”

แพลตเตอร์ เอ๊ยทักแพ็ท แทนทแพ็ทจะค้ำใจเขากลับ ออดหมันใส่เจ้านไม่ได้ เออแหละ เขาเป็นเพียงเจาหน้าท หน่วยสัญญาณของกรมฯ ไม่ได้มีตำแหน่งใหญ่เหมือน แพลตเตอร์ซึ่งเป็นล้งหัวหน้าเอ็น เอส เอ. ในไทย

เขาหมันใส่เจ้าน เพราะว้าเจ้านมอภัสททจะเข้ออก ชนสามของสถานทูต โดยไม่ต้องได้รับการตรวจเช้งหรือ ต้องได้รับอนุญาตจากหัวหน้าหน่วยกรมฯ ก่อน

“เครื่องส่งทรามสุรเสยเมื่อเชาน ผมเลขมาขอชมใช้ เครื่องส่งของกรมฯ หน้อยนะ”

“ไม่เป็นไรครับ”

แพ็ทตอบทงๆ ทออยากจะตอบว้า “เครื่องของม้งกัมี ทำไมไม่ใช้ ไม่เพียงแต่เครื่องทรามสุรทม้งยังมีสทริช้อย เหมือนเดิม แต่เครื่องทค้อยอินทนนทของม้ง เพ็งคดค้ง เสรี ทำไมไม่ใช้”

เขาไม่ได้ตอบ เพราะเพียงแต่ม้งหน้าเจ้านกัไม่เออยาก มองแล้ว แพลตเตอร์กัเดินหายชนรถของเขาไป แพ็ทรีบ ก้าวไปทห้องส่ง กระดาษส้เหลืองของหน่วยงาน เอ็น เอส เอ. สามส้แผ่นวางอยู่ข้างเครื่องเคาะรหัสเข้าเครื่องคอม พิวเตอร์ แพ็ททันทว่า เจ้าแพลตเตอร์แกลงทำเป็นลม ทงเรื่องทสงกลับไปคล้าก เพอหยามหน้าหน่ากรมฯ พวก เอ็น เอส เอ. ชอบทำอย่างน้เสมอ เมื่อใดได้เรื่องทกรมฯ ไม่รู้ ม้งจะแกลงทำข้าวตกไวทททำงานของกรมฯ แม้จะ ร้อยเช้นน้กัตาม แพ็ทกัถอดอ่านรายงานของเจ้าพวกเอ็น เอส เอ. ไม่ได้

ถึง ผู้บัญชาการ แอลเลน

ด่วนมาก

ลับสุดยอด

ห้ามไม่ให้ข่าวต่างประเทศ

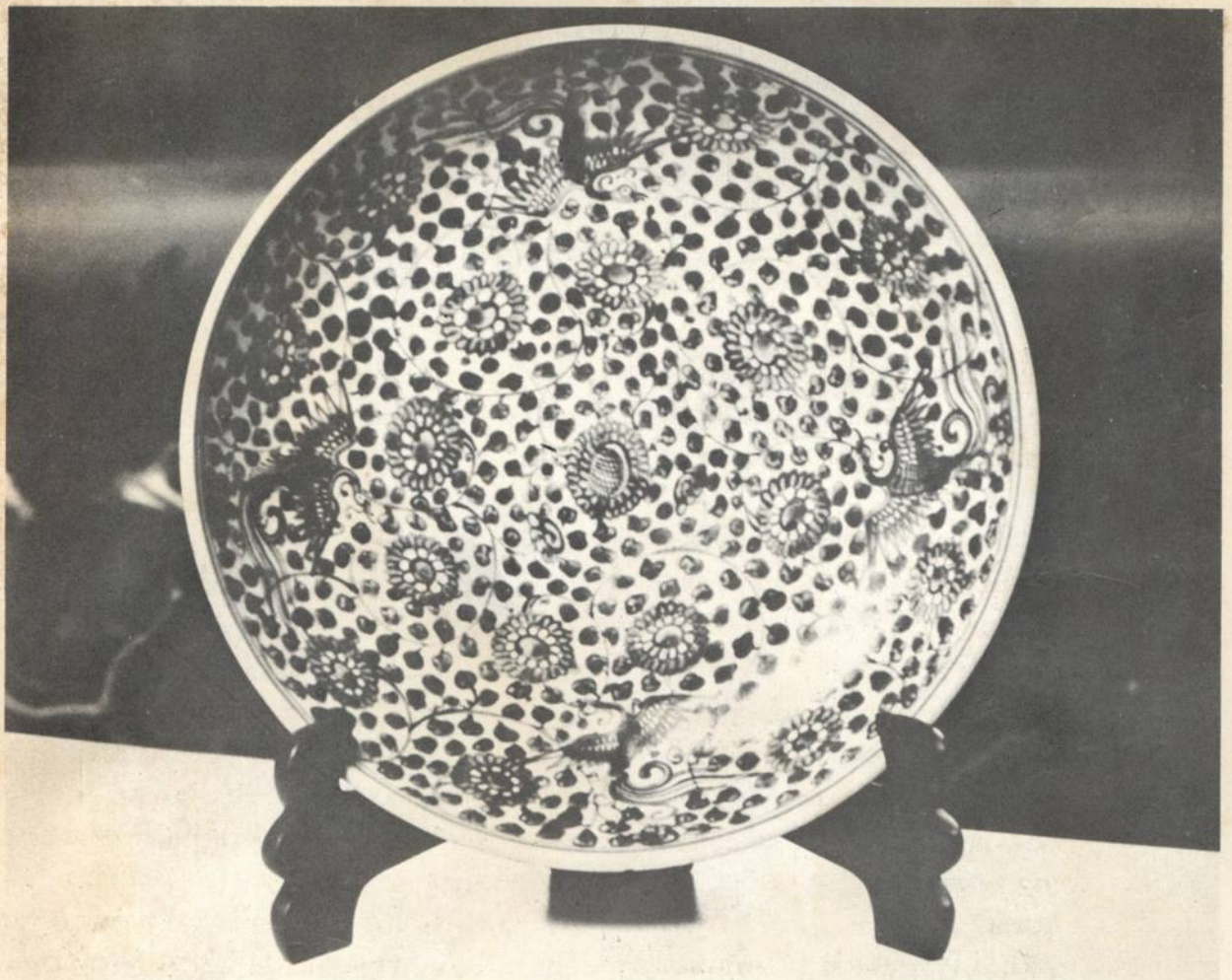
“อายส์ โอนลี่”

เป็นความเข้าใจผิดของเอกอัครราชทูตสหรัฐฯ คน

ปัจจุบันประจำกรุงเทพฯ อย่างมาก ที่ได้อ้างกับทางวอชิงตันว้า ทางหน่วยงานของเราเข้างัเกี่ยวกับการกลับมาของอดีตนายทหารไทยผู้เผด็จการสองคนนั เราขอรับรองได้ว้าหน่วยงาน เอ็น เอส เอ. ในไทย ภายใต้การบังคับบัญชา และนโยบายของท่าน ไม่เคยได้และต้องเรองน้แต่อย่างใด เอกอัครราชทูตได้พยายามทจะให้หัวหน้าหน่วยกรมประมวลข่าวกลางประจำสถานทูตหาหลักฐานว้า ทางข้าพเจ้าและเจาหน้าทของ เอ็น เอส เอ. เป็นผู้คกลงอย่างลัับๆ กักับการทหารไทยกลุ่มทต้องการ โคนลัมรัฐบาลไทยในปัจจุบันซึ่งขัดขวางการปฏิบัติการบางอย่างของ เอ็น เอส เอ. โดยเฉพาะเพอทำลายกระทรวงการต่างประเทศไทยให้หมดประสิทธิภาพนั ทางหน่วยงานและกระผม ทราบค้ และได้กำขั็บสายงานทงของเราและทเป็นพวกคนไทยทเราจ้างทำงานอยู่นนั ไม่ให้และต้องเรองน้ ทงทเราทราบความเคลื่อนไหวของหน่วยงานต่างๆ ของเราและของไทยเป็นอย้างค้

เราจะส่งกัอปโป้โทรเลขของกระทรวงการต่างประเทศไทยในระชงสองเดือนทผ่านมาไปทางวอชิงตันเพอเป็นหลักฐานว้า เรารูเรองน้ค้ หากไม่พอ เราจะส่งข้อความโดยละเอียดของการติดต้อทางโทรศัพทระหว่างกรุงเทพฯ กับสิงคโปร์ ระหว่าง นายทหารไทยบางคน และรัฐบาลไทยกับเลขหมายโทรศัพทสองเลขหมายในสิงคโปร์ให้ทางวอชิงตันค้ด้วย จะสงักได้ว้าเราไม่ได้พยายามแก้โทรเลขของกระทรวงการต่างประเทศไทย กัอนล้งทหมาย หรือพยายามก้อให้เกิดความคิตข้ดวงจรโทรศัพทระหว่างกรุงเทพฯ กับสิงคโปร์แต่อย่างใด โดยปรกติเรากัต้องทำเช้นน้ แต่เราไม่ได้ทำ เพราะว้าเห็นว้าไม่ใช่เรองของเรา ทงนั ทางหน่วยงานของเราไม่ต้องการทจะกล่าวหาว้า ทางกรมประมวลข่าวกลางเป็นผู้นำอดีตนายทหารไทยทงสองมา เราเพียงอยากจะเดอนทางวอชิงตันว้า อย้าลมความจริงทว้า “คนไทยน้ว่านออนสอนง่าย” เราสอนพวกเขามาเกือบสามสิบบปี ขณะน้ไม่จำเป็นทเราจะต้องลมอทำงานเพอผลประโยชน์ของเราเอง แล้วพวกคนไทยทเพื่อนๆ เรา เขากัคิดได้และทำเองได้เพียงแต่ว้า อย้าให้พวกกระทรวงการต่างประเทศของเราเองน้ค้และทำเรองเสยกัแล้วกัน

แพลตเตอร์ (พันเอก)

คุณค่าของโบราณวัตถุ วัตถุที่อายุฉันใด ธนาคารก็อาจกล่าวได้ ฉันนั้น

ความรู้ด้านธุรกิจและการเงิน มิใช่เป็นสิ่งที่จะมีได้
ในระยะเวลาสั้น ๆ หากต้องใช้เวลาหาประสบการณ์นานปี
และนี่คือเหตุผลที่ทำให้เรารู้สึกว่ เรา-ธนาคารฮ่องกง
ทราบคำตอบทุกอย่าง เราเริ่มกิจการในกรุงเทพฯ ตั้งแต่ปี
พ.ศ. 2431 ในฐานะธนาคารแรก... และยังเป็นธนาคารที่ดีที่สุด ความรู้และ
ความเชี่ยวชาญที่เรามีอยู่เปรียบประหนึ่งห้องสมุดของท่าน ถ้าท่านอยากส่งเงิน
ไปต่างประเทศ หรือรับเงินจากต่างประเทศ เราจัดการให้ได้โดยมีข้อยุ่งยาก
น้อยที่สุด หรือแม้แต่กิจการธนาคารด้านอื่น ๆ ก็เช่นเดียวกัน ขอเชิญท่านไปพบ
กับเราได้ตลอดเวลา เจ้าหน้าที่ทั้งชาวไทยและชาวอังกฤษยินดีช่วยท่านเสมอ

ธนาคารฮ่องกงและเซี่ยงไฮ้

ตอรอกปัดันบุช ถนนสี่พระยา-304 ถนนเสือป่า-ธนาคารเมอร์แคนไทล จำกัด 64 ถนนสีลม และ 42 ซอยอโคก (สุขุมวิท 21)

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
วันที่ ๒ ฉบับที่ ๖๘ วันอังคารที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๑๘

จต
รต

๕ บาท

ปัสสิตัน รอลมที่ไม่เปลี่ยนทาง
ชาติไทยกับประหาริปไตย
อเมริกาในออสเตรเลีย
สัมภาษณ์ รวงพืว่าฯจตุร :
สายสิทธิ พรเท้าว

จดหมายจากนายกรัฐมนตรั

ทุกฉบับที่ผ่านมา
พิสูจน์ได้แล้วว่า เรา

จต
รต

มุ่งสืบพิศความจริง